

Genist

MAGAZINE VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

'African Engineer', 101 Gnbat in Burundi

Een toekomstbestendige genieorganisatie

Pioniers- en Pontonniersschool vernieuwt

'Spoort het niet, dan rijdt het niet', 102 Constrcie

Het vaandel van het Regiment Genietroepen

10 mei 1940: 'Daar komen de burenen!'

REGIMENT GENIETROEPEN
1748 2013
265 jaar

1748-2013
265 jaar

Cat machines met Pon Equipment Servicenetwerk krachtige ondersteuning, vol vertrouwen en zekerheid

Door de geschiedenis heen, van wereldwijde conflicten tot natuurrampen en nationale noodsituaties, hebben **Cat machines** altijd een belangrijke rol gespeeld in de ondersteuning van Military Engineers.

Als dealer van Cat grondverzet materieel biedt Pon Equipment totaal oplossingen. De efficiënte en betrouwbare Cat machines kunnen worden voorzien van Verachtert uitrustingsstukken en Sitech machinebesturingssystemen.

Ons uitgebreide servicenetwerk garandeert een optimale inzetbaarheid. Onze ervaren monteurs zijn zeer breed georiënteerd en gespecialiseerd in o.a. revisies, rebuild en eco-trainingen.

Onze service breiden we uit met eigen duurzaamheidsspecialisten die hun kennis hebben opgedaan binnen de Pon organisatie. Als totaal aanbieder vullen wij ons dienstenpakket aan met verschillende financieringsmogelijkheden, onderhoudscontractvormen en ruime onderdelenvoorzieningen. Naast de krachtige Cat machines, kunt u ook vertrouwen op de zekerheid die wij u bieden.

www.pon-cat.com/nl

www.catdfp.com

GENIST

JAARGANG 6 NUMMER 2013.1

Magazine van het Regiment Genietroepen
Verschijnt in mei en oktober
Uitgegeven door de Vereniging Veteranen
Regiment Genietroepen

Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VRG)

Opgericht op 14 mei 2008, Van Brederodekazerne
te Vught. Statuten ingeschreven bij de
Kamer van Koophandel te 's-Hertogenbosch

Voorzitter

Brigadegeneraal b.d. H.J. Scheffer

Vice-voorzitter

Luitenant-kolonel b.d. ing. C.P.M.R. Schrover

Penningmeester

Majoor b.d. A.J.J. Aarendonk

Secretaris

Ing. F.A.N.M. Wilsens

Secretariaat Regiment Genietroepen

Postbus 10151, 5260 GC Vught
Mevr. Angélique van Heertum
Email: agam.v.heertum@mindef.nl
Tel: 073-6881304

(Bereikbaar ma-di-do van 09.00 tot 12.00 uur)

Bestuursleden

Majoor P. Floor
Majoor b.d. G.M.N. Beerkens
Eerste luitenant b.d. H. van Meteren
Regimentsadjutant F. Schiltman

Coördinator Landelijke Veteranendag

Regimentsadjutant F. Schiltman

Redactie

Lkol b.d. ing. C.P.M.R. Schrover (hoofdredacteur)
Maj b.d. G.M.N. Beerkens (bladredacteur/coördinator)
Regimentsadjutant F. Schiltman (redacteur)
Maj b.d. J.H.A. Verhoeve (eindredacteur)
Email redactie: redactie.genist@hotmail.nl

GREEN PAPER ASSOCIATION

Realisatie & Exploitatie

Green Paper Association
Email: john.akkerman@greenpaper-association.com
Tel: 06 53 56 95 50

Member of the
European Military Press
Association

Profilieren in de vorm van publiceren en
participeren kan niet automatisch de voorkeur
bij verwerving inhouden.

ISSN 2213-8226

1748-2013

265 jaar

- 03** Voorwoord voorzitter VRG
- 05** Van de redactie
- 07** Aan het woord is commandant Regiment Genietroepen
- 09** Aan het woord is de regimentsadjutant
- 10** Beëdiging VTO KMA
- 11** Regimentslegpenning voor kol b.d. Van der Veen
- 12** Terugblik Genie-informatiedag
- 14** Kerstviering 'te velde'
- 16** Wapendag 23 mei 2013
- 19** Geniesymposium 26 september 2013
- 21** Op weg naar een toekomstbestendige genie-organisatie
- 30** Pioniers- en Pontonniersschool vernieuwt
- 38** Kwaliteitsinjectie niv 1 en 2 binnen pagin
- 41** Column BIJVOORBEELD
- 43** 411 Pagnie schakelt tussen optredens
- 45** Steun aan oefening Rhino Vigoreus
- 46** Group Lifecycle Management (GLM)
- 49** Oefening American Falcon
- 51** Kennismakingsdagen genieduikers
- 52** Oefening African Engineer
- 58** Infrastructuur als capacity building
- 61** Spoort het niet, dan rijdt het niet
- 67** Beter worden door GVA
- 68** Het advanced constructiepeloton
- 71** CLS'ers 103 Constrcie: 'Train as you fight'
- 73** Begeleiding BPV ROC-leerlingen
- 74** Engineering bij 1 GNC
- 76** Het Bachelor Curriculum van de opleiding civiele techniek
- 78** (Vervolg) Baileybrug Gorinchem: een ooggetuigenverslag
- 79** Mededelingen HGV
- 80** Het vaandel van het Regiment Genietroepen
- 83** Frans Jetten, oudste lid FKG
- 84** Officieren b.d. PMK te velde bij 101 Gnbat
- 85** Mededelingen VGGO en SVRG
- 86** Herdenking Watersnoodramp 1953 te Raamsdonksveer
- 87** 10 mei 1940: 'Daar komen de burenen'
- 90** Veteraan Henk Stokking met dochter op 'missie'
- 93** Aankondiging Landelijke Veteranendag
- 94** Nuldelijks ondersteuning door en voor veteranen
- 96** Mededelingen VRG

Bent u (oud)genist en/of genieveteraan en heeft u deze 'Genist' niet op uw huisadres ontvangen? Registreer u dan voor opname in de regimentsdatabase op www.regimentgenietroepen.nl

Foto cover: Ook de vrouwen van 103 Constrcie staan hun mannetje. Hulpadministrateur kpl-1 Carolien Bar, 'Basis-A Bouwkunde' opgeleid, aan het (constructie)werk in Burundi tijdens de oefening 'African Engineer'.

UNIC
CRANES EUROPE

DE GROOTSTE MINI KRAAN TER WERELD

INGEPAKT

UNIC
URW1006

Waterland Trading

VOOR VERDERE INFORMATIE:

WATERLAND TRADING

Postbus 1171 - 1440 BD PURMEREND (NL)

Telefoon 0299 39 00 55 - Fax 0299 39 00 60

E-mail: info@waterland-trading.nl

www.waterland-trading.nl

VRG ETERANEN Regiment Genietroepen

Van stichting naar VERENIGING

Regimentsagenda 2013

18 april	Beëdiging te Cuijk d.z.v. 101 Gnbat
23 mei	Wapendag - viering 265 jarig bestaan Regiment Genietroepen te Vught
14 juni	Beëdiging te Vught d.z.v. 41 Pagnbat
29 juni	Detachement Regiment Genietroepen NLVD te Den Haag
4 september	Algemene Ledenverga- dering Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VRG) te Wezep
26 september	Genie Symposium "De Genie dient Neder- land" te Wezep
4 oktober	Beëdiging te Kampen d.z.v. 11 Pagnbat
24 oktober	Regimentsdiner onderofficieren
25 oktober	Genie Informatiedag
25 oktober	Regimentsdiner officieren

QR-code regimentswebsite

Deze data en evenementen zijn gebaseerd op informatie die beschikbaar was op het moment van verschijnen van deze Genist. I.v.m. mogelijk onvoorziene omstandigheden wordt enig voorbehoud gemaakt. Kijk op de regimentswebsite voor een actuele update.

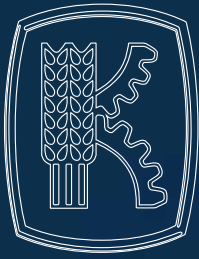
Voor u ligt de eerste GENIST van 2013. Het is weer een mooi blad geworden en ik dank alle mensen die daaraan hebben bijgedragen. Zoals in eerdere artikelen is aangekondigd, is de Stichting Veteranen van het Regiment Genietroepen (SVRG) sinds het uitkomen van de laatste GENIST, omgezet naar de vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VRG). De akte daarvoor is in december bij de notaris gepasseerd. Onze vice-voorzitter Claudius Schrover was de drijvende kracht achter het opstellen van de nieuwe statuten en ik wil hem daar hartelijk voor danken. De statuten zijn op een moderne leest geschoeid; de leden kunnen bijvoorbeeld per mail stemmen. Verderop in deze GENIST treft u hierover meer informatie aan. Om de communicatie met de leden zoveel mogelijk digitaal te laten plaatsvinden verzoecken we u uw e-mailadres aan ons door te geven; dat kan via de regimentswebsite www.regimentgenietroepen.nl.

Op 23 mei vindt de jaarlijkse Wapendag plaats, dit is tevens de veteranendag voor de veteranen van het Wapen der Genie. Alle veteranen van de genie nodig ik dan ook van harte uit om aanwezig te zijn. Ten tijde van het schrijven van dit voorwoord is het regiment druk bezig met de voorbereiding van de Wapendag. Er wordt getracht een aantal specifieke programma-onderdelen voor de postactieve militairen en veteranen op te nemen. Het bestuur probeert in dat kader onder andere de passet van het veteranentenu in Vught beschikbaar te hebben, zodat veteranen die overwegen het veteranentenu aan te schaffen de kleding kunnen passen. Bestellen is mogelijk vanaf juni en dat gaat dan rechtstreeks via de website van de leverancier.

Ook was het de bedoeling dat tijdens de Wapendag de ontmoetingsruimte voor de veteranen in het Huis van het Regiment wordt geopend door de regimentscommandant. Dit dreigt echter niet door te gaan omdat ten tijde van het schrijven

van dit voorwoord uit voorzorg een preventief onderzoek door DVD plaatsvindt naar mogelijk asbest in de betreffende ruimtes. De gevolgen daarvan voor de realisatie van de nieuwe veteranenruimte zijn nog niet bekend.

Op 29 juni zal de Landelijke Veteranendag in Den Haag plaatsvinden. Ook dit jaar zal het Regiment Genietroepen deelnemen aan deze dag. We hopen met nog meer veteranen van het regiment te kunnen deelnemen aan het defilé dan voorgaande jaren. Er zal ook weer een detachement actief dienenden van het regiment deelnemen. Beide detachementen worden voorafgegaan door ons eigen Fanfarekorps der Genie. Deelname aan het detachement Veteranen Regiment Genietroepen (VRG) staat open voor alle genieveteranen, jong en oud. Op de regimentsite treft u het aanmeldingsformulier aan waarmee u zich kunt inschrijven. Ik wens u veel leesplezier toe en hoop u allen te treffen op de Wapendag en/of de Landelijke Veteranendag. ●

TOTAL SOLUTIONS

De Kuiken Groep is een toonaangevend full service distributiebedrijf, gespecialiseerd in construction equipment, crane & material handling, recycling en port equipment in de Benelux. We bieden onze klanten 'one stop shop'-oplossingen met de verkoop en verhuur van machines evenals onderhoud en reparatie en de verkoop van onderdelen. We denken daarnaast mee over de best passende financiering en verzekering van machines. Om klanten optimaal te ontzorgen ontwikkelen we nieuwe vormen van full service dienstverlening.

Kuiken heeft onlangs de Lean & Green award behaald vanwege haar doelstellingen en maatregelen op het gebied van CO2 reductie. Kuiken verwacht de uitstoot met minimaal 30% terug te kunnen brengen. Een belangrijke maatregel is de automatisering van de serviceplanning. Servicemonteurs gaan efficiëntere routes rijden en worden 's nachts bevoorrad. Dit levert een flinke besparing in kilometers op en draagt bij aan de doelstelling om klanten zo snel mogelijk te helpen en ongewenste stilstand te voorkomen.

 kuiken n.v.

Kuiken N.V.
Dukaat 1
8308 BC Emmeloord
Postbus 171
8300 AD Emmeloord
Netherlands
T: +31 (0)527 636 500
F: +31 (0)527 616 795
info@kuiken.nl
www.kuiken.nl

SENEBOGEN

SANDVIK

TEREX

MAFI

HOLMS

Rampmer

Een volwassen magazine

Dat de kwaliteit van ons regimentsblad Genist zijn brede uitstraling zowel binnen als buiten Defensie niet heeft gemist, mag blijken uit het feit dat ik enige tijd geleden een brief kreeg, waarin aangekondigd werd dat ons blad officieel is opgenomen in de 'Koninklijke Bibliotheek van het Depot van Nederlandse publicaties' en nu een eigen uniek ISSN-nummer heeft, waaronder het gearchiveerd wordt. Voor mijn gevoel een blijk van waardering voor de zeer leeswaardige inhoud, welke te danken is aan al diegenen die telkens weer de moeite nemen om artikelen aan te leveren. Het is de kopij vanaf de werkvloer, vanuit de eenheden, die de Genist een unieke uitstraling geeft.

Er wordt tegenwoordig veel gesproken over social media en de meeste eenheden, verenigingen en stichtingen beschikken inmiddels over een eigen website en facebookpagina. Zo ook het Regiment Genietroepen en de vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VRG). Om de aansluiting op de digitale snelweg niet te missen, heeft de Genist voor de twee laatstgenoemden een z.g. 'Quick Response' (QR) code aangemaakt, waarmee u middels uw mobiele telefoon of tablet een rechtstreekse verbinding kunt maken met de betreffende website. Een uitleg over hoe dat werkt vindt u elders op deze pagina.

Ook dit keer was het voor de redactie geen probleem om de Genist weer maximaal gevuld te krijgen met een breed scala aan onderwerpen. Rode draad is het 265-jarig bestaan van het regiment met een vooruitblik op de viering daarvan tijdens de Wapendag op 23 mei. Evenals een historisch artikel over de geschiedenis van het 'Vaandel van het Regiment Genietroepen' dat symbool staat voor onze eensgezindheid, saamhorigheid en trots als genist.

We grijpen ook even terug naar Kerst 2012, waar Jeffrey Vincentie door sommigen wel de 'regimentsaal' genoemd - een 'Kerstviering te velde' heeft gehouden. Dit was voor Jeffrey, die binnenkort zijn leven als actief dienend militair en aalmoezenier i.v.m. FLO gaat afsluiten, een lang gekoesterde wens.

Hoofd Kenniscentrum Genie doet in een uitgebreid artikel 'Bruggen slaan in dichte mist naar een toekomstbestendige genieorganisatie' uit de doeken waar we staan als genie en waar we op weg naartoe zijn. Uiteraard een uitgebreid verslag van onze mannen en vrouwen van 101 Gnbat tijdens de oefening 'African Engineer', werken onder tropische omstandigheden. Onder het motto 'Spoort het niet, dan rijdt het niet' wordt door 102 Constructie een veelal onderbelichte taak van deze compagnie, n.l. spoorwegbouw, voor het voetlicht gebracht. Een bijdrage over het *advanced* constructiepeloton, de CLS'ers van 103 en het belang van GVA (grensverleggende activiteiten) in relatie tot het functioneren van een constructie-eenheid, maakt 101 Gnbat voor deze Genist tot hofleverancier van kopij. Maar uiteraard hebben ook de andere eenheden in meer of mindere mate hun bijdrage geleverd, getuige o.a. een gezamenlijk artikel over onze genieduikers vanuit het EARSpeloton 11 Gncie LMB en 105 Gncie Waterbouw (voorheen 105 Brugcie).

De Pioniers- en Pontonniersschool (PPS) geeft inzage in de nieuwe

manier van opleiden aan de basis, terwijl Ikol Linsen verhaalt over zijn ervaringen met Engineering op strategisch niveau bij 1 GNC.

Ook dit keer weer volop respons op de oproep voor de 'Mijn naam is...' rubrieken. Regimentsleden vanuit m.n. de categorie soldaten en korporaals die openhartig praten over zichzelf, hun achterban, maar vooral over het mooie werk bij ons Regiment Genietroepen.

Ook de VRG zit niet stil en wil vooral ook voor de jonge veteraan iets betekenen, waarbij de binding van veteranen, oud en jong, voorop staat. Elders in het blad leest u over de activiteiten die de VRG ontplooit op het gebied van 'nuldelijns ondersteuning' (buddy support) en het realiseren van een ontmoetingsruimte voor (genie) veteranen en oudgedienden.

Ook deze laatstgenoemde categorie laat zich niet onbetuigd middels o.a. een interview met een van de oudste veteranen van het regiment, Philip Meissenberg, over de inval van de Duitsers op 10 mei 1940 en een verslag van de VOPET over de herdenking van de Watersnoodramp 1953. Mededelingen van de diverse verenigingen en stichtingen maken deze uitgave compleet, terwijl een update van de pagina met contactgegevens van eenheden, verenigingen en stichtingen als extra service in de vorm van een losse bijlage is bijgevoegd.

Ik wens u namens de redactie weer veel leesplezier. ●

HOE LEES IK EEN QR (QUICK RESPONSE) CODE?

Met je mobiele telefoon! Systeemvereisten telefoon: smartphone met camera en internet- (Wifi-) verbinding. Download een gratis app, bijvoorbeeld:

- Barcode Scanner (Android)
- Neoreader (iPhone)
- Kaywa (Symbian, Java)

Activeer het programma, richt de camera op de QR code Veteranen Regiment Genietroepen (boven aan deze pagina) en neem een 'foto'. Het programma vertaalt de code, pakt deze als het ware uit en vervolgens verschijnt er op het scherm de betreffende site.

De QR code voor de site van het Regiment Genietroepen vindt u op de achterzijde van deze Genist.

MAATWERK VOOR FIRE & RESCUE

ADVISING - ENGINEERING - REALISATIE - SERVICE - TRAINING
PROJECTMANAGEMENT - SYSTEEMINTEGRATIE

Kenbri Fire Fighting B.V.
 Vestiging Stellendam
 T +31(0)187 49 3588
 E info@kenbri.nl

Vestiging Waalwijk
 T +31(0)416 66 0119
 E service@kenbri.nl

Vestiging Beveren (Antwerpen)
 T +32(0)3 775 8600
 E info@kenbri.be

- Monitoring networks
- Mobile & personal detection
- Vehicle integration
- Demilitarisation
- Drugs & explosives detection
- Homeland security
- Major events
- Disaster management
- Environmental monitoring

Innovation with Integrity

Expect the Unexpected

- **CBRN Detection**

- The only supplier covering the complete range of chemical, biological and nuclear detection.
- Bruker CBRN equipment is in service with armed forces and deployed in civil defence worldwide.

Tijd voor consolidatie en recuperatie

In mei bereikt ons Regiment Genietroepen de respectabele leeftijd van 265 jaar. Een goede reden kort de balans op te maken. De afgelopen jaren waren niet de gemakkelijkste. De belangrijke bijdrage die we leverden aan o.a. de missie in Afghanistan kostte grote professionele inspanning, moed, doorzettingsvermogen en vooral vasthoudendheid. Het regiment was succesvol maar betaalde een prijs met gewonden en gesneuvelden. Tijdens de jaarlijkse wapendag staan we daar letterlijk en figuurlijk bij stil. Vele actieve en postactieve regimentsleden nemen, vergezeld door hun partners, deel aan een indrukwekkende en waardige ceremonie. Die vindt plaats rondom ons prachtige Geniemonument met muziek van ons eigen Fanfarekorps der Genie. Het voelt niet alleen goed; het is ook goed. Vele regimentsleden delen die mening. En nét zo goed is de gewoonte om na de herdenking rondom het Huis van het Regiment een gezellige reünie, infomarkt en sportdag te hebben. Ik hoop van harte dat deze traditie nog lang zal blijven bestaan.

Naast het feit dat we operationeel de afgelopen jaren zwaar belast zijn, zijn we ook qua bezuinigingen en reorganisaties onder druk gezet. We lezen dagelijks dat de wereld niet veiliger wordt en toch bezuinigen we op Defensie. Daarnaast voelen we ook allemaal de effecten van de economische crisis; salarissen staan stil, kosten stijgen en voorzieningen worden uitgekleed. Het valt niet mee om dan nog vol overtuiging je werk te blijven doen. En toch is dat hetgeen ik van iedereen vraag. Alleen als we allemaal onze schouders eronder zetten kunnen we onze taak naar behoren vervullen. Dat zijn we verplicht aan elkaar, loyaal aan je collega's, je eenheid en het Regiment Genietroepen.

De reorganisatie wordt nog voor de zomer afgerond. Dan is er duidelijkheid voor iedereen binnen ons regiment over de nieuwe functies. Gelukkig is er bijna geen overtolligheid, sterker nog, we komen personeel tekort. We zullen nog enkele jaren nodig hebben om alle vacatures gevuld te krijgen, met name soldaten en korporaals zullen we gericht gaan werven. Ik hoop dan ook dat we gelijktijdig de uitstroom in deze categorie kunnen afremmen. Ook daarvoor is het goed dat de reorganisatie wordt afgerond, daarmee ontstaat duidelijkheid.

Ik heb dit stuk de titel gegeven 'tijd voor consolidatie en recuperatie'. Na de inspanningen en de onzekerheid van de afgelopen jaren is het nodig dat we nu rust creëren. Rust om alle vernieuwingen een plaats te geven en verder in detail uit te werken en vast te leggen. We hebben de bezuinigingen o.a. ingevuld door een nieuwe methode te kiezen voor opleiden, trainen en kennisproductie. De nieuwe organisatie staat er deze zomer maar we hebben daarna tijd nodig om ook onze werkwijze aan te passen. Processen moeten weer gaan draaien en afspraken op detailniveau zullen verder gemaakt moeten worden. Ieders inzet en betrokkenheid is daarbij noodzakelijk. Met elkaar maken we het weer werkbaar. Linksom of rechtsom. Communicatie is daarbij het sleutelwoord en dat geldt voor iedereen.

Het nieuwe opleiden en trainen betekent dat met name de operationele eenheden zwaarder belast worden. Opleidingen op het OTCGenie worden korter en we gaan meer kennis en ervaring overbrengen tijdens de oefeningen en trainingen. Los daarvan gaan we meer opleidingen buiten Defensie doen via bijvoorbeeld het ROC.

Groot voordeel daarvan is dat deze kennis ook goed bruikbaar is na de militaire loopbaan.

Het feit dat de operationele eenheden zwaarder belast worden vereist dat we wel moeten zorgen dat dit niet doorschiet. Enerzijds zullen we deze eenheden steunen vanuit het OTCGenie door personeel te leveren voor het ondersteunen van oefeningen en trainingen. Anderzijds moeten we allemaal alert zijn dat we het oefenprogramma niet te vol maken. We moeten bewust kiezen wat we willen oefenen en trainen, het gaat om de meerwaarde. Bewust zijn wat we wel en niet voldoende beheersen en daarop onze oefenscenario's schrijven.

Nu we misschien wat minder uitzendbelasting hebben is het belangrijk dat we ook tijd inbouwen voor recuperatie. Veel van onze kaderleden hebben de laatste jaren een grote uitzenddruk ervaren en te weinig tijd voor hun privéleven en eigen ontwikkeling gehad. Ik ben mij overigens ook bewust dat veel manschappen helemaal niet op zoek zijn naar deze rust. Zij zoeken avontuur, willen op oefening en liefst naar het buitenland. Ook daar zullen we een balans moeten vinden.

Op 265-jarige leeftijd is ons Regiment Genietroepen kerngezond en nog volop in ontwikkeling. We timmeren bijna dagelijks in Nederland aan de weg door onze specifieke militaire kwaliteiten ook voor nationale operaties in te zetten. Daarmee dragen we bij aan nationale veiligheid en zijn we ook in Nederland een partner waar men op kan vertrouwen. Ik zie de toekomst dan ook met vertrouwen tegemoet. ●

Een tweede huid bij zware omstandigheden

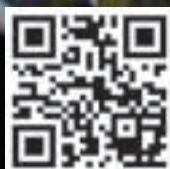
5-voudige bescherming tegen extreme gevaren

Dräger CPS 7900 gaspak

Op maat gemaakt voor gebruik onder extreme omstandigheden:

De gasdichte CPS 7900 biedt uitstekende bescherming tegen industriële chemische stoffen, biologische strijdmiddelen en andere gevaarlijke materialen. Het innovatieve materiaal kwalificeert het pak zowel voor werkzaamheden in explosie gevaarlijke gebieden, als voor de handling van diepgevroren substanties.

VERDERE INFORMATIE: WWW.DRAEGER.COM

Dräger. Techniek voor het leven.

Gestaag voorwaarts

Alweer ruim twee jaar geleden nam ik de stok over van Cees van Vessem. En ondanks de ruime inwerkperiode en de goed uitgevoerde HOTO word ik toch nog wel eens verast. Positief meestal, maar helaas ook negatief.

Laat ik eens met het negatieve beginnen. Het Regiment Genietroepen is een verzamelnaam, waarin alle eenheden, vrijwilligers, verenigingen en stichtingen verbonden zijn. Voornamelijk ingericht om aan ceremonies, tradities, veteranenzorg en bijzondere personeelszorg op een juiste wijze invulling te geven. Het regimentsbureau bestaat echter slechts uit drie personen, de RC, de medewerker regimentszaken en de RA. Dat is, neem ik aan, algemeen bekend. Het verbaast mij dus als we weer eens een brief, een mail of een belletje krijgen dat we hebben 'verzuimd'. Heel soms word ik rechtstreeks aangesproken. Meestal gaat het over 'een niet gekregen uitnodiging voor de herinneringspeld' of 'niet nagekomen afspraken uit het verleden' of 'gegevens in de database kloppen niet' of 'waarom heb je mij geen mailtje gestuurd?'

We hebben als regiment geen staf en geen militaire systemen of databases ter beschikking en dus weten we niet automatisch wat er ergens in het land gebeurt. Daarom moet u ons zelf op de hoogte brengen: als u met FLO gaat, een medaille krijgt, als er ziekte in het spel is, wanneer u ergens voor in aanmerking denkt te komen en zeker als u iets van het regiment verwacht. Blijf dus communiceren en uitnodigingskaartjes sturen. Mail of bel me; ik ben bijna dag en nacht bereikbaar.

Onze database klopt nog steeds niet. Verbazingwekkend, als je ziet hoeveel eraan gewerkt wordt. Het gaat wel steeds beter, maar nog steeds staat niet ieder regimentslid er in. Jammer, want iedereen die bij ons werkt of gewerkt heeft, heeft recht op het lidmaatschap en dus ook op ons regimentsblad 'Genist' op de deurmat. Positief is dat we steeds vaker 'vergeten' regimentsleden terug vinden. Een mooi voorbeeld: samen met aalmoezenier Jeffrey Vincenzie was ik op bezoek bij kpl-1 b.d. Giorgio Utzeri. Daar waren ook elnt Dies Koenen en sgt-1 Johan van den Bergh aanwezig. Giorgio heeft jarenlang gediend, is tijdens een uitzending te KOSOVO ziek geworden door de sluipende ziekte MS en gaandeweg in de vergetelheid geraakt. Iemand (Johan) komt hem op het spoor en dat is de *trigger* geweest dat hij weer terug is bij zijn militaire familie, het Regiment Genietroepen. De enthousiaste plannen voor zijn *welcome back* zal ik zeker ondersteunen en u hoort daar nog van.

Er zijn echter nog veel meer 'vergeten' regimentsleden. Ik heb nog altijd de stille hoop dat ze allemaal verschijnen op de wapendag, als veteraan of als postactieve militair. Ik heb ook nog steeds de stille hoop dat al die jongere genieveteranen verschijnen op de Veteranendag te Den Haag. Het regiment doet daar mee aan het defilé. Doe ook mee, u hoeft alleen maar te komen.

Positief is dat we eindelijk na veel overleg hebben bepaald wie er lid zijn van het regiment en hoe we omgaan met regimentswaarderingen. Het hoe en wat kunt u teruglezen op de regimentsite. Ook goed is, dat de facebookpagina's van alle eenheden erg druk bezocht worden en dat ze professioneel worden gebruikt. "Wel informeren maar geen gedoe". Onze eenheden gaan weer maximaal aan de bak. Vele oefeningen zijn gepland, in Nederland, Europa en zelfs in Afrika en Amerika. Tevens zien we dat de operationele eenheden steeds vaker banden aangaan met buitenlandse genie-eenheden. De Bloesemtocht werd altijd al ondersteund door 105 Gncie Waterbouw, nu wordt er ook samengewerkt met genisten uit België en Duitsland. Ook de brug van Cuijk zal internationaal worden gebouwd. Onze eenheden denken met ons mee, maar zijn ook kritisch, om nog meer effect uit evenementen, taken en opdrachten te halen. Nationaal doen we het erg goed. Regelmatig kan ik via de regimentsite of Facebook berichten dat onze search teams de politie of douane goed hebben geholpen.

Steeds vaker organiseren eenheden een ceremonie bij medaille-uitreikingen. Bij de gouden medaille ben ik er altijd bij, maar als ik kan en uitgenodigd wordt kom ik zeker ook graag bij onze jonge collega's. Het regiment gaat in zijn geheel dus gestaag voorwaarts. De bezuinigingen trekken sporen, maar we zullen ook dit keer overwinnen. Dit jaar bestaan we 265 jaar, weer een mijlpaal, maar we zullen niet uit de band springen. Wel zullen we de regimentsactiviteiten benutten om iets extra's te doen. Een presentje tijdens onze regimentsverjaardag, een mooi relatieconcert, aandacht tijdens de 4Daagse, twee maal een beëdiging buiten de poort (Cuijk en Kampen) en er staat nog meer op stapel.

Met andere woorden: ik ben een trotse regimentsadjudant. ●

Ik wens iedereen een fantastische regimentsverjaardag toe. Sodeju!

De beëdigde officieren:

*Tweede luitenants W. Emke, J.L. van der Gulik, D.J. Hiddingh, T.W. Munns en S. Plugge.
Cadetten-vaandrig B.R.A.M. Baars en A.J.M. Jans.*

Beëdiging van zeven officieren

In het verleden hadden we wel zeven beëdigingen per jaar, maar dat is nu wel anders. Er is veel minder nieuwe aanwas, want we krijgen bij de genie veel soldaten van andere wapens en dienstvakken, die daar al beëdigd zijn. In 2013 kunnen we daarom volstaan met drie reguliere beëdigingen. Maar we beginnen het jaar met een niet-reguliere beëdiging. Het betreft de cadetten van klas VTO-KMA 2012-2, die aan het einde van hun VTO zijn gekomen.

Op 1 maart hebben zij, in handen van de RC, kolonel Van Cooten, de eed of belofte afgelegd op het vaandel van het Regiment Genietroepen.

De gehele dag stond in het teken van hun certificaatuitreiking en de beëdiging. Zij werden met hun genodigden zoals gebruikelijk getraceerd op een rondleiding in het Geniemuseum. ●

Regimentswaarderingen

Legpenning RGT voor kolonel b.d. Bert van der Veen

Tijdens het regimentsdiner voor officieren op 26 oktober 2012 werd kolonel b.d. Bert van der Veen onderscheiden met de regimentslegpenning wegens zijn verdiensten voor de geniemuziek. Kolonel Van Cooten bedankte hem voor 12 jaar inzet als voorzitter van de

Stichting tot behoud van het Fanfarekorps der Genie. Onder zijn leiding groeide het korps uit tot een volwaardige en gewaardeerde eenheid van het RGT. Geleed in de authentieke uniformen en ondersteund door de eigen marketensters, luistert het korps alle belangrijke gebeurtenissen in het regimentsbestaan op. Daarenboven draagt het Fanfarekorps der Genie met muzikale optredens in binnen- en buitenland de naam van het RGT stijlvol en waardig uit. Daarmee is de geniemuziek, ook in deze moderne tijd, een niet weg te denken onderdeel van het regiment. Kolonel b.d. Van der Veen gaf krachtadig sturing aan de opbouw, de instandhouding en de bloei van het fanfarekorps. Impliciet droeg hij daarmee bij aan de sfeer en kameraadschap binnen het regiment en expliciet aan een professionele en voorbeeldige presentatie van het Regiment Genietroepen. Kortom, een bijzondere prestatie die het aanzien van het regiment in belangrijk mate verhoogt. ●

Bijzondere uitreiking Herinneringsspeld Regiment Genietroepen

Vught, 22 oktober - Dit jaar was het een min of meer bijzondere uitreiking. Want de aanwezige legpenninghouders konden hun eerder ontvangen herinneringsspeld omruilen voor een exemplaar met onderschrift 'Legpenninghouder', zodat zij voortaan als zodanig voor eenieder herkenbaar zijn. In aanwezigheid van de RC en de Regimentscontactraad moesten de ontvangers, die allemaal het jaar ervoor de dienst hebben verlaten, vertellen wat ze zoal met hun 'vrije' tijd doen. De heren bleken zeer verschillende activiteiten te ondernemen: opnieuw werken voor een baas, oproepkracht, vrijwilliger en ook *dolce far niente* (zalig nietsdoen). Alles kan en komt ook voorbij. Na deze verhalen smaakte het Indisch buffet uitstekend en na nog wat oude-koeien-uit-de-sloot-verhalen zat de dag er weer op.

Er gaan enkele voorwaarden veranderen om in aanmerking te komen voor deze speld. Want waarom zouden burgers, die hun werkzame leven bij het regiment hebben gesleten, geen speld

kunnen krijgen? De RA kan nog niet alle veranderingen bekend stellen, omdat de Regimentsraad in april nog een definitieve *go* moet geven voor het nieuwe Reglement Regimentswaarderingen. Zodra dit is goedgekeurd, wordt het op de regiments website gepubliceerd. ●

Staande v.l.n.r.: kol b.d. drs. ing. T.J.J. de Vries, bgen b.d. R.J.M. Veger, kol b.d. J. Overman, lkol b.d. ing. H. Stokking, bgen b.d. H.J. Scheffer, kol b.d. A.W.P. Feenstra, adj b.d. W.A. Kuijs, lkol b.d. R.J.C.L. Ubachs, adj b.d. C.A.A. van Vessem, kol b.d. D.G. Stallinga, elnt b.d. E. van Limbeek, genm b.d. M.F.P. van den Broek, marketenster Jetty, RA adj F. Schiltman, RC kol G. van Cooten.

Knielend v.l.n.r.: kap b.d. J.H.H.T. Riepe, maj b.d. A.H.M. Renkens, smi b.d. E. Helderma, maj b.d. D.C.P. Janse, lkol b.d. A.J.R. van Nimwegen, adj b.d. M.A.M. van de Laar, kap b.d. J.M. Eilander, kap b.d. E.L.M. Hendrikk.

is actueel

Na de lunch ging het in het zelfde straffe tempo door. Met het succesverhaal over search bij nationale inzet (kapitein Koen van Dinter), aandacht voor de mentale component (sergeant-1 Peter IJsselmuiden) en de nationale groeimarkt voor CBRN-steun (majoor Wytse Borst) en de traditionele uitsmijter van de Monitor Genie, majoor Sjoerd de Waard, die zijn gehoor - ook de senioren! - op het hart drukt zichzelf goed te verkopen met een goed CV vol met competenties.

‘HET WORDT ER NIET BETER OP’

De hoofdlijn van de dag wordt geschetst door kolonel Gerrit van Cooten: ‘De gevolgen van de herinrichting van O&T’, zoals de grote impact van de bezuinigingen op opleiden en trainen zo mooi heet. Hoe zat het ook alweer? Het OTCo moet 100 miljoen euro bezuinigen op O&T, het krimpt in met duizend functies en er zijn tweeduizend opleidingsplaatsen (NBOF: niet beschikbaar op functie) minder. Ook de kolonel draait er niet omheen: “Dit maakt het er echt niet beter op.” Om betaalbaar te blijven zal de organisatie vooraf keuzes moeten maken: wat leren we deze militair wel, en wat doen we misschien later? De opleidingen zullen zich beperken tot een basisopleiding en de rest moet gedaan worden bij en door de operationele eenheden. De nieuwe militair komt daar in een groep met een mix van ‘verse’ en ervaren collega’s. Om hem helemaal operationeel gereed te hebben, denkt men zo’n zes maanden nodig te hebben. En dan nog is hij niet in de volle breedte van de genie

opgeleid, maar alleen op de aspecten die bij een verwachte inzet aan bod zullen komen. Er is nog een vrij nieuw facet: competentiegericht opleiden. Zonder er een wetenschap van te maken, betekent dit dat onze opleidingen zoveel mogelijk moeten aansluiten op die uit de civiele wereld.

GILDESYSTEEM

Nog enkele wetenswaardigheden uit de lezing van kolonel Van Cooten:

- de helft van onze kaderleden moeten we halen uit de opleiding VeVa (Veiligheid en Vakmanschap) op regionale opleidings-centra; bij de manschappen moet dit zelfs 75% zijn. Deze mensen kunnen volstaan met een kortere militaire opleiding, wat helpt bij de bezuinigingen;
- om kennis vast te houden wordt de functieduur wat langer: drie tot vijf jaar;
- we zullen het *good old* gildesysteem nieuw leven inblazen: leerling – gezelschap – meester;
- slim omgaan met kennis en kunde door functionalisatie en loopbaansporen.

Om dit alles vanaf 2015 helemaal op de rails te hebben moet er binnen de hele genie goed samengewerkt worden langs korte lijnen. Maar dat is geen nieuws; dat deden we al. ●

Claudius Schrover

OP LAATSTE WERKDAG VAN HET JAAR:

🌿 Samen Kerst 🌿 beleven 'te velde'

Eind vorig jaar viel er een uitnodiging op onze deurmat: *Namens aalmoezenier Vincentie nodigen wij u en uw gezinsleden uit om deel te nemen aan een kerstviering te velde. Deze viering vindt plaats op 21 december 2012 op de van Brederodekazerne te Vught.*

Een aantal woorden in die aanhef wekte mijn belangstelling: woorden als 'namens', 'uw gezinsleden' en 'te velde'. Voorzover ik me kon herinneren had een dergelijk initiatief nog niet eerder in Vught plaatsgevonden. Zo'n periode aan het einde van het jaar waarin iedereen nog druk is, een periode die zich op dit moment kenmerkt door allerlei maatregelen

in het teken van bezuinigingen, reorganisaties en onzekerheid. Des te opmerkelijker dus dat het juist nu plaatsvond. Of toch juist niet?

Wie zijn die *namens*, die ondertekenen met 'het organisatiecomité Kerstviering 2012'? U met 'uw gezinsleden'; een dergelijke setting had mij vroeger in Duitsland altijd erg aangesproken. En hoezo 'te velde'? 'Onder de bezielende leiding van onze aalmoezenier'; ja, daar heb ik beeld en geluid bij! Allemaal redenen om met mijn echtgenote naar Vught te komen.

'NAMENS'?

Aalmoezenier Jeffrey Vincentie had zich wel eens laten ontvallen dat hij nog eens een dienst 'te velde' wilde houden en dat was opgepikt door o.a. Edwin Leijdelmeier, Hans Sonnemans en Henk Denissen. Precies hier hebben we de kern van 'namens', zonder anderen te kort te willen doen. Bijvoorbeeld Rob Houten, csm van de Joint CBRN School, die kennelijk veel

verstand heeft van *glühwein* en die ons daar kennis mee liet maken. Of Nico Weijns, een muzikaal regimentslid dat zich samen met zijn dochter al zingend op de gitaar begeleidt. Of ...

ALLES UIT DE KAST

Natuurlijk zaten we droog en warm in een tent, waarbij ik me realiseerde dat dit niet allemaal vanzelfsprekend is en dat ook hier, naast normale werkzaamheden, een behoorlijke extra inspanning was gepleegd in tenten met stoelen, versieringen, verlichting, etc. Wel of niet het monument overkappen; toch maar niet. Wie zoiets wil en kan organiseren is wel erg zeker van zichzelf. Om op de laatste dag voor het kerstreces alles uit de kast te trekken en vervolgens alles op te ruimen en te gaan genieten van een aantal welverdiende vrije feestdagen. Hoe? Nou gewoon, om 23.30 uur gingen de laatsten naar huis en op zaterdagochtend 22 december heeft een aantal vrijwilligers de restanten opgeruimd. Inderdaad da's gewoon. Hoewel, in

januari hingen er nog bijna 200 dekens te drogen, maar die waren toen ook echt droog en konden worden opgevouwen.

GEZINSLEDENTROEPEN

Er was een militaire operatie ingezet om de wegverlichting, bestaande uit waxinelichtjes, tijdig operationeel te hebben, want het was aardedonker op de kazerne toen de genodigden aankwamen. Inzet van 'gezinsledentropen' bracht verlichting waarbij men moest wennen aan de stiptheid en volharding waarin 'bevelen' werden opgevolgd. De weergoden waren kennelijk met de verkeerde bui uit bed gestapt, maar ook daar was, gezien het aantal beschikbare parasols, rekening mee gehouden, waarbij Jeffrey genietend, goedkeurend en instemmend de dienst leidde. Vooraf hadden de jonge gezinsleden versieringen voor de kerstbomen verzonnen, gemaakt en opgehangen, uiteraard ondersteund door hen die niet dagelijks aan een dergelijk gezelschap leiding geven, toch? Live muziek en dans werd op het podium gebracht. Enthousiaste danseressen in rode kerstjurkjes zet-

ten hun beste beentje voor en gingen ook na afloop in de regen nog door op de achtergrond.

KLING KLOKJE KLINGELINGELING

We hadden de eer om deel uit te mogen maken van het *Home Base Choir Vught*, samen met alle andere genodigden, waarbij 'Kling klokje klingelingeling' duidelijk een topper was. Een eigentijdse 'hemelse vertelling' werd, met en zonder microfoon, door verschillende vrijwilligers voorgedragen. Ook de inwendige mens werd met worstenbrood niet vergeten, waarbij het opviel dat iedereen goed de tijd nam om met elkaar te praten.

JEFFREY, BEDANKT!

Ook voor Jeffrey komt de tijd om met functioneel leeftijdsontslag te gaan. Geen betere opmaat naar een afscheid dan iets te doen waar je goed in bent! Het is maar moeilijk voor te stellen dat ook hier een eind aan komt, of? Dan ga je leuke dingen doen Jeffrey. Maar wat is er leuker dan dit, Jeffrey? Want we zagen je genieten. "Het was heel speciaal", hoorde ik

iemand kernachtig samenvatten.

Toen we enkele dagen later in onze eigen kerk zaten bij de avonddienst – de nachtmis staat niet meer op het programma – waren we blij dat we ook naar de kerstdienst in Vught waren geweest, hoe goed de voor mij onbekende voorganger en het koor ook hun best deden. Maar er ontbrak iets, wat er in Vught wel was. Inderdaad, de saamhorigheid. We waren er met meer dan 200 mensen, omdat we wisten dat het mooi zou zijn. ●

Bedankt, Jeffrey en 'namens'. En sorry voor wie ik vergeten ben te noemen.

Regimentswap

Op 23 mei vieren we de 265ste verjaardag van ons regiment. Deze wapendag kent inmiddels een vast format, wat garant staat voor een fijne en spectaculaire dag. We verwachten een grote opkomst van veteranen en oud-regimentsleden en ook hun partners zijn van harte welkom.

U kent de vaste onderdelen natuurlijk al. We starten met de herdenkingsceremonie, waar we stilstaan bij hen die ons ontvallen zijn. Na de lunch kan de sportmiddag in volle omvang losbarsten met 13 eenheden die strijden om de titel 'Beste sporteenheid van het Regiment Genietroepen'. Wie wordt de opvolger van 11 Gncie LMB die vorig jaar met veel bekens naar Schaarsbergen terug ging? We zullen het weten bij de prijsuitreiking.

Op de informatiemarkt laten veel geniegerelateerde bedrijven zien wat zij in huis hebben en waar wij in de toekomst gebruik van kunnen maken. Ieder jaar weer interessanter. Ga kijken bij deze bedrijven. Heb je een innovatief idee of voorstel? Bespreek het daar en wie weet komt jouw idee over enkele jaren op de markt. Ook de veteranen kunnen deze dag hun ogen uitkijken en zullen natuurlijk

met elkaar willen terugblikken op hun regimentstijd. De warme maaltijd is dit jaar anders dan voorgaande jaren. Iedereen van de parate eenheden en het OTCGenie krijgt vooraf munten om bij de aanwezige horeca een warme hap te kopen. Aan alle overigen - veteranen, gasten en overige regimentsleden - wordt een rijstmaaltijd aangeboden in de regimentstent. Na de prijsuitreiking van de sportdag breekt de feestavond aan. Deze keer geen live band maar DJ René die de hele feestavond aan alle muzikwensen kan voldoen. Met een spetterend optreden van zangeres Yosee.

265 jaar Regiment Genietroepen, een bijzondere verjaardag met voor iedereen een mooi aandenken...!! Laten we er met z'n allen op deze Regimentswapendag een gezellig feest van maken! ●

PROGRAMMA

- 08.30 uur** Ontvangst, koffie in de regimentstent, informatiemarkt open
- 09.45 uur** Opstellen herdenkingsceremonie, informatiemarkt gesloten
- 10.00 uur** Aanvang herdenkingsceremonie
- 11.30 uur** Einde herdenking, informatiemarkt open
- 12.00 uur** Lunch
- 12.45 uur** Sporters naar hun eerste onderdeel
- 13.00 uur** Aanvang sportmiddag, aanvang VIP-tour langs de informatiemarkt, aanvang veteranen-programma
- 16.30 uur** Aanvang commandantenspel op het grote sportveld
- 17.00 uur** Einde informatiemarkt
- 18.00 uur** Warme maaltijd in regimentstent voor veteranen en genodigden
- 19.30 uur** Prijsuitreiking van de sportmiddag
- 20.00 uur** Aanvang feestavond
- 23.30 uur** Einde feestavond en vertrek eenheden.

zaterdag - 23 mei

TEAMS

Het belooft een felle strijd te worden. De eenheden zinnen op wraak na de vele bekertjes die vorig jaar door 11 Gncie LMB mee naar Schaarbergen werden genomen.

Deelnemende teams:

1. 11 Gncie LMB
2. PPS
3. Staf en EARScie 11 Pagnbat
4. Staf en EARScie 41 Pagnbat
5. Ststcie 101 Gnbat
6. 101 CBRN Verdcie
7. 102 Constrcie
8. 103 Constrcie
9. 105 Gncie Waterbouw
10. 111 Pagncie
11. 112 Pagncie
12. 411 Pagncie
12. 412 Pagncie
13. MSS + D-CBRNC

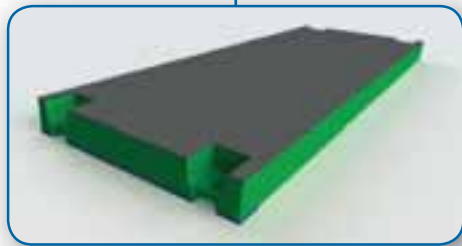

SPORTONDERDELEN

- Speedmars
- Loop-vaar-loop spel
Naast deze spellen zijn er ook nieuwe onderdelen:
- Highlandgames:
 - Geniepuzzel van zeskantplaten
 - Boomstamwerpen
 - Farmerswalk
 - Kettlebel werpen
 - Sterkste genist
 - Katapult schieten
- Zevenkamp:
 - Kogelstoten
 - Touwklimmen
 - Walk around
 - Hijsspel
 - Sjouwspel
 - MB trekken
 - Estafette met hindernissen
- Het bekende Eindspel ofwel Commandantenspel: in dit spectaculaire spel zijn de commandant en zijn plaatsvervanger volledig van elkaar afhankelijk. Het duo met de snelste eindtijd en een uitvoering naar behoren is de winnaar.

NOG EVEN DIT.....

- De eenheid moet voorbereidingen treffen; fysiek fit zijn, maar ook een 'joker' maken om in te zetten voor dubbele punten.
- Touwtrekken vindt dit jaar plaats op het heliveld, zodat ook de veteranen en overige gasten kunnen genieten van dit grootse spektakel.
- Spelregels staan in het programmaboekje. De organisatie van de sportmiddag is in handen van de Lo/Sportgroep van de BRK en in het bijzonder smi Paijmans & sgt-1 Acke.
- De RC maakt om 19.30 uur de einduitslag bekend en reikt de prijzen uit. Er zijn prijzen voor de nummers 1 t/m 3. De overall-winnaar pakt de felbegeerde wisseltrofee, die in 2014 met verve verdedigd dient te worden.
- Natuurlijk is winnen erg belangrijk, maar deelnemen en plezierig samenwerken zal de boventoon voeren. Het organisatiecomité en de LO/sport hopen voor eenieder passende sport/spel activiteiten te hebben gevonden.

JANSON HYBRID PANEL BRIDGE

THE FIRST MODULAR HYBRID PANEL BRIDGE AVAILABLE IN THE MARKET:
STANDARD STEEL MAIN STRUCTURE COMBINED WITH A FRP DECK

Following the introduction of its Fiber Reinforced Plastic monocoque bridge units, Janson Bridging is the first panel bridge manufacturer in the world to introduce its 100% FRP panel bridge decks capable of resisting the highest load standards worldwide. Janson's innovative composite panel bridge decks offer remarkable advantages to the conventional standard steel decks: they are stronger, lighter, more durable, safer, fastly improved fatigue resistance and have low total cost of ownership.

Through use of lighter decks the Janson Hybrid Panel Bridge is more easily and rapidly installed, requires less transport, lighter foundations, so ideal for missions where use of heavy lifting equipment is limited. Janson's standard FRP deck units are extremely portable; land, sea and air freight by means of conventional transport and or by 20 or 40ft dry box containers. Janson's composite decks are available in 10 and 20ft lengths and in different widths to create any required roadwidth.

COME ACROSS and explore the future of modern bridge building.
Visit us at www.jansonbridging.com or contact us for more details.

BRIDGES | PONTOONS | RORO'S
modular solutions

WAT KAN DE GENIE VOOR ONZE NATIONALE VEILIGHEID BETEKENEN?

De genie dient Nederland!

Op donderdag 26 september organiseert de Vereniging Officieren Genie in samenwerking met het Regiment Genietroepen op de Prinses Margrietkazerne te Wezep een symposium met als titel: De genie dient Nederland. Centraal staat de vraag wat de genie kan bijdragen aan de nationale veiligheid. Om die vraag te beantwoorden zal de Genie in woord, beeld en praktijk haar mogelijkheden presenteren.

MÉÉR DAN ALLEEN DE GENIE PRESENTEREN

De doelstelling van het symposium reikt verder dan alleen het presenteren van ons Wapen. We willen ook de defensiebrede inspanningen voor onze nationale veiligheid voor het voetlicht brengen en een impuls geven aan de samenwerking tussen alle spelers die daarbij zijn betrokken. Dat zijn niet alleen bekende veiligheidspartners zoals brandweer, politie en GHOR maar ook andere overheidsdiensten, scholen, kennisinstituten en het bedrijfsleven. Een goede samenwerking tussen deze instanties is van groot belang om de uitdagingen op het gebied van de nationale veiligheid met vertrouwen tegemoet te treden. Tijdens het symposium zal interactie in de zogenaamde 'gouden driehoek' - Defensie – Opleidingen kennisinstituten – Bedrijfsleven - dan ook een belangrijke plaats innemen.

HET PROGRAMMA: POSITIEF-KRITISCH, INTERACTIEF EN INNOVATIEF

De Commandant der Strijdkrachten is uitgenodigd om het symposium te openen. Na de opening is het programma in tweeën te delen. Het eerste deel, van 12.00 tot 14.00 uur, begint met een positief-kritische lezing door de dagvoorzitter, reserve luitenant-kolonel Gert-Jan Ludden. In zijn lezing benoemt hij wat goed gaat bij de uitvoering van nationale operaties maar ook wat er in zijn ogen verbeterd kan worden. Vervolgens zullen aansprekende civiele en militaire

sprekers kernachtig ingaan op de kansen en bedreigingen voor een adequate waarborging van onze nationale veiligheid en daarbij reageren op de prikkelende stellingen van Dhr. Ludden. Eén van de sprekers is mr. dr. K.H.D.M Dijkhoff, Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en namens de VVD woordvoerder Veiligheid en Openbare Orde. Het tweede deel van het programma, van 14.00 tot 18.15 uur, zal zijn toegespitst op het netwerk met andere veiligheidspartners en het bedrijfsleven. Dit deel van het programma is interactief en praktisch. Het bestaat uit speed-datingssessies en demonstraties. Bijzonder aan deze demonstraties is de wijze waarop de voorbereiding ervan gebeurt. In de maanden voorafgaande aan de symposiumdag zullen vertegenwoordigers uit de 'gouden driehoek' in zogenaamde 'ronde tafel'-sessies gezamenlijk werken aan innovatieve oplossingen voor realistische noodsituaties. De 'ronde tafels' zijn gerelateerd aan de kerncapaciteiten van de genie: **CBRN, Search/CIED, GIS, Mobiliteit, Constructies en Waterbouw.**

Netwerken en de inwendige mens worden natuurlijk niet vergeten. Bij de ontvangst wordt een lunch aangeboden, de dag wordt afgesloten met een borrel en een buffetdiner.

DEELNEMEN?

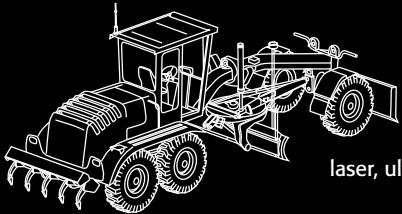
Het praktijkdeel in de middag beperkt het aantal deelnemers tot maximaal 360 personen. We streven naar een gelijke verdeling tussen civiele en militaire deelnemers

waarvan een deel op naam en functie wordt uitgenodigd. Aan deelname is een geringe vergoeding verbonden van €15 waarbij de maaltijden en de consumpties zijn inbegrepen. Als u wilt deelnemen kunt u zich vanaf juni aanmelden. Details daarover staan vanaf dat moment op de websites van de Vereniging Officieren Genie en het Regiment Genietroepen. ●

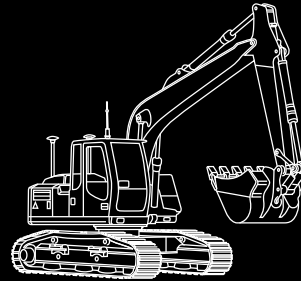
Defensiemiddelen zijn geschikt voor expeditie-inzet én nationale inzet.

3D controle
GPS, mmGPS,
totaalstation

2D controle,
laser, ultrasoon en helling

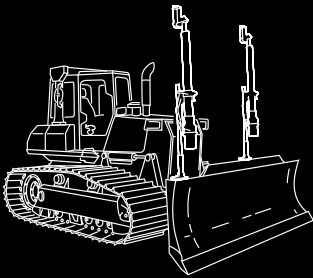
3D controle,
met GPS

2D controle,
sensoren, gemakkelijk,
geavanceerd display

De beste

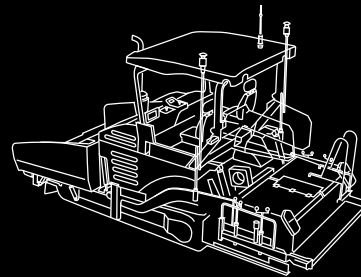

controle.

3D controle, enkele,
dubbele GPS,
totaalstation

2D controle,
enkele,
dubbele laser,
en helling

3D controle
met mmGPS
totaalstation

2D controle
ultrasoon,
scanner,
en helling

Get Connected... **sitelink**

Bruggen slaan naar de toekomst in dichte mist:

Op weg naar een toekomstbestendige genieorganisatie

Voortdurend zijn we bezig om de unieke capaciteiten van ons mooie wapen binnen Defensie, maar ook binnen Nederland, onder de aandacht te brengen. En ik moet zeggen dat dit ons goed lukt. Of het nu de operationele eenheden zijn of het OTCGenie. Voortdurend zien we dat de combinatie van gedrevenheid, enthousiasme, vakmanschap en initiatief ons heeft gebracht waar we nu staan.

Een wapen waar Defensie niet omheen kan. Een onmisbaar wapen in de hedendaagse krijgsmacht. Maar stilzitten is er niet bij, we mogen en kunnen het ons, evenals onze voorgangers, niet veroorloven op onze lauweren te rusten. Als genisten zijn we als geen ander in staat om te pionieren en de brug naar de toekomst te slaan. Alleen voelt het op dit moment aan alsof we een brug slaan in dichte mist waarbij we het landhoofd gene zijde niet kunnen zien, noch de draagkracht van de ondergrond kennen, maar het bruggenhoofd al is gevormd. Hier ligt dan ook de uitdaging voor het Kenniscentrum Genie. Hoe passen de ontwikkelingen en innovaties van onze vakgebieden in onze toekomstige krijgsmacht?

Bridge to somewhere

Z

onder te pretenderen dat we prima weten waar het landhoofd zich bevindt, tracht het Kenniscentrum Genie op al onze vakgebieden en materieelprojecten een toekomstbestendige genieorganisatie weg te zetten. Aan de hand van een aantal lopende projecten en studies geef ik inzage hoe en waarom we de spreekwoordelijke brug aan het lanceren zijn. De projecten en studies zijn binnen het Kenniscentrum Genie ondergebracht bij de bureaus Force Support Engineering (FSE) en Combat Support Engineering (CSE). Achtereenvolgens ga ik in op de projecten en studies van het bureau FSE en daarna van het bureau CSE. ►

Projecten en studies 'Force Support Engineering'

Een belangrijke taak van de genie is het voorzien van infrastructuur in inzetgebieden; het zogenaamde constructiewerk. Iedere genie-eenheid heeft daar mee te maken en alle genisten hebben daarom een technische (voor)opleiding. Maar die opleiding, trainingen en werkzaamheden moeten wel toekomstbestendig zijn. Binnen het Kenniscentrum Genie is het bureau Force Support Engineering zeer nadrukkelijk aan het nadenken over de toekomst op dit gebied. De base heeft de afgelopen jaren nadrukkelijk in de belangstelling gestaan van onze legerleiding en omvat alle technische werkzaamheden op constructief gebied. Het is daarom ook niet vreemd dat wij juist de base als onderwerp hebben gekozen, om het specifieke vakgebied van de genie aan vast te koppelen en verder te ontwikkelen. Momenteel is het bureau Force Support Engineering bezig met de volgende projecten en studies:

● Studie innovatieve baseconcepten

In deze studie wordt de huidige stand van zaken opgelijnd met aanbevelingen voor de toekomst. De doctrinematige inpassing van de base in het operationeel optreden en het besturen van een base zijn weliswaar geen specifieke genieaspecten, maar zijn wel essentieel voor de verdere ontwikkeling van een base en worden dan ook meegenomen in deze CLAS-studie.

Bouw nieuw legeringsgebouw door 102 Constrctie t.b.v. militairen Kunduz.

● Infra2base

Het project *Infra2base* betreft de begeleiding van een civiel consortium dat een base wil ontwerpen, testen en bouwen, overeenkomstig de operationele eisen. Door het uitbesteden van het ontwerpen, testen en bouwen, maken we enerzijds meer capaciteit vrij om de focus te leggen op infrastructuur buiten de base, en anderzijds betrekken we de bedrijven meer in de innovatie van Defensie. Door tegelijkertijd aan te sluiten bij de civiele opleidingsstructuren en ontwikkelingen creëren we ook de mogelijkheid om civiele technieken sneller en beter toe te passen binnen onze eigen defensieopleidingen en trainingen.

● Roadmap

De twee hierboven genoemde projecten zijn niet effectief als er geen plan is voor de toekomst. Dit is dan ook de reden dat er onlangs een start is gemaakt met een *roadmap*. Zonder nog echt te weten hoe de base van de toekomst er uit zal zien, of welke rol de base speelt in het toekomstig optreden, beogen we hier toch antwoord op te geven. Door 'tussenstations' in de ontwikkeling van de base te onderkennen en zijn effect op toekomstige operaties te identificeren, creëren we een kapstok voor innovaties en een ontwikkelrichting.

● Bescherming

Eén aspect van de roadmap is inmiddels helder en daaruit blijkt dat we prioriteit moeten geven aan de verdere ontwikkeling en innovatie op het gebied van bescherming. Zodoende is er een contour geschreven die moet leiden tot een wetenschappelijk onderzoek bij TNO, wat inzichtelijk maakt hoe de dreiging evolueert en hoe we flexibel kunnen omgaan met bescherming. We beogen hiermee een betere indeling van bases en een mindere afhankelijkheid van één soort bescherming.

● Defensiestaf

De defensiestaf heeft inmiddels ook ervaren dat de genie erg voortvarend nadenkt over de base van de toekomst en merkt ook dat er internationaal veel aandacht voor dit onderwerp is. Daarom is men begonnen richtlijnen te maken over het base-optreden en hoe Defensie het toekomstig optreden ziet. Dit is essentieel want het is voor ons een brondocument (basis) om ontwikkelingen meer richting te geven.

● Camouflage

Eén onderdeel van bescherming is camouflage. De afgelopen jaren is hier weinig aandacht aan besteed. Niet in de laatste plaats omdat bij de inzet van de krijgsmacht in Afghanistan camouflage niet het belangrijkste was. Nu we er meer tijd en aandacht voor hebben, zien we dat ook in dit vakgebied de techniek niet heeft stilgestaan. We hebben dit als Kenniscentrum Genie onder de aandacht gebracht bij onze hogere niveaus. Dit heeft er toe geleid dat wij besloten hebben om camouflage opnieuw op de kaart te zetten.

● Fossiele brandstoffen

Het verbruik van fossiele brandstoffen is eindig. Dit besef heeft er toe geleid dat het terugdringen van het brandstof- en energieverbruik ook op de agenda van Defensie staat. Hoewel wij niet direct de eigenaar zijn van het energievraagstuk, zijn het overwegend wel genisten (vooral Geniewerken en Kenniscentrum Genie) die participeren in de verscheidene nationale en internationale overlegfora. De ideeën die wij uitdragen, maar ook aantoonbaar toepassen bij het bouwen

van bases, oogsten internationaal en nationaal veel lof. Samen met de industrie lopen we dit vraagstuk aan. Onze kennis op dit gebied wordt dan ook gebruikt voor o.a. de studie 'Vervanging aggregaten van Defensie'.

Het nieuwe BODS (Brandstof Opslag en Distributie Systeem). Het BODS vervangt de oude BRAVIN (Brandstof Voorzieningsinstallaties). Deze voldeed niet meer aan de eisen.

GROND-, WEG- EN WATERBOUW (GWW)

"GWW in beweging"? zult u zich afvragen. "We doen dit toch al jaren? Daar hoeft toch niets aan te innoveren"? Misschien klopt dat, maar er is toch wel veel veranderd. Zo heeft de Herziening Genie en de bezuiniging op Defensie in combinatie met de vervanging van de huidige bouwmachines er toe geleid anders tegen het vakgebied GWW aan te kijken. Om bouwmachines te kunnen vervangen moet bekend zijn hoe we opleiden, trainen en optreden. Maar we moeten vooral beargumenteren waarom we het zo doen. De antwoorden op deze vragen moeten liggen in door Defensie geaccordeerde studies; de zogenaamde brondocumenten. Het zal u wellicht verbazen als ik u vertel dat deze studies er nog niet zijn. De studies zijn aan een herziening toe waarin ook de ervaring van de afgelopen jaren, alsmede internationale ontwikkelingen en doctrine, meegenomen moeten worden. Momenteel hebben we de studie 'Mobiliteit en wegverharding' in opdracht van C-LAS ter hand genomen. Voorwaar een grote uitdaging, omdat we hierin ook aangeven (in overleg met het Landwarfare Centre en Kenniscentrum OTCMan) hoe de manoeuvre haar toe-

komstig optreden ziet. Daarna pas kunnen wij overgaan tot een analyse van wat we moeten kunnen en hoe we dat kunnen realiseren. Een grote uitdaging!

DUIKEN

Met de oprichting van de Defensie Duikschool (DDS) wordt er op opleidingsgebied samengewerkt met de Koninklijke Marine. De samenwerking zal intensiever worden, omdat nadrukkelijk gekeken wordt naar de harmonisatie van regelgeving, materieel (inclusief aanschaf), opleidingen & trainingen en natuurlijk certificering. Getracht wordt ook delen van trainingen onder te brengen bij het bedrijfsleven. Dit om ervaringen op te doen en betrokkenheid met het bedrijfsleven in stand te houden.

Duikers volgen tijdens een oefening in Noorwegen een training ijsduiken

VERWERVING

Binnen het bureau FSE lopen veel verwervingsprojecten. Een aantal van deze verwervingsprojecten behelst de zogenaamde vervangingstrajecten, omdat het materieel dat we nu nog gebruiken zijn einde technische levensduur bereikt. Hieronder worden er een aantal genoemd, maar het is goed om eerst enkele uitdagingen aan te geven. De Defensie Materieel Organisatie (DMO) is als gevolg van de reductie op Defensie veel kleiner geworden dan voorheen. De continuïteit in projecten is daarom minder gewaarborgd. Ook bij staf CLAS is capaciteit ingeleverd waardoor genieprojecten geen 'eigenaar' meer hebben in de vorm van één persoon. En tot slot heeft ook het kenniscentrum personeel moeten inleveren. De reductie op personeel vraagt om een andere bedrijfsvoering. Hier gaan we uitkomen. Het veelvuldig contact met vaste aanspreekpunten zal een stuk minder worden waardoor de voortgangsbewaking in projecten een stuk lastiger zal worden. Als kenniscentrum zijn we immers geen projectleider, maar in veel gevallen slechts de initiator van de behoeftestelling en leveren we aanspreekpunten en begeleiders bij de invoer van materiaal

en materieel. De tijd moet leren of in de toekomst de doorlooptijd van projecten langer of misschien wel korter zal zijn.

VERVANGING BOUWMACHINES

De behoeftestelling voor het vervangen van bouwmachines is geschreven. Het zogenaamde pakket van wensen is er uit. Daar waar we nu nog een universele bouwmaschine hebben, willen we een grotere diversiteit aan bouwmachines. Van klein tot groot, inclusief luchttransportabel. Momenteel zijn we aan het bekijken of de vererving van een deel van de bouwmachines samen met België opgepakt kan worden. De verwachting is dat de nieuwe bouwmachines in 2015/16 de organisatie binnenstromen.

VERVANGING VAN DE HIJSKRANEN EN DE WATERBOORINSTALLATIE (WBI)

Ook de behoeftestelling voor nieuwe hijskranen heeft het Kenniscentrum Genie verlaten. De verwervingsprocedure is in feite opgestart. Dit materieel zal, ijs en weder dienende, in 2015/16 binnenstromen. De twee waterboorinstallaties die momenteel in gebruik zijn bij 101 Gnat staan op de nominatie om in 2017/18 vervangen te worden. Het voornemen is om de aanschaf van deze installaties samen met de Duitse geniecollega's op te lopen, waarin Nederland het initiatief zal nemen. Voor het Force Support gedeelte van het Kenniscentrum Genie zijn dit wel de grootste studies en materieelprojecten. Naast deze projecten is er nog een fiks aantal kleinere projecten en werkzaamheden zoals, update MGB-pallets, vervanging Baileycontainers en constructiecontainers, vervanging kleine vaartuigen, vervanging boot bruggenbouw, aanpassen CLAS-compendium (taken en eisen FSE), opmaken van taakanalyses, het begeleiden van wetenschappelijke onderzoeksprogramma's en zgn. werkpakketten, het bijwonen van (inter) nationale bijeenkomsten etc. ►

105 Gncie Wb in samenwerking met het waterschap. Hijskraan laat damwand zakken in de sleuf.

Pearson Engineering Route Opening and Clearing Capability (PEROCC)

PEROCC provides a single platform solution to the requirements of counter IED activity through the application of a suite of tools to a chassis, with the capability to detect explosive threats and proof routes at tempo whilst maintaining a high level of self-protection.

Key features

- Based around any commercially available wheeled loader, providing inherent high levels of reliability
- Roller wheels follow ground contours providing constant ground contact
- Under armor hydraulically operated quick hitch/jettison system for front and rear equipment
- Interrogation/manipulation arm which can be used to deploy a range of attachments to suit the task in hand, it can also be used as a crane for self-repair operations
- Can be fitted with arm and/or chassis mounted electronic IED detection capabilities
- Double V-shaped blast deflecting armored hull beneath crew compartment
- Crew compartment protected to STANAG 4569 Level 3 and above
- Blast-Off Wheels
- Facility to install an Overhead Weapon Station
- Configurable storage space
- Night/day indirect vision systems
- Economically in-stride repairable capabilities post blast

About Pearson Engineering

First established in 1985, Pearson Engineering remains to this day a privately owned, family run business, founded on a commitment to provide world-class advanced engineering solutions to meet the challenges faced by modern Armed Forces. Pearson Engineering is based in the UK with a subsidiary, PE Inc, located in Atlanta Georgia.

Today, our range of interchangeable Special to Role Equipment is used by the Armed Forces of many different nations worldwide.

For more information visit www.pearson-eng.com

Projecten en studies 'Combat Support Engineering'

Het bureau Combat Support Engineering heeft naast de materieelprojecten en studies ook de uitdaging dat zij de CLAS- en defensiebrede projecten dient te volgen en te ondersteunen. Daar waar deze projecten invloed hebben op de genie, zal dit bureau de consequenties hiervan inzichtelijk maken zodat hier op kan worden gereageerd of maatregelen kunnen worden getroffen.

De belangrijkste bijdragen van dit bureau aan dergelijke projecten zijn:

- de uitwerking en verwerking materieelconsequenties als gevolg van de totale herziening genie;
- de bijdrage aan de defensiebrede vervanging van operationele wielvoertuigen;
- de bijdrage aan de vervanging van kleinkaliber wapens;
- de bijdrage aan de ontwikkeling van een Joint Search Concept.

Momenteel is het bureau Combat Support Engineering bezig met de volgende projecten en studies:

CLAS-COMPENDIUM EN GENERIEKE TAKENLIJST

Velen hebben mogelijk gehoord van het 'compendium'. Het CLAS-compendium is een document met daarin alle voorkomende taken van eenheden. Vanuit dit document worden aan eenheden (bataljons) de taken als opdrachten verstrekt. Deze opdrachten worden door de bataljonsstaven vertaald naar opleidings- en trainingsopdrachten die we vervolgens terug zien in het jaarprogramma van het bataljon en de compagnieën. Daarna is het aan de compagnieën om de programma's voor de pelotons vast te stellen.

Uitgangspunten hierbij zullen zijn:

- Het vaststellen van de opleidings- en trainingstaken op het juiste beheersniveau, door de feitelijke inzetbaarheid van de pelotons te vergelijken met de opgedragen eisen.
- De beschikbare middelen, denk hierbij aan oefenterreinen, voertuigen, serious gaming en (geavanceerde) onderwijs- en leermiddelen.

- En natuurlijk het bataljons- c.q. compagniesjaarprogramma.

Voor het kunnen uitvoeren van het opleidings- en trainingsprogramma worden momenteel de Learning Support Packages (LSP's) en Training Support Packages (TSP's) door het OTCGenie uitgewerkt. Het streven is om alle opleidings- en trainingsdocumenten eind 2014 gereed te hebben, waarbij in alle LSP's en TSP's het benodigde materieel, materiaal, personeel en financiën zijn vastgelegd. Dat is niet eenvoudig en derhalve één van de redenen dat hier enige tijd voor wordt uitgetrokken.

Velen hebben mogelijk gehoord van het 'compendium'

Kodiak

KODIAK

De KODIAK is eind vorig jaar opgeleverd aan DMO. De verwachting was dat de genie in het tweede kwartaal van dit jaar de beschikking zou krijgen over dit fantastisch stuk materieel. Helaas zijn nog niet alle onvolkomenheden, waar DMO tegenaan liep, verholpen. Het Kenniscentrum Genie heeft echter niet stil gezeten en is druk bezig voorbereidingen te treffen op de komst van de KODIAK. Opleidings- en trainingsontwikkelaars zullen het opleidings- en trainingsprogramma moeten schrijven, infra moet geregeld worden om trainingen te kunnen verzorgen en - niet te vergeten - het toekomstig bedienend personeel dient de juiste vooropleidingen te hebben gehad. In lijn met de herziene opleidings- en trainings-

filosofie zullen de opleidingen en trainingen op locatie van de gebruikers worden verzorgd. Wanneer de genie daadwerkelijk de sleutels van de KODIAK krijgt is nog niet bekend; we hopen in het derde kwartaal van dit jaar.

BRUGLEGGENDE TANK

De verwerving van een bruglegend systeem verloopt al enige jaren moeizaam. In eerste instantie wilden wij dit samen met onze Duitse geniecollega's aanschaffen. Dit werd gefaseerd aangelopen en er zou een prototype worden ontwikkeld. Dit prototype heeft weliswaar het daglicht mogen aanschouwen, maar voldeed niet aan de eisen, waardoor een zogenaamde herijking van het project nodig was. Immers de verwachting was dat bij verdere ontwikkeling we pas in 2019-2020 de beschikking zouden krijgen over een bruglegend systeem. In de jaren die volgden is onder druk van de defensiebegroting het project nog eens drie keer herijkt; de laatste keer dit jaar. Vele malen is het bruglegend systeem met rupsonderstel ter discussie gesteld. Evenzo is ook de kwantitatieve behoefte tegen het licht gehouden. Het bureau CSE heeft meerdere keren inhoudelijk een bijdrage moeten leveren om het project gaande te houden. Op het moment van schrijven vindt de laatste herijking plaats. Gelijktijdig met deze discussie dient de huidige bruglegendende tank voorlopig nog in stand te worden gehouden. In een periode met krimpende exploitatiebudgetten is dit geen sinecure. ▶

Bruglegger met op de achtergrond nog 2 bruglegendende systemen zonder brug

IMASS: Integrated Multiplex Assay and Sampling System

A fast and easy-to-use device for testing in critical situations

- Simultaneous identification of up to eight biowarfare agents
- Rapid Results
- Ergonomic, user-friendly design

BBI Detection is a world leader in the development and manufacture of rapid hand-held tests to detect bioterror agents and explosives.

The newly launched 'Integrated Multiplex Assay and Sampling System' IMASS device provides a crucial advance in rapid testing, particularly for 'white powder' incidents. Powders, surfaces and liquids are directly sampled using an integrated sponge, then eight assay strips are run simultaneously from the sample. Its robust design (licensed from the UK Secretary of State for Defence) means that the IMASS device is straightforward to run and to read, even while wearing full protective equipment.

➤ [Contact us to obtain a demonstration IMASS device.](#)

www.bbidedetection.com

UK Headquarters:
BBI Detection, Alchemy House,
Tom McDonald Avenue, Mediapark,
Dundee, DD2 1NH, UK

T: +44 (0)1382 569900
F: +44 (0)1382 561100
E: info@bbidedetection.com

US facility:
BBI Detection Inc, 2312-2314
Vondron Road, Madison, WI,
53718, USA

T: +1 (608) 310 4105
E: info@bbidedetection.com

BOXER GENIE

De Genie krijgt de beschikking over een eigen versie van de Boxer. In nauw overleg met de leverancier, de parate eenheden en het projectteam worden gewenste aanpassingen aan het genievoertuig verwerkt. Juist vanwege deze afwijkingen is dit project een 'vinger aan de pols' project voor het Kenniscentrum Genie. Te snel wordt het genievoertuig over één kam geschoren met de overige versies waardoor de genie-uitvoering niet het

gewenste voertuig dreigt te worden. Gelukkig zijn we een gehoorde partner en wordt rekening gehouden met de noodzakelijke aanpassingen. Inmiddels is wel duidelijk geworden dat de Boxer-Genie niet valt te vergelijken met de YPR-Genie. Het is een totaal andere configuratie waar ook enige personeelsaspecten aan vast zitten. Het Kenniscentrum Genie zal in overleg met de gebruikers de consequenties nog moeten uitwerken.

Boxer Genie

Nationale operaties c.q. nationale inzet

Genist zoekt naar verborgen IED tijdens oefening 'Falcon intergration'

In het belang van de 'Nationale Veiligheid' wordt er regelmatig een beroep gedaan op de Genie. De inzet van onze Advanced Search Teams (AST's) is het meest aansprekende voorbeeld, omdat de inzet hiervan veel succes en publiciteit heeft opgeleverd. Steeds vaker weten Nederlandse veiligheidspartners Defensie te vinden voor ondersteuning bij hun inzet. Regelmatig wordt er dan ook op verschillende niveaus samen geoefend. Desondanks blijkt nog steeds dat het niet bij iedereen duidelijk is hoe en waarnaar bij Defensie steun kan worden gevraagd. Op 26 september 2013 wordt er een geniesymposium 'De Genie dient Nederland' gehouden waarbij deze onderwerpen onder de aandacht zullen worden gebracht.

Searchpiramide

MILITARY SEARCH

Het afgelopen jaar is er hard gewerkt aan het omruilen en het aanvullen van materieel. De uitlevering van dit materieel zal naar verwachting dit jaar worden afgerond. Na de terugkeer uit Uruzgan zien we de aandacht op het gebied van Basic

Search en Patrol Search bij de manoeuvreeenheden verslappen. Voor ons als genisten een ongewenste ontwikkeling, omdat daarmee de zogenaamde searchpiramide dreigt in te zakken waardoor er eerder voor deze taken een beroep op de genie zal worden gedaan. ►

Holmatro Special Tactics gereedschap

Hydraulische breek-, knip-,
spreid- en hefgereedschappen
voor uw tactische en
specialistische operaties.

- Krachtig
- Compact & draagbaar
- Snelle & stille bediening

Bekijk de video's op onze
website:

 holmatro
mastering power

Holmatro | Rescue equipment
tactical@holmatro.com | <http://tactical.holmatro.com>

Dit jaar worden de handboeken HB 5-11, *Military Search (Intermediate)*, en HB 5-12, *Military Search (Advanced)*, geschreven. Tevens zullen wij *military search* doctrinair inbedden en daarmee de taakverdeling tussen search en demolitie beter wegzetten.

Bij inzet van de AST-teams is gebleken dat het niet altijd wenselijk is om met operationele (groene) voertuigen te ondersteunen. Nog dit jaar zal het Kenniscentrum Genie zich inzetten om de Advanced Search Teams te voorzien van speciale civiele voertuigen zoals momenteel in gebruik bij EODD en het CBRN Responspeloton van het Defensie CBRN Centrum (DCBRNC) in Vught.

BOZENA EN SCANJACK

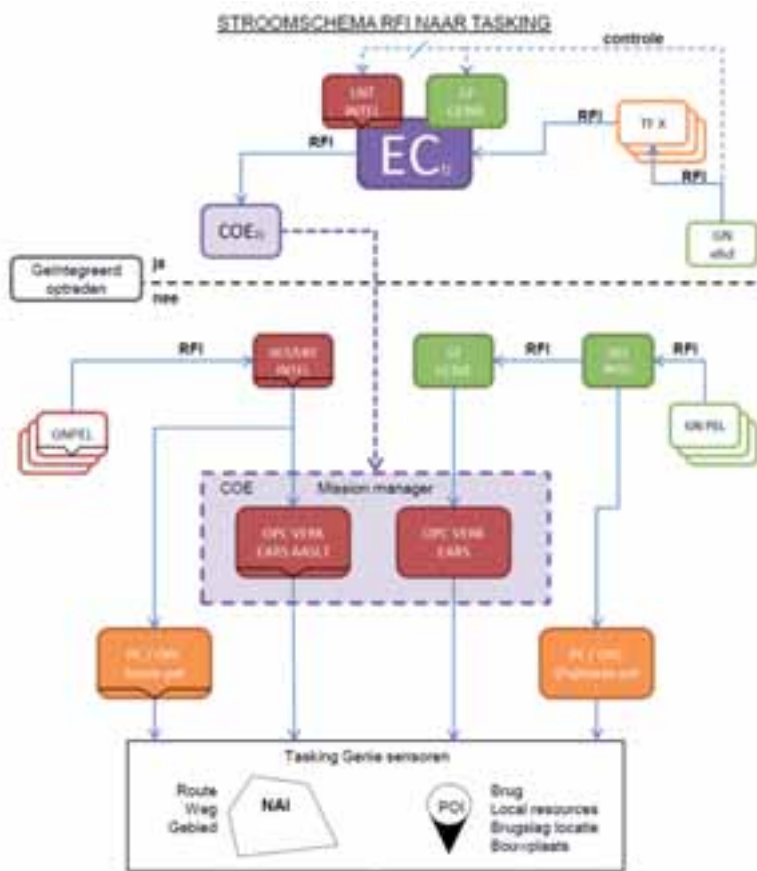
Bij de reorganisatie (Herziening Genie) werd voorzien om deze systemen niet meer t.b.v. O&T te gebruiken, maar 'in het vet' te zetten. C-11 Pagnbat had aangegeven deze systemen niet meer in de eigen organisatie te willen hebben. Maar dit bleek niet het beleid van C-LAS te zijn, om materieel voor de operationele eenheden langdurig ongebruikt weg te zetten en in stand te houden. Nu gaan we deze uitrustingsstukken onderbrengen bij het

Instructiepeloton Demolitie van het OTC-Genie in Reek.

GENIE-INLICHTINGEN

De afgelopen jaren is hard gewerkt aan de hervonden taak genie-inlichtingen. Deze inlichtingentaak heeft geleid tot de aanschaf van diverse systemen, die dit jaar worden uitgeleverd en ingevoerd bij de eenheden. Parallel hieraan zijn en worden er dit jaar verscheidene opleidingen en trainingen verzorgd. Tevens zullen er geniebulletins geschreven worden over de inzet van genieverkenners en de werkwijze van genie-inlichtingenfunctionarissen. Dit alles om de inbedding van genie-inlichtingen binnen CLAS te realiseren.

In de reorganisatie van het OTCGenie is in de nieuw te vormen Mineurs & Sappeurschool (MSS) een instructiegroep Genie-inlichtingen opgenomen, die de opleiding gaat verzorgen voor de verschillende genie-inlichtingensystemen, en tevens de gerelateerde trainingen en oefeningen verzorgt en ondersteunt. Met deze instructiegroep onderstrepen wij het belang van genie-inlichtingen als onderdeel van de commandovoering. ●

Stroomschema RFI naar Tasking

The place to be

TOT SLOT

Nu zult u misschien zeggen: "Leuk, maar het is allemaal ver van mijn bed en het Kenniscentrum Genie is *not the place to be!*" Ja, dat klopt indien u de uitdaging *niet* aan wilt gaan om enige rol van betekenis te spelen in de ontwikkeling en innovatie van het Wapen der Genie.

'Jonge officieren' die een mooie loopbaan binnen Defensie ambiëren, kunnen hier opvallen. En wel door hun gedrevenheid, analytisch vermogen en initiatief. Zij kunnen projecten die er toe doen initiëren, realiseren en begeleiden. Maar ook het werken met allerlei mensen binnen en buiten de genieorganisatie, zowel nationaal als internationaal is een pré voor toekomstige functies en een verrijking voor je loopbaan binnen Defensie.

Zo werken we binnen het Kenniscentrum Genie met civiele bedrijven en onderzoeksinstituten, maar ook met andere overheidsorganisaties zoals waterschappen, USAR, Rijkswaterstaat, brandweer en politie. Daarnaast participeren wij veelvuldig in fora van de NAVO en het *European Defence Agency (EDA)*.

Ik kan stellen dat de Nederlandse genie internationaal hoog staat aangeschreven, waardoor we veel kennis kunnen halen bij internationale collegae. Ook de contacten met CLAS, DOBBP, DVD en DMO zijn belangrijk voor allerlei aspecten die resulteren in een toekomstbestendige genieorganisatie.

Als u daarin wél wilt participeren en daarmee een bijdrage wilt leveren aan nieuwe ontwikkelingen en innovaties, dan is het Kenniscentrum Genie uw *place to be!*

Ontwikkeling en verdieping van de vakgebieden:

Pioniers- en Pontonniersschool vernieuwt

2013 is voor veel eenheden het jaar van de verandering. Dat geldt zeker voor de Pioniers- en Pontonniersschool (PPS). Met het herschikken van de school ontstaat een meer complete organisatie, waarin alle aspecten van O, T en K (opleiden, training(ondersteuning) en kennisproductie) meer nadrukkelijk terugkomen en waarbij er meer ruimte ontstaat voor verdieping en ontwikkeling van de vakgebieden van de school.

Deze nieuwe PPS bestaat uit een kleine commandogroep, vier instructiepelotons, het trainingscentrum in Wezep en de instructieondersteuningsgroep. In totaal gaan we van 103 naar 118 functies: 112 militairen en 6 burgers (onder wie 3 docenten). De 112

militairen bestaan uit 104 kaderleden en 8 korporaals. Kortom, een flink potentieel aan vakkennis en ervaring. Deze enthousiaste vakmensen beschikken over prima O&T-faciliteiten met een goede, professionele uitstraling, met veel ambitie, een toenevende samenwerking met civiele opleidingsinstanties, een positieve werksfeer en een actieve personeelsvereniging, die daar zeker aan bijdraagt. Onze opleidingen scoren goed. Ze krijgen van de cursisten een cijfer dat gemiddeld tussen de 7 en 8 ligt. Zullen deze resultaten zo blijven, nu in 2013 veel O&T-producten anders worden georganiseerd en ingevuld en nu de school ook verantwoordelijk wordt voor voorschriften en het ontwikkelen van opleidingen? Ik hoop het. Onze taak is de eenheden goed ondersteunen en onze vakgebieden actueel houden. Dat vereist goed samenwerken met anderen, aanpakken van structurele problemen en meegaan met de ontwikkelingen in onze vakgebieden. In dit artikel wil ik een beeld geven van de activiteiten en ambities van de school in 2013. Voor de leesbaarheid komen de pelotons en het Trainingscentrum Wezep op de volgende bladzijden apart in beeld. Verder in dit artikel stelt de instructieondersteuningsgroep zich voor. ►

Call the experts[®] voor zeer productieve wielladers

Nieuwe Komatsu WA380-7 Hoge productiviteit, lage kosten

De nieuwe Komatsu WA380-7 wiellader wordt aangedreven door de nieuwe Komatsu-dieselmotor die voldoet aan de **EU Stage IIIB** emissie-eisen. De nieuwe motortechnologie van Komatsu biedt meer vermogen, met een uitzonderlijk laag brandstofverbruik. Dankzij een vernieuwde intelligente aandrijflijn en de verbeterde lock-up functie van de oversized koppelvormer biedt de WA380-7 topproductiviteit en indrukwekkende rijnsnelheden, zelfs op steile hellingen. Daarnaast is de WA380-7 de perfecte machine voor Load & Carry werkzaamheden of het laden in V-vorm.

Een ruime cabine, perfect zicht, laag geluidsniveau en een achteruitrijcamera. Om maximale productiviteit te realiseren combineert de Komatsu WA380-7 veiligheid en ergonomie (standaard met een volledig luchtgeveerde stoel inclusief geïntegreerde joystickconsole) met een ongekend niveau van comfort.

KOMATSU

BIA B.V.
Skagerrakstraat 6
7202 BZ Zutphen

Tel.: +31 (0)575 596 700
info@bia-bv.nl
www.bia-bv.nl

Moving
mountains
together

BIA

Instructie- ondersteuningsgroep PPS: de lessen moeten doorgaan!

De totale Instructie-ondersteuningsgroep (IOG) zit met vijf man - vier in Vught en één in Hedel - krap in de jas en na de reorganisatie moet het werk zelfs met één man minder gebeuren. Steven Hasselbank voert dit kleine, maar onmisbare smaldeel aan: "Onze logistieke werklast is best wel groot. Net als de rest van de genie heeft de school veel verschillende middelen en gereedschappen en voor de opleidingen

is veel materiaal nodig. Wij moeten zorgen dat al dat materiaal op tijd binnen is en goed aangevraagd en verdeeld wordt. We hebben onze handen meer dan vol aan de vele bruiklenen, verstrekkingen, tellingen, keuringen, het aanbieden van materiaal voor onderhoud, de afstemming en coördinatie met de pelotons en het normale beheer. Daarnaast moeten we regelmatig opleidingen ondersteunen of materiaal klaarzetten met de heftruck of uni-bouwmachine.

Onze belangrijkste uitdaging is dat klassen en lessen altijd doorgaan, zonder logistieke verstoringen. Een andere uitdaging vormen de buitenlocaties Hedel en Wezep. Wij proberen het administratieve werk en het opvoeren van materiaal zo veel mogelijk te regelen, maar veel logistiek werk en beheer moet door het personeel daar zelf gebeuren. We zijn nu al met te weinig om dat allemaal te regelen. Met de reorganisatie wordt de complete IOG vervangen. Ik vraag me wel eens af hoe we dat allemaal gaan regelen?"

De bouwvakkers van de PPS: Instructiepeloton Constructie

Het grootste onderdeel van de PPS is het Instructiepeloton Constructie onder leiding van kapitein Frank Rijnbout. Na de reorganisatie telt dit peloton 62 functies, verdeeld over de instructiegroepen BT, ET, IT (bouw-, elektro- en installatietechniek) en de instructiegroep BPV/BGO (beroepspraktijkvorming/basis genieopleiding). Deze laatste ondersteunt zowel de maandelijkse stage/BPV-weken voor toekomstige genisten als de (initiële) genieopleiding voor soldaten. Die toekomstige genisten zijn de ROC-leerlingen die vanuit het VEVA-traject (Veiligheid & Vakmanschap) voor de genie instromen.

Kap Rijnbout: "We leiden nog steeds militairen op voor de pantsergeniebataljons waarbij de opleidingsinhoud waarborgt dat ze hun taken kunnen uitvoeren. Iemand die daarna verder wil met constructie, kan hiermee vrijstellingen krijgen en sneller zijn civiele opleiding afmaken. Verder zullen we zowel 'zuid' als 'noord' voorzien in de

trainingsbehoefte tijdens constructietrainingen en oefeningen. Afhankelijk van de beschikbare capaciteit plannen we in overleg met de eenheid wat getraind wordt en waar dat gebeurt. Dat kan tijdens oefeningen, op de kazerne of elders zijn. We maken nu afspraken met ROC's over onze doorstroomopleidingen. Dat zijn de militaire functieopleidingen waarvoor we gebruik maken van een ROC en die leiden tot een civiel diploma. Die moeten het personeel van 101 Gnbat naar een hoger niveau brengen op BT, ET en IT. Elk jaar krijgen we meer jongens en meisjes bij de BPV van de VEVA. Daarom moeten we onze functies voor militaire praktijkbegeleiders ook gevuld zien te krijgen. Twee jaar achtereenvolgend zijn we gestart met ruim honderd leerlingen. Voor komend schooljaar moeten we rekening houden met in totaal 270 leerlingen voor niveau-2 (soldaten) en niveau-3 (onderofficieren). We gaan ook de BPV-Veiligheid voor hen doen. Dat begint in september met het introductiebivak. Na de oriëntatieweek bij de genie-eenheden in oktober volgen nog BPV-weken Veiligheid met AMO-leerstof in november en december. Daarvoor moet eind van de zomer een bivakterrein klaar zijn op het Sappeursterrein (lees: Pioterrein) van de Lunettenkazerne. In stille periodes kan dat bivak ook door anderen gebruikt worden, ook door de parate eenheden. Doordat we al vanaf het begin verantwoordelijk worden voor de vorming van onze VEVA-leerlingen hebben we ze eigenlijk 'van de wieg tot het graf', want als ze militair worden, komen ze waarschijnlijk terug voor de BGO-modules. Elke keer komen ze dan dezelfde gezichten en dezelfde instructeurs tegen. Ik vind dat een voordeel bij de vorming van de genist. Met de reorganisatie verhuist het Instructiepeloton Sappeurs formeel naar de PPS. In de praktijk werken we al zo vanaf begin 2013. Dat peloton gaat van 11 terug naar 5 man en wordt de Instructiegroep BPV/BGO. Zij gaan de soldatenopleidingen en BGO-modules geven en ondersteunen. En ook de BPV-Veiligheid en trainingsondersteuning. Als we eind 2013 alles structureel hebben staan, ben ik tevreden. Daarmee bedoel ik dat voor de doorstroomopleidingen duidelijk is: 'Hoe vraag ik een opleiding aan? Hoe krijg ik verkorting? Etc.' Maar ook dat we precies de constructieopleidingsbehoefte van de pagnbats kennen. De uitdaging is nu om de functies in mijn peloton gevuld te krijgen. 'Krijg ik voldoende mensen die niveau-3 zijn opgeleid?' Er zijn nu te weinig startfuncties om mijn instructeursfuncties normaal gevuld te krijgen en hier wordt niet in gestuurd. ▶

Veel van mijn instructeurs studeren, ruim 50%. Dat moet wel, om ook vervolgfuncties bij Geniewerken en op het OTC te kunnen vullen. Daar bovenop komen nieuwe instructeurs die eerst moeten worden omgeschoold. Op dit moment heb ik er al vijf

voor ET en IT. En ik heb nog steeds vacatures die 'breed' zijn opengesteld. Die mannen kan ik dus het eerste jaar niet inzetten als instructeur, maar die kosten juist instructeurscapaciteit."

De machinisten van de PPS: Instructiepeloton Civiele Techniek

Met de reorganisatie wijzigt het Instructiepeloton GWW (grond-, weg- en waterbouw) in Instructiepeloton Civiele Techniek. Het peloton vervult de taak die vroeger de Machinistenschool deed. Het peloton staat onder leiding van kapitein André

Wissé en omvat 19 functies, verdeeld over de instructiegroepen GWW en Kranen.

Kapitein Wissé: "Het oude instrpel GWW verzorgde de machinistenopleidingen op grondverzetmachines en op kranen. Ook de Paost-opleidingen (genietank en bruglegger) vielen tot voor kort onder het peloton. Verder verzorgde het instructiepeloton de MLC 70 (wegenmatsysteem) en de kipauto-opleiding, het B3-project voor de KMA (een planningsopdracht voor de derdejaars cadetten: het verkennen, ontwerpen en presenteren van een base en/of logistieke faciliteit. Dit om hen een opdracht te laten analyseren en de genomen besluiten en de gemaakte ontwerpen goed te onderbouwen) en ondersteunde het de VTO-KMS en de VTO-KMA. In 2013 verandert het een en ander. We zijn de paost-opleidingen kwijt en proberen een doorlopende leerweg binnen de civiele techniek te creëren, met meer aandacht voor de niet-machinisten. Het was altijd al een wens van 101 Gnbat om meer met die groep te doen. Het wijzigen van het kwalificatiedossier van de machinist grondverzet zorgt voor een verschuiving van werkzaamheden naar de niet-machinisten binnen de GWW/ost-pels. Zo maken civieltechnische vaardigheden - zoals veiligheid en werkterrein, riolering en straatwerk - geen deel meer uit van deze opleiding. Deze zijn verschoven

naar de (allround) vakman GWW (o.a. de kipautochauffeur). Eind 2012 zijn de 'terugkomopleidingen' W1 en W2 voor de uni-Bouwmachine en K1 en K2 voor de kranen al vervallen. Dit opleidingsdeel gebeurt nu bij de eenheid in de vorm van opdrachten op basis van een takenboek. Een noodzakelijke keuze, omdat er 25% minder instructiecapaciteit voor civiele techniek beschikbaar is. En het was ook de wens van de eenheden. Waar mogelijk maken we gebruik van civiele opleidingen, veelal via het SOMA in Harderwijk. De standaard opzet daarbij is dat we starten met een basisopleiding op het OTCGenie waarin we de wettelijk verplichte zaken afdekken m.b.t. het Arbobesluit en het TCVT (toezicht certificering verticaal transport) en waarin we de militair leren om zelfstandig en veilig te werken. De rest van de opleiding gaat via een takenboek. De opleiding sluiten we af met een examenweek op het OTCGenie. Op dit moment zijn veel machinisten basisopgeleid op de uni-bouwmachine. Met een bedienaarsopleiding worden zij naar behoefte van de eenheden omgeschoold naar de graafmachine of de rupsdozer. Over enkele jaren (vanaf eind 2016) wordt het aantal uni-bouwmachines drastisch teruggebracht en krijgt de genie extra graafmachines, rupsdozers en graaflaadcombinaties (GLC). Vanaf dan worden nieuwe machinisten specifiek op één machine opgeleid tot volledig machinist. Zij kunnen dan veel meer uit de machine halen dan een bedienaar nu. Door gebrek aan inzicht in de mogelijkheden van een specifieke machine, grijpen we nu te snel naar de uni-bouwmachine voor grondverzet. Het is goed om niet te wachten tot 2017, waarbij we gebruik maken van de additionele bouwmachines die we nu al hebben. Doordat C-11 Gncie Lmb de vaardigheden van zijn machinisten naar een hoger niveau wil brengen, worden zijn machinisten nu volledig opgeleid, *dedicated* op de GLC. In 2013 verwacht ik dat met name het begeleiden van takenboeken (trost) toeneemt. Mijn ambitie is dat de niveau-2/-3 opleiding (allround vakman GWW) goed gaat draaien. Nieuw daarbinnen is het bemalen: het droogwerken om bijvoorbeeld een stuk riool te leggen of te vervangen. Daarvoor hadden we tot nu toe geen middelen. En ik hoop dat we de eerste GWW-verkenningsopleiding kunnen realiseren en dat eind 2013 alle studieboeken voor de opleidingen op grondverzetmachines gereed zijn."

De natte bouw van de PPS: Instructiepeloton Pontonniers

Het Instructiepeloton Pontonniers staat onder leiding van adjudant Coert Langenhuijzen. Met acht man is het de benjamin in de PPS. Hij heeft twee duiktrainers, vier instructeurs Bruggen/Varen en een korporaal-ondersteuning.

Adjutant Langenhuijzen: "De pontonniers verzorgen opleidingen op het gebied van bruggen, en trainingen op het gebied van bruggen, varen en duiken. Ook doen we aan kennisproductie: voorschriften herschrijven, voorstellen doen en adviezen geven over het beladen van brugmiddelen en over de vaar- en bebakeningsuitrusting voor de vouwbrug. En dan zijn er nog de vele steunverleningen. Vaak haal je daar trainingsdoelen mee en is het bovendien goede promotie voor de KL. De baileyvoetbrug bouwen we tijdens meerdere evenementen en in de eigen regio steunen we Den Bosch Maritiem en het IJzeren Man concert. Hoewel die steunverleningen meer bij 105 Gncie Waterbouw terecht gaan komen, willen zij mogelijk wel onze expertise en steun gebruiken. De twee duiktrainers verzorgen de O&T voor de genieduikers van het EARS-peloton van 11 Gncie Lmb en het Duikerpeloton van 105. Ze werken daarbij nauw en intensief samen met de eenheden. Ze zijn betrokken bij allerlei ontwikkelingen in

het vakgebied en het beheer en onderhoud van duikmiddelen kost veel tijd. Alles bij elkaar een behoorlijke uitdaging voor twee man. Bij bruggen en varen zie je duidelijk de verschuiving van opleiden naar trainen. Een genie-eenheid heeft een wens en wij ondersteunen dat met middelen en instructeurs. Dat moet ook wel, want het trainingsniveau van de eenheden wisselt heel erg. Vroeger was het allemaal veel meer gestructureerd. Iedere onderofficier kende toen elk type brug. Bij de testoefening 'Wie van de 18' (pantsergeniegroepen) was de conclusie dat veel groepscommandanten basiskennis missen op bruggebied. Dus zie je dat dit jaar meer genie-eenheden trainingsmomenten zoeken en de vraag naar brugtrainingen toeneemt. Daarvoor is een tijdige afstemming van de brugtraining heel belangrijk. Vaak gebeurt dit in nauw overleg met de OPC of de sergeant-majoor-opleidingen. Dan stemmen we de bouwplaatsen en trainingsdoelen af en bespreken we hoe we die doelen kunnen bereiken. Soms ligt de focus op groepsoverdrachten; soms is het een pelotonsklus. De brugopleiding komt nog wel terug in de VTO-KMS en VTO-KMA en bij een enkele kennismakingsdag bij de soldatenopleidingen. Maar we verzorgen vooral opleidingen voor 105 Gncie Waterbouw. Dat we samen op het Engelse Gat zitten, heeft heel veel voordelen. Dit alles maakt het werk van de instructeur bruggen/varen mooi en gevarieerd, maar ook druk. Naast zijn AIB (algemene instructiebekwaamheid) moet een nieuwe instructeur alle typen bruggen kennen, de WLS BAP (wissellaadsysteem *bridge adapter pallet*), de boot bruggenbouw en de werkveiligheidsboot. Hij moet zelf de nodige cursussen volgen om ze daarna te kunnen geven. Zodra dat gelukt is, vormt hij een prima vraagbaak en begeleider voor de groepscommandant en de OPC."

De kennismannen van de PPS: Instructiepeloton VVO

Nieuw – en nog in oprichting - is de VVO: het Instructiepeloton Voortgezette Vorming en Ontwikkeling. Dat staat onder leiding van majoor Peter Kuijpers en bestaat na de reorganisatie uit tien man. Naast C-VVO zijn dat een kapitein en een luitenant en per vakgebied één adjudant of sergeant-majoor.

Majoor Kuijpers: "De VVO is een samenraapsel van het Kenniscentrum, OTK en de oude VeVo. De VVO gaat zich met name richten op kennisproductie voor de verschillende vakgebieden van de school, inbegrepen syllabi, IK'n, voorschriften en nieuwe gereedschappen. Daarvoor hebben we intensief contact met kenniscentra, de parate genie-eenheden en de eigen school, zodat alles constant in samenhang met elkaar gebeurt. Bij nieuwe ontwikkelingen passen we zowel de opleidingen als de voorschriften aan. En wanneer er een

belangrijke vraag van de parate eenheden komt, wil ik die meteen kunnen oppakken. Wat doen we niet? Dan kom ik eigenlijk meteen bij 'covo' (commandovoering). Wij begeleiden dat wel bij staftrainingen en oefeningen, maar in feite is en blijft de VVO van de MSS (Mineurs- en Sappeursschool) de bewaker of hoeder van hoe de covo binnen de genie echt loopt. Zij onderhoudt daarvoor ook de contacten met het Landtrainingcentre (LTC). Zo ondersteunen wij bijv. de oefeningen van 101 Gnbat, maar zullen we een staftraining in samenwerking met de MSS doen. We participeren in de loopbaanopleidingen van de genie (de primaire en de secundaire vorming van officieren en onderofficieren). Nu nog met de case 'Musangu', maar met het oog op de nieuwe loopbaansporen, zouden we zomaar in de toekomst de loopbaanopleidingen voor constructie voor onze rekening kunnen nemen. En ik vind dat in de toekomst ook de ontwikkeling van de oefeningen van 101 Gnbat door de VVO moeten gaan gebeuren, omdat de school beter een oefening kan schrijven die aansluit bij de opleiding van de manschappen en kaderleden. Daardoor kunnen we meer *effort* uit een constructieoefening halen. Onze grootste bedreiging is nu dat we niet gevuld raken - want de VVO bestaat vooral uit nieuwe (code 3) functies - of dat we niet gevuld raken met personeel in de juiste kwaliteit. Want de vijver in de adjudantrangen op het gebied van constructie en civiele techniek is vrij leeg." ►

De noorderlingen van de PPS: Het trainingscentrum in Wezep

Het Trainingscentrum (TRC) op de Prinses Margrietkazerne (PMK) is de opvolger van Dependance Noord. Adjudant Arno Koenders zwaait daar de scepter. Hij zou graag meer capaciteit willen hebben maar moet het doen met elf genietrainers, verdeeld over de vakgebieden BT, ET, IT en GWW.

Er is het afgelopen jaar hard gewerkt om de trainingsfaciliteiten te verbeteren die bij de herbelegging van de PMK aan de PPS zijn toegewezen. Het resultaat mag er zijn: "Met de nieuwe faciliteiten

hebben we veel meer ruimte voor de trainingen. De oude gebouwen waren gedateerd, niet verwarmd en lagen verspreid. De verwarmde loodsen zijn verbouwd en ingericht als instructie- en trainingsruimte voor de vakgebieden BT/ET/IT en civiele techniek. In het voortraject hebben we de ontwerpen gemaakt voor de herinrichting van de gebouwen en het buitenterrein en deze ter goedkeuring voorgelegd aan de DVD en afgelopen jaar is met een budget van 2 ton alles in eigen beheer gerealiseerd. De intensieve samenwerking met de DVD is ook leerzaam en biedt kansen bij projecten en leidt tot een goed vertrouwen bij de DVD. Zo was de LBO (Legerplaats bij Oldebroek) in 't Harde, waarbij voor het DIVI (Defensie Inlichtingen- en Veiligheidsinstituut) een heel gebouw is aangepakt, een geslaagd project dat we konden gebruiken voor meerdere trainingen. Wij maken de ontwerpen en leveren daarna de revisietekeningen aan. Genie-

eenheden voeren het werk uit en het TRC heeft een taak bij de afhandeling en oplevering. Wij geven zo als genie-eenheden een visitekaartje af, het houdt de training betaalbaar, zaken zijn soms sneller te realiseren en voor Defensie is het goedkoper. Het werkt, doordat wij zelf een projectgroep samenstellen die de voorbereiding en uitvoering begeleidt en de afwikkeling met de 'klant' doet. Dat soort zaken moet je niet bij de eenheden neerleggen, want die zijn daar niet op ingericht. Uiteindelijk draait alles om het goed trainen van de genie-eenheden. Wij kunnen nu maximaal vanuit Wezep de trainingen ondersteunen. Dat geldt voor de GWW-takenboeken, constructietrainingen en de doorstroomopleidingen via het ROC. Daarnaast ondersteunen we oefeningen en steunverleningen. We hebben een buitenterrein waar stapelbouw mogelijk is en een hijstuin voor het trainen van kranen en andere hijstaken. En indien nodig kan ook een constructie basis- of pakketopleiding in Wezep plaatsvinden. Op dit moment werken ook wij vanuit het TRC nauw samen met ROC Midden-Nederland en het SOMA in Harderwijk. Regelmatig zijn civiele docenten bij ons aanwezig en dat zal waarschijnlijk nog toenemen. Het mooie van het werk van het Trainingscentrum is de afwisseling en de diversiteit van de opdrachten en projecten die in het kader van O&T worden gedaan, terwijl je gelijktijdig bezig bent om geniepersoneel een vak te leren. Dat doe ik nu met een team dat er echt voor wil gaan, dat goede producten wil neerzetten en dat geen 8-tot-5 mentaliteit heeft. Dat wil ik zo houden. Als ik ook terugkijk naar wat we in 2012 hebben gerealiseerd, dan ben ik trots op onze groep.

In 2013 wil ik met het TRC de niveau-2 en -3 opleidingen (BPV-doorstroom) vanuit Wezep goed op de kaart zetten door daar de vereiste opdrachten en voorzieningen voor te gaan bieden. Intussen lopen de trainingen van 11 Pagnbat en 101 Gnbat gewoon door. Daarnaast zullen mijn trainers constructieoefeningen ondersteunen en als leermeester de jongelui begeleiden en aftoetsen die met de BPV bezig zijn.

Ik maak graag van de gelegenheid gebruik om een hartenkreet richting de eenheden te sturen: naast het plannen van de praktijkopleiding moet u niet vergeten om ook de theorieopleiding in te plannen." ●

MIJN NAAM IS... KORPORAAL ROWDY SNIJDER

Rowdy (26) uit Hoogeveen is inmiddels doorgedrongen tot de commandogroep van het derde peloton van 101 CBRN Verdedigingscompagnie. Dat betekent dus logistieke ondersteuning bieden aan het peloton. Dingen regelen is leuk; andermans problemen oplossen iets minder. Hij volgt momenteel een opleiding pedagogisch werker jeugdzorg. Binnen de compagnie heeft hij veel waardering voor alle officieren :) en de *emoticon* heeft hij er zelf bijgeschreven.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 YBELE JAN HAANSTRA

Garyp, de woonplaats van Ybele Jan Haanstra (23), ligt in Friesland, maar dat konden we al afleiden uit de naam. Bij het Stafpeloton van 101 CBRN Verdedigingscompagnie regelt hij de randzaken voor de pelotons zoals oefenterrein, leslokalen en filmzalen. Een afwisselende baan, hoewel tegenwoordig alles helaas via een vast aanvraagformulier loopt. Maar wat hij aanvraagt zal er ook komen: *"I can do!"*

Ybele Jan heeft een broertje dood aan agressie en gewelddadigheid in Nederland. Aan ambitie heeft hij echter geen gebrek: officier worden bij de Koninklijke Landmacht is zijn doel. Hij is er leergierig genoeg voor. Momenteel volgt hij een opleiding marketing medewerker en communicatie. En dat zou iedereen moeten doen, vindt hij: jezelf verder ontwikkelen.

MIJN NAAM IS... KORPORAAL JEFFREY BÖCKLING

Jeffrey Böckling (23) uit Drachten is Fuchs-chauffeur, maar baalt ervan dat er nu twee Fuchsen een jaar lang in Turkije staan zonder bemanning (weer geen uitzending!). Hij is ingedeeld bij het DIM-peloton van 101 CBRN Verdedigingscompagnie. Nou vooruit, nog één keer de afkortingen verklaren: DIM: detectie, identificatie en monitoring. En CBRN: chemisch, biologisch, radiologisch, nucleair. Naast zijn taak om de Fuchs te besturen en te onderhouden, is hij het liefste bezig met sport. Hij heeft waardering voor wachtmeester Roos, die hem de fijne kneepjes van het vak geleerd heeft. Jeffrey werkt aan zijn toekomst; hij wil naar de KMS. En hij wijst de lezer graag op de facebookpagina van de compagnie: *like our facebook page tourforlife team 101CBRN landmacht.*

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 JOEP VAN DE GRIFT

Joep van de Grift (24) uit Hooglanderveen vervoert het groepsmateriaal met de Scania en is ontsmetter van personeel en materiaal. Hij noemt zichzelf rampenbestrijder/scaniapiloot. Door het oefenterrein crossen is een van de leukere bezigheden; BMV-zaken de iets mindere. Hij vindt zichzelf goed in klagen, maar gaat er altijd voor om zijn doel met succes te behalen. Zoals veel anderen heeft ook Joep waardering voor zijn groepscommandant. En ten slotte: EOD, dat lijkt hem een topbaan!

MIJN NAAM IS... KORPORAAL TON KORTING

Bij 1Pel-101 CBRNVerdcie werkt Ton Korting uit Deventer als plaatsvervangend groepscommandant. Hij is niet alleen met CBRN bezig, maar ook met constructie. En die afwisseling is het aangenaamste aan zijn werk: "Het ene deel van het jaar doen we constructie, het andere deel CBRN en daarnaast besteden we tijd aan BMV." Minder aangenaam – we vermoedden het al bij de ontsmetters – zijn de zomerse zweetpartijen in het ontsmettingspak. Ton roemt de eenheid in het peloton: "Er hangt een goede sfeer, waardoor iedereen elkaar helpt als het zwaarder wordt bij een oefening." Als het leidinggeven aan de groep hem blijft bevallen, zien we Ton misschien nog eens terug op de KMS.

● 11PAGNBAT

Ger Thijssen, (oud-) bataljonsadjutant 11 Pagnbat

‘Wie van de 18?’ is kwaliteitsinjectie niveau-1 en -2

Als (oud) BA van 11 Pagnbat was ik de afgelopen vier jaren de onderofficier naast de bataljonscommandant. Wat dit allemaal met zich mee zou brengen, daar was ik me in 2009 nog niet helemaal van bewust. Je hebt natuurlijk veel gezien van je voorgangers, maar nu zelf; dat is even wat anders. Binnen twee weken werd ik overgeplaatst van de KMS, waar ik PC was van een opleidingspeloton aspirant onderofficieren, naar 11 Pagnbat.

Ik herinner me het als de dag van gisteren. Samen met mijn voorganger langs de diverse eenheden van het bataljon. Hier en daar een handje schudden en vooral luisteren. Voordat ik het zelf in de gaten had, zat de HOTO (*hand over, take over*) erop en was ik ervan. De trein denderde alweer naar het volgende station: oefening *United Engineer* in Oirschot. Hier werd me al snel duidelijk dat ik de onderofficier naast de commandant was. Velen wisten me toen al te vinden. Ik heb daar veel gesproken met mensen om inzicht te krijgen in wat goed ging en wat de aandacht behoefde bij terugkomst. Overal waar ik kwam kreeg ik uitleg van enthousiaste kerels en vrouwen die er niet voor schroomden om hun handen zwart te maken. Elke deelnemer aan de oefening was bezig met zijn vak. Van hoog tot laag werden er in een hoog tempo opdrachten uitgevoerd met als doel: beter worden!

Terug van de oefening ben ik gestart met gesprekken met mijn commandant. Wat verwacht u van mij en wat mag ik van u verwachten? Dit waren de twee vragen waarop ik antwoord wilde hebben. Het gesprek duurde welgeteld dertig minuten en de nieuwe BA ging aan de slag. Mijn kortste functie-introductiegesprek ooit! Ik moest zelf mijn weg vinden om *situational awareness* te krijgen. Veel vrijheid maar ook de drang om zaken goed te doen, want als BA voel je je samen met de commandant verantwoordelijk voor alles wat er gebeurt binnen het bataljon. Dit is tot op de dag van mijn functie-overdracht ook zo geweest. Niet altijd gemakkelijk, maar zeker mooi om dit mee te mogen maken.

BEWAKER

Er is veel gebeurd en ik heb geprobeerd mijn commandant te steunen daar waar nodig. Veel op de werkvloer om te praten met de mannen en vrouwen; ook om te kunnen uitleggen waarom we bepaalde zaken moesten uitvoeren. Hierbij heb ik altijd een bijzonder grote steun gehad van mijn officieren, onderofficieren, manschappen en collega-BA'n binnen de brigade en het Regiment Genietroepen. Zonder hen waren diverse zaken niet zo gelopen zoals ze nu gelopen zijn. Een van mijn hoofdtaken als BA is: bewaker van het niveau-1 en -2. Deze hoofdtak heeft enorm veel energie gekost, omdat in de afgelopen jaren tijdens de vele uitzendingen de hoofdinspanning lag op *search*. Maar

elke genist weet dat er nog veel meer is dan alleen search. Ons takenpakket werd niet gewijzigd, en terug in Nederland werd er wederom uitvoering gegeven aan opdrachten die we al heel lang niet meer hadden gedaan: brugvernieling, mijnevelden, brugslag, vernielingen, etc., etc.

HOE VERDER?

Al snel bleek dat heel veel kennis en ervaring hiervan niet meer aanwezig was. Dit hiaat lag niet aan de inzet van onze mensen, maar het was een gevolg van de frequente operationele inzet in Afghanistan. Al snel werd gekeken in mijn richting: je hebt het geconstateerd en wat nu? Hoe nu verder? Dat was *dé* vraag die op allerlei niveaus werd gesteld. Vele gesprekken met commandanten en senior-onderofficieren volgden. Bezoek aan oefeningen, zowel in buiten- als binnenland, moest mij beeld en geluid verschaffen om mijn commandant van advies te dienen over het oplossen van het ontstane hiaat.

Velen kennen ongetwijfeld de oefening 'Wie van de vijf/zes?' uit het verre verleden. Met onze toenmalige commandant, nu kolonel Ernst Dobbenberg, kwamen we tot de conclusie dat we deze oefening weer nieuw leven moesten inblazen om daarmee een kwaliteitsimpuls te kunnen geven aan niveau-1 en -2. Zo ontstond de oefening 'Wie van de 18?' Staande voor ons *whiteboard* hebben we de contouren van de oefening in

kaart gebracht. Met als resultaat dat we alle groepen binnen de twee pantsergeniecompagnieën in een carrouselvorm diverse opdrachten hebben laten uitvoeren onder begeleiding van onze eigen OPC'n. Hierbij hebben we diverse basisgenietechnieken de revue laten passeren. Bij de vele evaluaties bleek al snel dat niet alleen niveau-1 en -2 weer de aandacht kreeg die het verdiende, maar dat er ook enorm veel ervaringen tussen de hulpverleners uitgewisseld werden. Voor herhaling vatbaar; dit moeten we vaker doen!

TROTS

Terug op de kazerne maak je als BA de balans op. Enorm tevreden over datgene wat we hebben kunnen betekenen voor onze groepen. Zij doen uiteindelijk datgene wat anderen verzinnen. Ik was en ben nog steeds trots, dat iets wat ik bij mijn aantreden had beloofd, toch nog is uitgekomen. Ik ga dit missen: enthousiaste kerels en jonge groepscommandanten die er alles aan doen om een goed product te leveren. Ik heb mijn functie inmiddels overgedragen, maar één ding staat vast: dit was de mooiste functie die ik tot nu toe heb gehad. En nog steeds ben ik er van overtuigd dat we samen binnen ons regiment goede dingen doen. Een regiment waar we trots op mogen zijn. Het is een eer om er bij te mogen werken. ●

Sodeju!

DINGO 2 NBC RECCE

Latest state of the art nuclear and chemical reconnaissance technology for defense and homeland security

KMW
KRAUSS-MAFFEI WEGMANN

PROTECTS YOUR MISSION | www.kmweg.com |

Genie voorop in gevecht, maar niet in ontwikkelingen

De missie van de genie is het ondersteunen van de manoeuvre in de breedste zin. We bouwen kampen in nieuwe missiegebieden. Wachtorens, ingangspartijen, complete stroomvoorziening, wasinstallaties en toiletten worden door genisten uit het niets opgebouwd. Een stuk woestijn verandert in een gefortificeerd dorp. Wanneer de manoeuvre vervolgens de poort uitgaat start de gevechtsondersteuning. Pantser- of luchtmobiele genisten speuren de omgeving en de wegen af naar berm bommen. In het groot-schalig conflict geven genisten genieadvies, zorgen voor mobiliteit voor onze troepen en met contramobiliteit hinderen we de vijand. Mijnevelden worden doorbroken, bruggen vernield of juist gebouwd. Ik richt me in deze column op de gevechtsondersteuning door pantsergenisten, al zijn er zeker parallellen te trekken naar de andere deelgebieden.

Onze organisatie staat al tijden niet meer stil. Inzet en reorganisaties wisselen elkaar in hoog tempo af. We namen deel aan missies in Bosnië, Eritrea, Irak. We gaan in verschillende samenstellingen naar meerdere gebieden in Afghanistan. Nieuwe voertuigen en nieuwe wapensystemen worden ingevoerd. De infanterie heeft nu de CV-90, en onze pelotonscommandogroepen hebben een Fennek gekregen. Oude wapensystemen worden afgestoten. Zo hebben we niet langer tanks. Daarnaast worden nieuwe concepten ingevoerd. De manoeuvre past haar optreden hier op aan en de meest recente missies hebben ons gedwongen anders naar de begrippen mobiliteit en *Freedom of Movement* te kijken.

De manoeuvre heeft de laatste jaren een enorme ontwikkeling doorgemaakt. De CV-90 dwingt de infanterie haar optreden aan te passen. En haar personele samenstelling, waarbij er bijvoorbeeld twee luitenanten op één peloton zitten en ook twee sergeanten op een groep. Eén commandant voor het bereden en één voor het uitgestegen deel. Dit wapensysteem geeft ook nieuwe mogelijkheden in het gevecht. Ervaringen hiermee worden iedere oefening weer opgedaan. Nieuwe ideeën worden bedacht en uitgetoet. Concepten worden aangepast of opgefrist. Ook het opheffen van de tankbataljons heeft zo zijn consequenties voor het optreden van de manoeuvre. Zo kan de brigade niet langer manoeuvrebataljons samenstellen in een mix van infanterie en tanks. Deels wordt dit opgevangen door samen te oefenen met Duitse tankeenheden maar die hebben ook weer hun eigen manier van optreden en dus moeten we daar ook weer onze weg vinden. Welke impact dit alles heeft, moet nog duidelijk worden. De infanterie is nieuwe concepten aan het ontwikkelen. Welk middel moet de taak van de tanks overnemen? Kan de CV-90 dat voor een deel of moet deze steun uit de lucht komen met behulp van de AH-64 of *fixed wing*? Maar die kunnen dat weer niet bij elk weertype.

Willen wij de manoeuvre efficiënt blijven ondersteunen, dan moeten we mee kunnen in deze nieuwe concepten. Dan zullen wij een antwoord moeten hebben op de eisen die de manoeuvre aan ons stelt. We moeten meedenken bij het uitproberen van nieuwe ideeën. Bij geïntegreerde oefeningen op bataljons- en brigadeniveau oefenen pantsergeniecompagnieën samen met de infanterie en al doende leert men. Hoe kunnen wij zowel hun bereden als hun uitgestegen deel ondersteunen? Is de grootte van onze eenheden wel goed? Wat is de handigste methode om ons BMS (*Battlefield Management System*) te laden, zodat we

bij wisselende onderbevelstellingen toch aangesloten zijn op de manoeuvre? Welke soort onderbevelstelling is wanneer het handigst? Antwoorden op deze vragen zouden als *lessons learned* moeten leiden tot een nieuwe geniedoctrine. En daarin moeten ook onze nieuwe voertuigen meegenomen worden. Een pelotonscommandogroep beschikt tegenwoordig over een YPR-co, een Mercedes Benz (MB), een Fennek, een vrachtwagen (4-tonner YAD) en één of twee vrachtwagens Scania. De groepen krijgen straks de Boxer. Ook dit zal gevolgen hebben voor hoe we de mensen binnen een groep inzetten. Conceptueel lijken we een slag te missen. Onze ontwikkelingen zijn een reactie op dat wat de manoeuvre doet. Wij lijken niet betrokken te zijn of te willen zijn bij de ontwikkelingen bij de manoeuvre. De groeps grootte van de pantsersgeniegroepen gaat in de huidige reorganisatie van negen naar acht. Maar met de CV-90 kan de infanterie met een bereden en een uitgestegen deel gescheiden optreden. Dit zou vragen om geniegroepen van minimaal 12 à 13 man. Dat we ervaring opdoen bij de geïntegreerde oefeningen met de manoeuvre is natuurlijk goed. Maar ik constateer dat iedere subeenheid hier weer anders mee omgaat. Er lijkt geen eenduidige geniedoctrine te zijn.

Zo leren we terwijl we oefenen. De groepen, pelotons en compagnieën van de genie passen hun optreden aan het optreden en de wensen van de manoeuvre aan. Het gras groeit zoals wel vaker weer van onderen. Op voorhand niets mis mee, maar echte wijzigingen in de samenstelling van de pelotons en groepen - en misschien wel verdergaand dan dat - zijn dan vaak niet meer mogelijk. Daarvoor moeten we echt zorgen dat de genieadviseur eerder in de besluitvorming wordt betrokken. Daarnaast is enige overeenstemming in ons optreden wel handig en misschien ook professioneler. ●

Dit is geen accu...

maar een stille Diesel generator

Het meest compacte ontwerp wereldwijd en totaal stil en geen vibraties.
Het verbruik is zeer laag, vereist nagenoeg geen onderhoud en toekomstige emissie eisen zijn geen enkel probleem.

Mobiel

Stationair

In voertuig

Specificaties:

Continue vermogen:	0-3kW
Nominale voltage:	12 or 24 VDC; 115 VAC (50 / 60 Hz) 230 VAC 50 Hz
Nominale frequentie:	50 Hz
Maximale stroom:	12 VDC - 250 Amp., 24 VDC - 125 Amp., 115 VAC - 25 Amp., 230VAC - 13 Amp.
Buitenlucht temperatuur:	-40 C to + 50 C

Nederlandse defensie is de lancerende klant van deze nieuwe generator technologie.

Vanaf eind 2014 gaan de systemen van HyReF Power in serie productie. Pilot en demo aanvragen zijn welkom.

HyReF Power

The energy converter

Silent, clean and efficient

Tweede luitenant Ari Stevens, C-3Pel-411Pagnacie

411 Pagnacie schakelt tussen nationaal en groen optreden

Op vrijdagmiddag alles voorbereid achtergelaten voor de compagniesoefening Asterix I, die 's maandags zou beginnen. Weer een mooie week voor de boeg om de genietechnische zaken te oefenen: het verbeteren van de mobiliteitstaken van de verschillende pelotons en hen beter op elkaar laten inspelen. Het beeld werd echter wreed verstoord. Zondagmorgen, 09.00 uur, telefoon! Je weet eigenlijk zonder op te nemen waar het over gaat: Opplan 10 is in werking gesteld. Onze compagnie, die op dat moment nog steeds Opplan 10 is, wordt opgeroepen om de civiele autoriteiten te ondersteunen bij een terroristische dreiging in de haven van Vlissingen.

OPPLAN 10

Snel aankleden, eten en naar de kazerne om meer duidelijkheid te krijgen over de opdracht. Het blijkt gelukkig om een oefening te gaan waarin de samenwerking tussen civiele autoriteiten en landmacht wordt getraind.

In de middag verplaatst de compagnie naar de haven van

CP's van 411 en politie in Vlissingen

Vlissingen, waar we taken van de Natres moeten overnemen. Die had al vanaf donderdag de ringweg, de buitenring van het te bewaken gebied, van de haven gecontroleerd op verdachte voertuigen en personen. Er werden verschillende scenario's opgespeeld in de haven: van 'bompakketjes' tot mensen die met hun voertuig explosieven het gebied in wilden krijgen. Nadat

de compagnie de Natres had afgelost, kon de politie in samenwerking met de marechaussee de dreiging in de binnenring neutraliseren. Na de inzet van het arrestatieteam op maandagmiddag, waarbij meerdere 'criminelen' werden gearresteerd, was de dreiging verdwenen. Dus: de checkpoints opruimen en op dinsdag weer terug naar de kazerne in Oirschot.

SCHAKELEN

Daar stonden de trainingsdoelen van de compagniesoefening Asterix I nog steeds op ons te wachten. Snel de bevelvoering in gegaan met de commandanten, zodat we nog voorbereidingen konden treffen voor woensdag. Woensdag, na het appèl, was er gelijk een functiecontrole van al ons materieel dat al vanaf vrijdag gereed stond. Vanaf hier schakelden we over van het optreden met civiele autoriteiten naar het groene optreden in het bos.

Eerst een theorieles en aansluitend de praktijk van *sign aware*. In deze les werd ons geleerd naar sporen/veranderingen te kijken die door mens, dier of machine zijn gemaakt. Deze techniek kan heel goed worden gebruikt

3e peloton bezig met route search

bij het zoeken naar verstopte items, omdat hierbij vaak sporen worden achterlaten. Een uitstekende uitgangspositie om met je eigen ogen te kijken naar verstopte items, voordat wij met onze geavanceerde apparatuur aan de gang gaan.

Een dag later zijn we naar een plaatselijke bewoner gegaan, die meldde een explosief te vermoeden in zijn tuin. Aha, een goed trainingsmoment voor onze groepscommandanten en mineurs voor een explosievenverkenning. Dit allemaal in het kader van de mobiliteit van de eigen troepen en het op goede voet komen met de lokale bevolking. De vrijdag stond in het teken van de mentale component 'gevechtsbereidheid', waarin de discipline het hoofddoel was. Een programma met vier onderdelen waarin fysieke en stressvolle momenten zouden zitten, waarin je de discipline moest opbrengen om je aan je opdracht te houden. Dan blijkt de veiligheidsmaatregel van je wapen op 30 meter hoogte op een dunne balk toch moeilijker te zijn dan menigeen had gedacht.

DOELEN AAN DE HORIZON

We zijn een goede weg ingeslagen naar de operationele gereedheid van het peloton. We hebben onze doelen aan de horizon staan en daar gaan we de komende tijd in de vele oefeningen naar toe werken. Voor mij en mijn peloton is het een goede week geweest om richting deze doelen te trainen. In het samenwerken met civiele autoriteiten hebben wij belangrijke leermomenten gehad voor de toekomst, zodat we in het vervolg nog beter kunnen ondersteunen. Het groene optreden getraind waarbij we ons weer hebben kunnen verbeteren in de genietechnische zaken en - wat natuurlijk niet achter mag blijven - de mentale vorming van de mannen. Wij zijn er trots op dat we hebben mogen oefenen om Nederland een stukje veiliger te maken en zijn er klaar voor op het moment dat het er op aankomt. ●

3e peloton

PROTECTION **ON THE MOVE**

Thermal infrared and radar signatures make combat vehicles exposed to sensors and target acquisition systems and thus vulnerable to detection and attack. The risk of detection increases dramatically with movement. Vehicles therefore require advanced signature management equipment in order to achieve sufficient protection against detection and identification.

Saab Mobile Camouflage System MCS is a high-tech and flexible solution providing multispectral protection for vehicles during movement and in combat.

Any configuration of MCS can be complemented with heat reduction CoolCam. The CoolCam system is designed to reduce heat penetration through the hull into vehicles when operating in extremely hot climates, such as desert and tropical regions.

Saab Mobile Camouflage System is combat proven and in operation in many countries and used by armed forces around the world.

www.saabgroup.com

PRODUCT	MCS/COOLCAM
FUNCTION	MOBILE CAMOUFLAGE
ARENA	LAND

ANTICIPATE TOMORROW ●●●●

SAAB | **75** YEARS OF DEFENCE AND SECURITY

411

Pagnacie steunt 17Painfbat in 'Hopsberg'

1 C-ostpel + 3 C'n-pagnpel =
vaste koppeling gnadvies
aan 4 C'n-painfcie

Het is halverwege maart en het is guur en verraderlijk koud in het grensgebied tussen Hopsberg en Meerland. Overdag (natte) sneeuw en 's nachts daalt het kwik tot ver onder nul, waardoor het bovenluiks ijskoud is en de wegen veranderen in *black ice*.

In het grensgebied heerst op etniciteit gebaseerde spanning als gevolg van de plannen van Meerland om Hopsbergs grondgebied te annexeren. Door meer en meer druk uit te oefenen op Hopsbergers in het gebied en steeds meer publieke functies te vervullen, proberen de van origine Meerlanders in het gebied de Hopsbergers te verjagen. Uiteraard worden ze hierin gesteund door Meerland zelf en proberen ze zodoende de macht in het gebied in handen te krijgen. Geweld en criminele activiteiten worden hierbij niet geschuwd; het *Meerland Action Committee (MAC)* bestaat uit een militaire tak met CV90's en een pantsergenieergroep en een irregulier optredende rebellen-tak. Deze laatste kan met IED's omgaan.

STABILISEREN

Nu de situatie dreigt te escaleren en al vele Hopsbergers het gebied zijn ontvlucht, is 13(NL)Brig ingeschakeld om de situatie te herstellen onder de noemer STABFOR (*Stabilisation Force*). Diverse eenheden, waaronder 17Painfbat en vele ondersteunende eenheden, zijn vanuit Oirschot vertrokken naar de *Staging Area* in Hörsten, nabij het conflictgebied, om zich daar voor te bereiden op inzet. Hier worden de diverse teamsamenstellingen gerealiseerd en wordt elke teamcommandant voorzien van een genieadviseur van 411Pagnacie. In teamverband wordt het OATDOEM-proces doorlopen om tot een geïntegreerd plan te komen. Eén van de teams is aangewezen voor een offensieve aanval op het MAC: de operatie 'Fuselier Strike'. Het team wordt ondersteund door zijn genieadviseur en een veldpeloton pantsergenie. Ondertussen verplaatsen de overige teams

naar een *Tactical Assembly Area* voor de volgende fase, namelijk de daadwerkelijke stabilisatie in het gebied.

GENIEADVIES GEGARANDEERD

In deze fase worden drie bases betrokken: twee *Forward Operation Bases (FOB)* en één *Main Operation Base (MOB)*, van waaruit de bataljonsstaf (met C-411Pagnacie als adviseur) de STABFOR leidt. Beide FOB's worden bemand door elk één team, met hierbij een genieadviseur en één pantsergenieergroep. Op de MOB bevinden zich twee teams (waarvan één als bataljons-QRF) en heeft C-411Pagnacie nog eens drie pantsergenieergroepen en één bouwma-chineergroep in reserve. Zo is het mogelijk om per inzet, bijvoorbeeld QRF-inzet of stabilisatie-operaties (zoals wegherstel of search naar *weapon caches*), een op maat gemaakte samenstelling te maken van de eenheid die de poort uit gaat. Eén ding is zeker: 411Pagnacie garandeert genieadvies aan de compagnieën van 17Painfbat.

VASTE KOPPELING

Door de plaatsing van luitenants op de functie van C-Ostpel bij de pantsergenie kunnen we vaste koppelingen maken tussen de vier infanteriecompagnieën en de pelotonscommandanten van de genie. Hierdoor kunnen de teams maximaal op elkaar inspelen en is het advies altijd gegarandeerd. Maar omdat het ostpel geen eigen 'veldcapaciteit' heeft, zal de compagnie-staf een beslissing moeten nemen wat betreft de toedeling van geniecapaciteit aan de diverse teams. De behoefte volgt uiteraard uit het OATDOEM-proces met het team.

CORDON AND SEARCH

Terug naar Hopsberg: Uit contact met de lokale bevolking tijdens sociale patrouil-

les en *Vehicle Checkpoints (VCP)* en het in kaart brengen van de actoren in het gebied, blijken steeds meer pijlen te wijzen naar drie verdachten die het verlaten spookdorp Heuersmühlen als crimineel toevluchtsoord gebruiken. In dit qala-achtige oord zou zich een locatie bevinden voor de fabricage van IED's, tevens zou er een andere locatie worden gebruikt als opslagplaats van IED-componenten (de *'short term hide'*). Deze intell heeft ertoe geleid dat er een *cordon and search* actie opgezet werd in de spookstad. 17Painfbat heeft hierbij een binnen- en buitencordon gecreëerd, waarbij decentraal geplaatste genistenkoppels met speciaal materieel de infanterie steunden. Zo kan de telescopische ladder worden ingezet om beter zicht te krijgen vanaf daken en de mannen kunnen sloten op gesloten slagbomen openknippen om het arrestatieteam van de *Hopsberg National Police* met hun voertuigen toegang te verschaffen.

HARD KNOCK & BARBECUE

Toen het cordon gereed was, de route gegarandeerd vrij en er een *positive ID* van de verdachte in het pand was verkregen, werd het arrestatieteam ingeschakeld. Middels een *hard knock* werd de verdachte ingerekend en afgevoerd. Hierna kon de genie bij daglicht een *area- en buildingsearch* uitvoeren op de twee objecten. Er werden diverse IED-componenten in het pand gevonden en in de tuin werd een begraven *weapon cache* gelokaliseerd met AT-mijnen en explosieven. Toen na verloop van tijd de andere verdachten zichzelf meldden bij het cordon, is de situatie in de Area of Operation hersteld en is STABFOR zich na ruim anderhalve week gereed gaan maken voor de terugverplaatsing naar Nederland. Uiteraard pas na een barbecue met de lokale bevolking! ●

● 41PAGNBAT

Sergeant-1 Steve Gravee, OPC- 2Pel 412 Pagnie

Group Lifecycle Management: geen loze kreet!

Het valt of staat met houding en gedrag

Bij opleiden en trainen wordt altijd de link gelegd naar een OTC. Maar niets is minder waar; waarom ook niet opleiden en trainen bij de parate club? Onze opdracht luidde: "ontwikkel een training binnen het group lifecycle management (GLM) project, waarbij het groepsvormingsproces centraal staat." GLM is een methode die (versneld) het groepsontwikkelproces in vijf fases ontwikkelt en afrondt. Roger!

OLD SCHOOL BGO/GVO VERDWENEN

De reorganisatie van de opleidingen binnen het OTC Genie heeft ertoe geleid dat de overbekende Basis Genie Opleiding (BGO) en de Gevechtsondersteuning soldaten Genie (GVO) zijn verdwenen. Veel van de onderwerpen zijn natuurlijk gebleven, maar in een nieuw jasje gestoken. De herschreven opleiding vindt plaats in Reek en bestaat uit drie blokken met een totale duur van vier weken (demolitie, explosieven en search). De blokken zijn gericht op de niveau-1 skills. Maar waar zijn de basisgenietechnieken (BGNT) gebleven? 41 Pagnbat heeft dit gemis opgepakt door het starten van een *pilot* GLM, die moet leiden tot het ontwikkelen van een nieuwe training die het wegvallen van niveau-2 moet opvullen. Ook moet deze training uitvoerbaar zijn naast het bestaand programma van een peloton.

OPDRACHT EN OATDOEM

09 Juli 2012. Sgt-1 Gravee en elnt Timmers: melden bij de CC. "Uw peloton wordt verdeeld over de compagnie, één groep draait PTG-5 en Steve, jij ontwikkelt een training die past in de GLM-pilot. Bijzonderheden bij de BA!" Het beeld-, oordeel- en besluitvormingsproces is gepaard gegaan met een hoop vraagtekens. Maar uiteindelijk heeft het geleid tot een product, dat is ontstaan door verschillende opleidings- en trainingsdocumenten over elkaar te leggen, waarna we het overgoten met de warme saus die 'vorming' heet. Het resultaat: binnen 22 weken wordt er een training gevolgd die bestaat uit onderwerpen uit het functiecompetentieprofiel onderofficieren Genie i.c.m. de aanverwante Training Support Packages (TSP). Dit heeft geleid tot een mix van herkenbare en SMART doelstellingen. Onze uitgangspunten zijn:
→ Geen uitvallers in deze 22 weken; fysiek sterker worden en blijven is een must.

- De TSP-normen moeten 'technisch' juist worden uitgevoerd.
- De belasting voor het pelotonskader is laag, maar voor de groepscommandant ligt hij hoog.
- Maximale groepsbinding creëren.
- Oefeningen moeten een zo hoog mogelijk leerrendement hebben, zowel op technisch/tactisch- als op vormingsvlak.

Met als *Endstate*: een hoog gemotiveerde groep die voldoende kennis, vaardigheden en de juiste attitude heeft om in elke situatie ingezet te worden als genist. Tot zover de uitgangspunten van de training.

Het vormingsaspect is gebaseerd op de omstandigheid dat de groep bij elkaar blijft. Met IK 2-16 'Teamlid' in de hand worden bewust *triggers* ingebouwd. De groepssamenstelling zal bestaan uit een (ervaren) 'gouden driehoek' en vijf in- of doorstromers. Het besluit is genomen. Op 12 november 2012 is de eerste GLM-groep gaan draaien, onder de bezielende leiding van sergeant Van der Heijden en begeleid door zijn OPC (ondergetekende).

DE TRAINING

In de training van 22 weken zijn vier modules geprogrammeerd:

- *Demolitie*
- *Route-area denial*
- *Engineer Intell en Breaching*
- *Search*

Elke module heeft een cyclische opbouw van drie weken 'inzetgereedstelling' met zowel theorie als training, gevolgd door een afsluitende oefening. In deze structuur ligt de kracht van de training, waarin de weken zelf ook weer ingedeeld zijn conform een vaste cyclus. Daardoor kunnen de modules synchroon lopen met een bestaand pelotonsprogramma en ze zijn uitwisselbaar. Zo blijft de belasting voor het pelotonskader zo laag mogelijk en kan er eenvoudig gepland worden.

Dag 1	Dag 2	Dag 3	Dag 4	Dag 5
Vorbereiding en theorie Lo/s	(hardcore) Dagoefening	(hardcore) Dagoefening	Verplaatsing te voet Theorie Lo/s Inspectie	Onderhoud Sport Evaluatie

Vaste indeling bij een inzetgereedstellingsweek.

Er zijn nu al een paar aspecten naar voren gekomen die dit GLM-traject tot een succes maken. Alles valt en staat namelijk met houding en gedrag, niet zozeer met technische kennis! Wanneer

het personeel met een juiste attitude wordt 'opgevoed' en er nog geen invloeden van buitenaf de basishouding kunnen aantasten, blijkt geen opdracht onmogelijk. En dat hebben ze al meerdere malen bewezen met het uitvoeren van opdrachten in de oefeningen. Ook de indeling van een ervaren 'gouden driehoek' bij onervaren manschappen heeft een tweeledig voordeel. Enerzijds het maximaal ontwikkelen en uitbuiten van de capaciteiten op functie binnen deze gouden driehoek; anderzijds wordt de groepsstructuur vanaf dag 1 ingevuld op de manier zoals het hoort. Respect naar de groepscommandant/korporaals en de wil in alles de beste te worden, zonder te klagen bij tegenslag. De positieve uitstraling die dit GLM-project genereert heeft dan ook een grote weerslag op zijn omgeving. Iets normaal als een afmars wordt binnen de groep als geldende norm aangehouden, en meerdere pelotons marcheren nu ook af....

STEILE LEERCURVE

Terugblikkend op de afgelopen weken kan ik alleen maar zeggen dat de groep vele malen sneller het groepsontwikkelingsproces doorloopt en een leercurve laat zien waar we trots op mogen zijn. Natuurlijk zit er ook een keerzijde aan deze medaille: de groepscommandant wordt zeer zwaar belast en zal dan ook in een stroomversnelling van werkzaamheden terecht komen. Begeleiding is cruciaal! De inzet van de plaatsvervanger en de mineur moet dan ook ten volle worden benut om deze 22 weken zonder kleerscheuren te voltooien. Het positieve effect van deze manier van opleiden en trainen is natuurlijk niet onopgemerkt gebleven in onze gelederen en er is voor gekozen om dit programma te implementeren binnen 41 Pagnbat. Met deze stap zijn we zeker de goede weg ingeslagen. Resultaten gebaseerd op feiten liegen niet. ●

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 JEROEN VAN DE LOUW

Bij TFE-7 (juli-november 2007) heeft Jeroen (24) als chauffeur van alles meegemaakt: goed en slecht, maar hij heeft deze missie als zeer positief ervaren. Hij zat toen bij de Agp-1Pel-411Pagnacie. Daarna werd hij viertonnerchauffeur bij de cogp, maar dat bleek niks voor hem; te weinig uitdaging. Uiteindelijk zag hij het licht als plava van zijn oude A-groep: "Als plaatsvervanger ben je verantwoordelijk voor de voorbereidingen van alle acties en de zorg dat al het materiaal schoon, compleet en inzetbaar blijft. Bovendien ben je ook verantwoordelijk voor het technische gedeelte van een actie. Zodat we altijd en overal ter wereld onze acties kunnen uitvoeren." Er wacht alweer een nieuwe uitzending en Jeroen moet zijn vriendin weer enkele maanden achterlaten in hun woonplaats Wijchen: de missie PTG-6 in Kunduz. En daarna? "Opleidingen volgen voor de KMS." Zo valt Jeroens motto samen met dat van zijn peloton: voorwaarts!

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-MINEUR DAMIËN BUWALDA

"Wanneer je je functie ook echt uit mag voeren, dan is het werken met explosieven met een leuk aspect van je werk. Grote objecten die door toedoen van een klein stukje kneedspringstof helemaal verdwijnen! Maar helaas gaat het vaak om een of andere reden niet door, terwijl je al een goed plan gemaakt hebt om een object te vernielen of een woning met explosieven binnen te dringen." U raadt het al: Damiën Buwalda (21) is korporaal-mineur. Eerst bij 413Pagnacie, maar na de opheffing daarvan is zijn hele peloton bij 411 geplaatst. Hij heeft best bewondering voor zijn OPC, sergeant-1 Tiedke. "Die maakt veel 'schuinzinnige' opmerkingen op de meest onverwachte momenten en kan ook de raarste dingen doen. Maar hij heeft zoveel verstand van het werk als genist. Ook op mijn gebied weet hij gewoon alles." Damiën gaat in 2014 met zijn peloton voor vier maanden naar Curaçao, en wat er daarna gaat gebeuren, tja dat zien we dan wel weer, aldus de Zuid-Hollandse Nieuw-Lekkerlander.

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 WOUTER REIJN

Thuis in Nijmegen woont Wouter Reijn (31) al twaalf jaar samen met vriendin én twee lieve honden, zoals hij er speciaal bij vermeldt. In Oirschot is hij omgeven door ander spul. Bij het Oospel-411Pagnacie werkt hij met de genietank en (later) de Kodiak. Er zit veel variatie in zijn werk en er rust veel verantwoordelijkheid op hem: "We werken met zwaar en duur materieel en het is van groot belang dat dit inzetbaar blijft. We geven ondersteuning aan de veldpelotons en aan andere eenheden, zoals de infanterie. Wij kunnen met onze genietanks een tankgracht maken of juist hindernissen doorbreken. Bijvoorbeeld een gracht dichtleggen met de zogenaamde maxi-facines." Wouter heeft toch zijn zorgen over het materieel: "Het ziet er naar uit dat de Kodiak nog wel even op zich laat wachten. Dus wordt de kodiakbemanning die een Leopard-2 rijbewijs nodig heeft, momenteel ook Leopard-1 opgeleid. Daardoor kan de huidige Leopard-1 genietank in elk geval blijven werken. Hoewel, met al dat lange wachten op onderdelen...". Korporaal Reijn, die in Afghanistan diende met TFU2 en TFE9, zit nog drie jaar op functie. Hij heeft bijna alle rijbewijzen (behalve bus) en heeft veel ervaring opgedaan op de Scania. Hij kan nieuwe chauffeurs tips en tools geven over de Scania's. En daarna? "Met mijn civiele MBO-diploma kom ik wel aan de bak, binnen of buiten Defensie. Ook al zit het soms tegen; geen wapen of dienstvak is zo gevarieerd en gespecialiseerd als het onze!"

CLEAN AND PORTABLE POWER FOR EVERY APPLICATION

Bren-Tronics, Inc.

Intelligent Military Batteries & Charging Systems™

www.ben-tronics.com

Represented & Distributed by

in the Netherlands

Surcom International B.V. | Utrechtsestraatweg 206 A | NL - 3911 TX | Rhenen
Tel: +31 318 477 050 | Fax: +31 318 478 355 | info@surcom.nl

www.surcom.nl

OEFENING AMERICAN FALCON 13-01

Geniesteun met een onervaren groep

Oefening American Falcon is bedoeld om een infanteriecompagnie luchtmobiel op niveau-4 te trainen en te testen. Met andere woorden, voordat gestart wordt met de oefening dient men tot en met niveau-3 getraind te zijn. Geen wonder dat er vooraf vraagtekens waren bij de samenstelling waarmee mijn groep de oefening in ging. Na veel overwegen besloot het pelotonskader om toch met een nieuwe samenstelling richting Texas te gaan. Helaas moesten we de net nieuw binnengestroomde sergeant plaatsvervanger thuis laten door een blessure. De groep bestond hierdoor uit vijf man; de commandant, korporaal-mineur, twee doorstromers zonder luchtmobiele achtergrond en een sappeur zonder functieopleidingen. Zo zouden we vijf weken lang een infanteriecompagnie steunen in alle operaties.

GEEN LOW-OPS

De pelotonscommandant ging een week eerder richting Amerika om daar het programma aan te passen aan het niveau van de groep. Uitgangspunt was voldoende trainingstijd te plannen om de groep op niveau-1 te trainen voor iedere operatie. Beetje jammer van de dagen *low-ops*. De eerste week bestond voornamelijk uit groepsopdrachten waaronder het *medical simulation training center*, de *obstacle course* en vooral veel eigen training in het kader van Optreden Verstedelijkt Gebied (OVG) en *Technical Exploitation Operations* (TEO). Na deze week begonnen de niveau-4 operaties (compagnie), waarbij de gpc bijna de gehele voorbereidingstijd in het TOC (*tactical operation center*) was om de infanteriecompagnie te voorzien van genieadvies. Dit vraagt een hoop zelfstandigheid van de groep. Druppelsgewijs kreeg de groep meer informatie over de komende actie. Onder leiding van de korporaal-mineur werden vervolgens de vaardigheden beoefend die voor de komende operatie essentieel waren.

ENKELE VENT

In de meeste gevallen is er tijdens de operaties opgetreden in twee secties zodat er bij de voorste pelotons altijd een genie-element aanwezig was. Dit betekent dat de enkele vent vaak met een infanteriegroep meevecht om de mobiliteit en veiligheid te waarborgen en hen te voorzien van advies. Zelfstandigheid en initiatief is hierdoor tot op de soldaat essentieel. Duidelijk werd dat door de vele trainingen op niveau-1 en genie-advies, de kerels een grote stap voorwaarts hebben gezet. Vaak was er na het tactisch en technisch veiligstellen ook nog een specifieke taak voor de geniegroep zoals TEO en noodvernietiging. In een later stadium werd daarbij de groep vaak centraal getrokken. Aangezien alle operaties middels een *air assault* werden uitgevoerd was dit meestal tijdgedreven. Tussen het programma door hebben we veel gebruik gemaakt van eigen trainingen om snel beter te worden. Waar de infanterie op zondag vaak een dag *low-ops* had, maakten wij van ieder moment gebruik om zelf te trainen en verbeterpunten uit evaluaties recht te zetten. Ook samen met de infanterie hebben we veel geïntegreerd kunnen trainen. Doordat we vijf weken aaneengesloten en intensief met elkaar hebben opgetrokken en gebruik hebben gemaakt van alle trainingstijd met gedegen evaluaties was dit een super goede start voor de groep. ●

MIJN NAAM IS... SERGEANT-MAJOR BENNIE KOK

Bennie Kok (41, gehuwd, 2 kids) is na een lange aanloop als dienstplichtige bij de infanterie en als technisch specialist bij de technische dienst uiteindelijk geland bij de genie. Hij is SMOD bij 11Gncie Aaslt. Daar wil hij de komende jaren met de korporaals van de ODB-groep het onderhoud binnen 11Gncie weer op het juiste spoor krijgen. Waarom heeft hij gekozen voor een job bij de genie? "Vooral vanwege de prettige ervaringen met genisten bij mijn drie uitzendingen in Bosnië, Kabul en Uruzgan. Mij viel op dat ze altijd hun eigen zaakjes goed voor elkaar hadden, maar ook alles voor elkaar kregen. Bij de laatste twee uitzendingen heb ik regelmatig onderhoud aan hun materieel uitgevoerd en ook een aantal gezamenlijke klussen gedaan als lasser."

ESTechnologies bv

Energy Storage Technologies

Balance Your Power

Lithium Polymeer Batterijsystemen

Schaalbaar vanaf 26 Volt/6,2kWh tot 1.000 Volt en enkele MWh
Ontwikkeld voor kleine tot grote opslagsystemen, 5.000 cycli@80% DOD, IP65

Eerste luitenants Jan Willem Aarssen (PC EARS 11Gncie LMB) en Tom de Jong (PC Constrpel onderwater 105Gncie Wb)

Genieduiker word je niet zomaar

Na het keuringstraject staan op 5 februari 9 jongemannen klaar om te beginnen aan de kennismakingsdagen genieduikers. In het voortraject zijn ze al psychologisch en duikmedisch gekeurd. Nu is het moment daar om te kijken of ze het werk als genieduiker aandurven en aankunnen. In drie dagen maken ze kennis met de werkzaamheden en werkomgeving van de duikers van 105Gncie Waterbouw en 11Gncie Luchtmobiel.

KENNISMAKINGSDAGEN

Er zijn ook kennismakingsdagen voor KCT en 11 Luchtmobiele Brigade, maar de opbouw van de kennismakingsdagen voor duikers is wel anders. Afgelopen jaren was er, ondanks de vereiste keuringen, bij de duikopleidingen een hoog uitvalpercentage. Cursisten vielen bijvoorbeeld uit door angst voor duiken of watervrees. En wie zijn angsten of beperkingen niet kan overwinnen, kan niet verder als genieduiker. Daardoor gaat er een kostbare cursusplaats verloren. Om het gat tussen keuring en opleiding te dichten zijn de kennismakingsdagen genieduiker in het leven geroepen. En dat was nodig, want van de negen aanmeldingen, zijn er bij deze eerste kennismakingsdagen vijf geschikt bevonden.

DRIE DAGEN MET DE GENIEDUIKERS

De 'kennismakingsdagen genieduiker' bestaat uit drie dagen theorie, afgewisseld met praktijk. Hierbij wordt constant gekeken hoe de kandidaat zich gedraagt en hoe hij op bepaalde situaties reageert. Op de eerste dag beginnen we met het meten van de conditie door middel van

de defensieconditieproef. Daarna de theorielessen om te kunnen duiken, zoals natuurkunde, medische aspecten duiken en lessen over de duikuitrusting. Op de tweede dag wordt er wederom gekeken naar de conditie van de kandidaat en of hij 'watervrij' is. De conditie wordt middels een aantal zwemtesten bekeken. Aansluitend voeren de kandidaten een aantal opdrachten onder water uit zonder perslucht. In de middag worden de duiksets opgebouwd en wordt een aantal basisoefeningen gedaan op de bodem van het zwembad. Als laatste voert de kandidaat een aantal constructie- en inzichtoefeningen uit in het zwembad. Op de derde dag staat er een duik in het buitenwater met zeer beperkt zicht op het programma. Hierin komen alle aspecten van de vorige dagen terug. Na de duik volgt het eindgesprek, waarin de kandidaat een advies meekrijgt of hij zijn sollicitatie moet doorzetten. De instructeurs kijken drie dagen lang naar hun doorzettingsvermogen, samenwerking, flexibiliteit, durf, stressbestendigheid en initiatief. Allemaal competenties die voor een genieduiker van belang zijn.

HOE WORD JE GENIEDUIKER?

Deelname aan deze dagen gaat niet zomaar. Voordat je als militair mag duiken, dien je een uitgebreid onderzoek te ondergaan. Het begint allemaal met een voorlichting bij het EARSpeloton van 11 Gncie of het Duikerpeloton van 105 Gncie Waterbouw. Daarna kun je je opgeven bij de PC van één van deze pelotons. In overleg met de P&O'er wordt er vervolgens een afspraak gemaakt voor de psychologische en duikmedische keuring. Omdat je daadwerkelijk met perslucht onderwater moet, word je vooraf duikmedisch gekeurd. Na goedkeuring kun je onmiddellijk deelnemen aan de kennismakingsdagen genieduiker. En ten slotte: mocht je na deze drie dagen geschikt bevonden worden en lijkt het werk je nog steeds uitdagend, dan kun je de overstap naar genieduiker maken en start het opleidingstraject. ●

Geïnteresseerd? Bel! Elnt Aarssen, PC-EARS 11 Gncie, MDTN 06-564-32889 of Elnt De Jong, C-Constructiepeloton onderwater, 105 Gncie Waterbouw, MDTN 06-531-82487.

MIJN NAAM IS... SERGEANT-1 JOHAN BLOM

Deze 'Foxtrot' met de mentaliteit van een genist is als Senior Incidentmanager binnen 11 Gncie LMB (AASLT) de adviseur van de commandant op het gebied van communicatiemiddelen. En omdat hij bang is te weinig omhanden te hebben, is hij ook nog OPC-stafpeloton en cryptobeherder. Hij was uitgezonden bij EUFOR-6 en CJTF-6. Het leukste aspect? "Dat iedereen hier de zelfde mentaliteit heeft en dat is maximale inzet om elke opdracht te halen. Dat motiveert en maakt je werk echt leuk!" Johan Blom heeft nog een boodschap aan de meer dan 6.000 lezers van GENIST: "Ik zou graag ook genist willen worden."

● 101GNBAT

Majoor Jan Boot, detachementscommandant African Engineer-2

Persoonlijke ontwikkeling bij oefening AFRICAN ENGINEER

Genie-optreden onder tropische omstandigheden

Omdat Commandant Landstrijdkrachten het belangrijk vindt dat Nederlandse militairen ervaring opdoen in Afrika, kwam er in de zomer van 2012 vanuit Staf CLAS het verzoek aan 101 Geniebataljon om te inventariseren hoe de infrastructuur op Kamp Mudubugu (Burundi) - een kamp om Burundese militairen voor te bereiden op inzet in Somalië - verbeterd zou kunnen worden. Na een verkenning en overleg met Staf CLAS werd besloten 101 Geniebataljon voor een periode van twee keer twee maanden onder de vlag van de oefening AFRICAN ENGINEER naar Burundi te

sturen. Eind oktober 2012 begon een eerste samengesteld detachement onder leiding van majoor Jos van 't Erve aan de bouw van diverse infrastructuur om de leef-, eet- en trainingsfaciliteiten op kamp Mudubugu te verbeteren. Detachment-1 verbleef in Burundi van medio oktober t/m december 2012. Eind december nam ik als commandant van het tweede, eveneens samengestelde, detachement middels een HOTO programma van een kleine week het stokje over. Wij werkten van januari t/m medio maart aan de afronding van de infrastructuur.

Doelstellingen oefening AFRICAN ENGINEER:

- Verbeteren van diverse infra door het bouwen van een keuken, sanitaire unit, een opslaglocatie voor briketten, een overkapping op de schietbaan en het herstel van de watervoorzieningen;
- Leren optreden onder extreme omstandigheden zoals het tropische klimaat en het terrein;
- Samenwerking met Burundese eenheden;
- Verdere ontwikkeling van het personeel door het toepassen van lokale en bekende technieken en kennis opdoen van de Burundese cultuur.

Burundi bevindt zich in het Grote Merengebied aan de zuidoostzijde van Afrika op circa 7.000 km van Nederland. Het heeft een tropisch klimaat met bijbehorende temperaturen. Het is een prachtig land, wat zich kenmerkt door gebergtes, dalen met landbouwgrond en uitgestrekte jungles. Qua grootte is het te vergelijken met België; het herbergt 8 miljoen inwoners. De voertaal is Kirundi, maar veel mensen spreken ook Frans. De meeste mensen leven in armoede; Burundi staat in de top 3 van de armste landen ter wereld. De armoede is onder andere een gevolg van de vele gewapende conflicten die zich er tot 2003 hebben afgespeeld en het gebrek aan voldoende landbouwgrond. De Burundese krijgsmacht is in omvang ongeveer de helft van het Nederlandse leger en wordt ingezet in Somalië in de zogenaamde strijd tegen Al Sha'Bab.

TROPISCHE OMSTANDIGHEDEN

Met temperaturen die in onze periode overdag tussen de 28 en 35 graden schommelden en in de nacht rond de 16 graden, was het een enorm verschil met Nederland, waar het tijdens ons vertrek 10 graden onder nul was. Veertig graden verschil merk je, zeker als de hoge temperatuur vergezeld wordt door een luchtvochtigheid van 85% en de werklocatie op ongeveer 1.400 meter boven NAP ligt. We moesten dan ook een acclimatisatieprogramma uitvoeren, waarbij we fysieke inspanning afwisselden met rust. In de eerste week hebben we daarom een aantal dagen besteed aan het inrichten van de slaaplocaties, rondleiding over Kamp Mudubugu, voorbereiding van de werkzaamheden, bevelvoering en tenslotte een sportprogramma.

Op de vierde dag zijn we aan het werk gegaan, waarbij gezocht werd naar een goed werkritme. In de ochtend verrichtten we het meer fysiek zware werk, waarbij korte periodes (15 minuten) van inspanning en veel drinken noodzakelijk bleken. We werkten met een dubbele bemanning; een ploeg die 15 minuten aan drinken/afkoelen was, afgewisseld door de andere groep die 15 minuten aan het buffelen was. 's Middags werden de lichtere werkzaamheden op continuebasis uitgevoerd. Geen onderbrekingen of ploegen, gewoon tijdens het werk regelmatig drinken. Een hulpmiddel bij de temperatuursbeheersing waren zogenaamde koelvesten; een soort sportshirt dat na onderdompeling in water zo'n vier uur een koeling van 8 tot 12 graden gaf. Een welkome verkoeling!

Na ongeveer een week waren we genoeg gewend om 'gewoon' te werken, zonder hulp van de koelvesten en dubbele bemanning. Maar behalve de temperaturen bleken er nog meer ongemakken te zijn: buikloop en darmklachten hebben slachtoffers gemaakt. Van de 38 personen hebben er 25 flink last gehad. Door voedselcontrole kwamen we er achter dat het eten op de bouwlocatie ca 30 graden warm was; ideaal om je als bacterie te gaan huisvesten dus! Onze logistieke functionaris en arts/AMV-ster (Algemeen Militair Verpleegkundige) hebben diverse verbeteringen doorgevoerd waardoor we de situatie weer snel onder controle hadden. Naast de temperatuur en de lichamelijke ongemakken heeft ook de flora en fauna nog effecten; spinnen, slangen en ander ongedierte vereisen voor overnachtingen te velde extra kennis. En die kennis hadden wij niet, wat tijdens de totstandkoming van een *contingencyplan* pijnlijk naar boven kwam.

SAMENWERKING MET BURUNDEZEN

Leerzaam! Dat is het eerste woord dat bij mij naar boven komt. De belangrijkste les was vrijwel altijd en overal: het aanpassingsvermogen van de bevolking. Mensen die met ontzettend weinig weten te overleven, vrolijk en vriendelijk blijven en, na verschrikkelijke regionale conflicten tussen diverse bewonersgroepen, in harmonie met elkaar leven zonder haat of wraakgevoelens. Ontzettend indrukwekkend, iets wat bij elke evaluatie weer aan bod kwam en grote indruk heeft gemaakt op de mannen en vrouwen van het detachement. Vaktechnisch gezien hebben wij vooral geleerd dat Burundese en Chinese middelen niet zo maatvast en duurzaam zijn als wij gewend zijn. Maar de lokale oplossingen die verzonnen werden zijn soms magnifiek te noemen. Overgangen van pvc naar staal en weer naar pvc ►

BE BEPREPARED!

Bij Manitowoc weten we als geen ander dat hijswerkzaamheden 'risky business' is en goed moeten worden voorbereid. Uiteraard begint deze goede voorbereiding met het juiste materieel. Manitowoc biedt een breed scala aan mobiele Grove telescoop hijskranen voor zowel civiele als militaire toepassingen.

Grove GMK4080-1

Grove GMK4080-1 is een mobiele hydraulische telescoop hijskraan met een 51 meter hoofdmast. De maximale hijscapaciteit bedraagt 80 ton. Speciaal voor militaire missies is deze Grove uitgevoerd met een gepanseerde carrier en superstructure cabine. Aandrijving is 8x8x8. In de GMK4080-1 ligt een 389 pk sterke Mercedes Benz 6 cilinder turbodiesel motor met een betrouwbare ZF-AS tronic transmissie.

- Het unieke Megatrack™ veersysteem zorgt voor een extra hoge bodemvrijheid, ideaal voor in het terrein.
- Bij het gepatenteerde Megatrack™ veersysteem zijn de 8 wielen volledig onafhankelijk hydro-pneumatisch geveerd.
- Een groot voordeel van dit systeem is dat de 8 wielen continue in contact zijn met de ondergrond wat de terreinvaardigheid en de veiligheid sterk bevordert.

Manitowoc Crane Group

Veilingkade 15
4815 HC Breda
Tel: 076 - 578.3999

www.manitowoccranes.com

**EEN MACHINIST MET EEN
GROVE MOBIELE HIJSKRAAN IS
GOED VOORBEREID!**

(waarbij zowel het pvc als het 'staal' heerlijk vormbaar zijn) om maar eens wat te noemen. Daarnaast is de wijze van stutten ook een prachtig voorbeeld hoe hier met beperkte middelen toch goede oplossingen worden verzonnen. Door het contact

met de militairen kwamen we beetje bij beetje meer te weten over hun manier van optreden. Opleidingen en oefeningen staan in Burundi allemaal nog in de kinderschoenen; uitzendingen echter niet. Technisch geschoold personeel was in de lagere rangen nauwelijks te vinden, waardoor de instandhouding van de door ons gebouwde infra als kritiek punt naar boven kwam. Wij hebben daar dan ook een aantal mensen als onderhoudspersoneel opgeleid, zodat keuken en sanitair onderhouden kunnen worden. Een grote leerwinst boekten wij door de ietwat gedwongen 'nuchtere' oplossing voor het gebrek aan zware machines, namelijk de inhuur van veel lokale mankracht. Deze inhuur paste in mijn belevenis ook prima bij onze 'meer doen met minder (eigen) mensen' manier van optreden. Daardoor konden onze mensen hun technische kennis toepassen waar dat nodig was. Ook kregen wij door de inzet van de lokale arbeiders de mogelijkheid om (naast de later in de oefening uitgevoerde sociale patrouilles) aan de directe omgeving uit te leggen wat onze rol was en wat het Burundese leger op het kamp deed. Door het samenwerken kregen we een beter inzicht in lokale gewoontes en in de Burundese cultuur. We bespraken de rol van de familie, het gezin, de positie van mannen en vrouwen, de wijze waarop er tegen de regering, de politie en het leger, maar ook de rijke blanken (*Musunge*) werd aangekeken. Kortom, door de lokale arbeiders kregen we meer verdieping in de Burundese cultuur.

LEIDERSCHAP

De zware omstandigheden vereisten regelmatig een wat meer directieve stijl van leidinggeven dan men normaal gesproken gewend was binnen het constructieoptreden. Dit was met name in het begin nodig om te voorkomen dat mensen bevangen werden door de hitte. Het pelotonskader had in de eerste week de focus op het voorkomen van hitteletsels en het onderkennen van het juiste werkritme. Door adviezen van de AMV kreeg het pelotonskader beter inzicht in de zware fysieke belasting. Luchtvochtigheidsgraad en temperatuur waren belangrijke informatie om werkzaamheden op aan te sturen. En veel personen hadden last van darmklachten, waardoor zij niet altijd even inzetbaar waren. Vanwege de beperkte geneeskundige capaciteiten en kwaliteiten in Burundi is risicoreductie van essentieel belang. Grote nadruk werd dan ook gelegd op veilig werken. De wil om goed en hard te werken, het ontbreken van een vlakke bouwplaats en het vervallen in routine leidde echter nogal eens tot gevaar-

lijke situaties. Zowel de staf als de leidinggevenden dienden dan ook regelmatig het personeel te wijzen op risicoreductie. Het detachement was samengesteld uit diverse eenheden van 101 Geniebataljon, maar ook van 400 Geneeskundige Bataljon. Het detachement was aanvankelijk dus nog geen team. Gezien de zware omstandigheden is er dan ook voor gekozen om een (fysiek en mentaal) pittig opwerkprogramma te draaien waarbij de leiders al konden beginnen aan de groepsprocessen. Die liepen dus al voordat we in Burundi aankwamen, wat tot veel voordeel leidde. Zoals eerder aangegeven werd er met lokaal bouw materiaal gebouwd, moest er veel geïmproviseerd worden en werd er veel met lokale arbeiders en Burundese militairen gewerkt. De aansturing van dit personeel gebeurde door Nederlanders, waarbij onze normale Nederlandse stijl van leidinggeven niet meteen de meest geschikte manier bleek te zijn. Met handen en voeten, tekeningen, grappen en bijna toneelstukjes werden bouwopdrachten uitgelegd. Een groot contrast met de af en toe vereiste meer directieve stijl van leidinggeven. Ten slotte maakte de omgeving waarin we werkten diepe indruk op veel mannen en vrouwen. Het sociale aspect van leidinggeven kreeg dan ook de nodige aandacht en werd veelvuldig toegepast. Kortom, de (plaatsvervangende) groeps-/pelotonscommandanten hadden dan ook een uitdagende klus door continu te moeten letten op de fysieke belasting van hun personeel, drink- en rustgedrag, risicoreductie en de mentale component.

PERSOONLIJKE ONTWIKKELING

Alle omstandigheden hebben dus indruk gemaakt op de eenheid. De armoede, de ellende, het weer; allemaal facetten die wat doen met de mentale component. Met name de mensen die nog geen uitzendervaring hadden, vonden de overgang van de Europese naar de Afrikaanse omstandigheden pittig. Echter, door regelmatig bevindingen terug te koppelen zag het personeel ook de positieve kant van alles in. Zeker op persoonlijk vlak vond het merendeel, dat een stuk bewustwording is gevormd. Daarnaast heeft iedereen een groot respect voor de Burundese bevolking gekregen. ►

keling. In de avonduren werd er, naast het verplichte sporten, gewerkt aan een reflectieverslag. In het begin stuitte dit op wat weerstand, maar gaandeweg zag het personeel in dat dit veel voor hen zou kunnen opleveren. Uiteraard voor de eigen persoonlijke ontwikkeling, maar door het aanleren van deze systematiek zag men in dat inzicht in eigen competenties belangrijk is voor de toekomst. Immers, bij sollicitaties en opleidingen worden we hiermee geconfronteerd. Tevens leverde de verplichte wekelijkse terugkoppeling een gunstige bijvangst op, namelijk de kwaliteit van wederzijdse interesse en beter inzicht in elkaars kennen en kunnen. Zo leverde competentieontwikkeling ook een bijdrage aan het beter en sterker worden van het team.

Om alvast een voorsprong te nemen op de nieuwe Opleidings- en Trainingssystematiek (O&T) heeft onze adjudant Geniewerken (tevens leermeester) diverse takenboeken gemaakt. In deze takenboeken kon de persoon schriftelijk vastleggen welke vaktechnische handelingen hij gedurende de oefening had uitgevoerd. Ondersteund met foto's konden de mannen en vrouwen aantonen welke technieken zij reeds behandeld hebben. Belangrijk, want bij de herziening van de O&T-systematiek is een intake noodzakelijk, waarbij het aantonen van bepaalde technieken verkorting kan opleveren bij een MBO-studie.

Het personeel heeft dus op zowel mentale vorming als persoonlijke en vaktechnische ontwikkeling maximaal rendement uit deze oefening kunnen halen.

TOT SLOT

Terugkijkend op onze oefening zien we dat onze inspanningen er echt toe doen; we hebben daadwerkelijk een aanzienlijke bijdrage geleverd aan de realisatie van de randvoorwaarden die nodig zijn om Burundese eenheden voor te bereiden op hun missie in Somalië. De Burundese militairen waren oprecht dankbaar voor het verschil wat wij hebben gemaakt door hun levensstandaard en trainingsfaciliteiten te verbeteren. We zien nog meer dan genoeg werk voor ons liggen; het aanpassen van sanitair, legering en keukens, maar ook het verbeteren van hun trainingsfaciliteiten zoals schietbanen en infrastructuur om Optreden in Verstedelijkt Gebied te oefenen behoren allemaal tot de mogelijkheden. Dit kan allemaal plaatsvinden in een *permissive environment* en leent zich dan ook prima voor een oefening waarbij wij onszelf trainen in het optreden onder extreme omstandigheden. Samenwerken in en met de Afrikaanse cultuur is uitermate leerzaam voor ons, zowel vaktechnisch als voor onze eigen persoonlijke ontwikkeling. Improviseren, werken met lokale militairen en werknemers en niet te vergeten de lokale bouwmaterialen. Bewustwording van de omstandigheden, de lage levensstandaard, kennis opdoen van de Afrikaanse cultuur. Het is goed voor de ontwikkeling van ons personeel, maar ook noodzakelijk voor het ontwikkelen van onze wijze van optreden. Een oefening als deze leent zich prima om de militaire vorming meer aandacht te geven. Leiderschap, commandovoering, maar ook *survivability*. Dit laatste punt hebben wij helaas niet beoefend omdat daar geen tijd voor was. Ik denk dat het rendement nog groter wordt, indien we dit ook meenemen in de doelstelling van de oefening en dit combineren met een acclimatisatieprogramma. Immers, bij een *initial entry* in een continent als Afrika kan *survivability* van doorslaggevend belang zijn voor het slagen van de opdracht.

De oefening African Engineer was voor alle detachementleden een fantastische ervaring. Gezien de resultaten hoop ik dan ook dat wij meer van dit soort oefeningen krijgen! ●

MIJN NAAM IS... EERSTE LUITENANT TOM MARTENS

Tom Martens (24) uit Etten-Leur heeft na de HTS Werktuigbouwkunde voor Defensie gekozen. In 2010 volgde hij de KOO (korte officiersopleiding) op de KMA. Na een detachering bij 411Pagnicie begon hij als PC bij 103Constrcie. Dus... schrijft hij dit stukje op een heuvel, 781 m boven zeeniveau in een felle zon van 32 graden en met uitzicht op een hardwerkend peloton op kamp MUDUBUGU in Burundi. Hij viel, als C-Geniepeloton voor de oefening African Engineer, gelijk in de prijzen.

Tom: "Wij bouwen hier een nieuw sanitairgebouw, een briketenopslag en een schietbaanoverkapping. Dit doen we in samenwerking met Burundese genisten en lokale arbeiders. Onder extreme weersomstandigheden zijn wij bezig de leefomstandigheden van de Burundese militairen te verbeteren. Deze unieke kans maakt dit werk erg bevredigend en mooi; het geeft mij echt

een kick. Weinig mensen kunnen zeggen dat ze samen met 30 zwetende genisten, 15 beginnende Burundese genisten, 16 geen woord Engels sprekende *locals* en discutabele bouwmaterialen op een heuvel midden in Afrika voorwaarts zijn gegaan om zo'n bouwproject aan te pakken en het ook daadwerkelijk voor elkaar te krijgen."

Voor velen - en ook voor de luitenant zelf - is dit de eerste keer ver en lang weg van huis: "Ik leer hier wat het belang is van het thuisfront, de kracht van open en eerlijke communicatie en de *can do* teammentaliteit van de genist. Met deze drie-eenheid sla je jezelf door elke uitdaging heen en dat vormt je als mens en militair."

Het peloton werkt ontzettend goed samen, zeker gezien de omstandigheden. Extreme hitte, extreme regen en Afrikaanse werkopvattingen zijn maar enkele van de omstandigheden die zijn getrotseerd. Tom is diep onder de indruk hoe de individuele karakters in deze oefening zijn samengevoegd, een eenheid zijn geworden en een klus als deze hebben aangepakt.

Luitenant Martens heeft het grote belang van begeleiding en opleiding aan den lijve ondervonden: "Hoe meer *effort* we hier samen insteken, des te beter ons wapen wordt. En African Engineer biedt veel verschillende leermogelijkheden voor elke genist, of het nu op vaktechnisch gebied is of op persoonlijk vlak. Een achtweekse oefening maakt je sterker! Als mens, als militair en als vakman. Sodeju!

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 CAROLIEN BAR

"Mooie oefening!" Dat is het eerste dat bij Carolien Bar (23) uit Apeldoorn opkomt als je vraagt naar Burundi. De korporaal-hulpadministrateur van 103Constrcie heeft haar gemis aan uitzendervaring kunnen compenseren met enkele maanden bouwen in dit arme Afrikaanse land. Want behalve dat ze achter haar bureau oefentoelages verwerkt en de volgende dag onder de viertonner de roze lijst ligt af te werken, heeft ze in 2011 ook haar Bouwkunde basis-A gehaald. Welke andere *hulpadmeur* kan zeggen dat-ie gemetseld heeft op oefening? "Het was uniek om samen met Burundese collega's te werken. Zij leren van ons maar wij ook van hen! Communiceren is niet makkelijk, maar met handen en voeten kwamen we er ook wel. Ook het grote contrast tussen arm en rijk in dit land en de vele kinderen hebben erg veel indruk op mij gemaakt", aldus Carolien die, behalve veel bouwervaring, ook veel persoonlijke ervaringen heeft opgedaan: "Ik kijk nu echt anders tegen dingen aan." Carolien wil volgend jaar een gooi doen naar de onderofficiersopleiding en gaat zich daarom nu focussen op haar niveau-3 opleiding. Ze zou dan graag de logistieke kant op gaan, met als eerste voorkeur: de bevo van een geniecompagnie!

**Bouwen voor vrede en veiligheid...
Je moet het maar kunnen!**

INFRASTRUCTUUR ALS CAPACITYBUILDING

Half augustus 2012 zongen de geruchten in Wezep rond over een op handen zijnde oefening in Burundi, Afrika. Uiteraard was ik bijzonder blij toen een paar dagen later duidelijk werd dat mijn peloton deze klus mocht klaren. Met het Advanced Constructiepeloton van 102 Constructiecompagnie, aangevuld met een groep van 105 Geniecompagnie Waterbouw vertrokken we op 19 oktober richting Burundi. De opdracht was helder: bouw een keuken en een sanitairgebouw en kijk wat je nog meer kunt met je restcapaciteit.

Deze gebouwen zijn bestemd voor Burundese militairen die worden opgeleid om in Somalië deel te nemen aan AMISOM (*African Union Mission to Somalia*). Tien weken lang worden deze militairen getraind middels een programma van ACOTA¹. Nederland levert al een aantal jaren een bijdrage aan dit trainingsprogramma met instructeurs. Maar om daar nou infrastructuur neer te gaan zetten? Kunnen we niet beter schietinstructeurs en searchinstructeurs die kant op sturen? Wat denken we nou te bereiken met een keuken en sanitairgebouwen? Om op deze vragen een antwoord te geven is het goed om wat beter naar de huidige trainingsomstandigheden te kijken.

¹ The mission of Africa Contingency Operations Training & Assistance (ACOTA) is to enhance the capacities and capabilities of its African Partner Countries, regional institutions, and the continent's peacekeeping resources as a whole so that they can plan for, train, deploy, and sustain sufficient quantities of professionally competent peacekeepers to meet conflict transformation requirements with minimal non-African assistance.

SANITAIR

Aan het begin van het trainingsprogramma worden de Burundezers geformeerd: een bataljon, verdeeld in drie compagnieën, die gelegerd worden in Amerikaanse tenten op Camp Mudubugu, de trainingslocatie van ACOTA. Daar staat een drietal kleine sanitaire gebouwtjes, maar door gebrek aan water zitten deze gebouwen ramvol met fecaliën. Naast de overvolle toiletten zijn er geen douche- of wasfaciliteiten. Ondanks mijn affiniteit met bouwen, durf ik als geneeskundige leek wel een verband te leggen tussen het enorme ziekteverzuim (20 man per compagnie per dag) en deze hygiënische situatie.

GOOR

De keukenfaciliteiten die we daar aantreffen waren te goor om aan te pakken. De foto spreekt boekdelen.

Op de kookpunten werd met turf en sprokkelhout een vuurtje gemaakt. Rechtstreeks op dit vuur kookte men in een teil rijst of bonen. Eens per week was er vlees, dat in de zelfde teilen klaargemaakt werd. Door de hitte, de roet en de vette aanslag was het dak reeds afgebrand en werd er in de open lucht gekookt. Op de muren zat een aanslag van roet en vet, tot wel een centimeter dik. De waterleiding die in een spoelbak uitkwam bleek droog te staan en de wasbak zat dan ook vol met oude etensresten. Het opslaghek lag vol met hoopjes rijst en bonen, een matras en heel veel kakkerlakken.

MAAGKLACHTEN

Iedereen uit de groep die deze keuken heeft schoongemaakt en gerenoveerd tot

opslaghokken is meerdere dagen met hevige maagklachten ziek te bed geweest, significant meer dan de andere groepen. De combinatie van rechtstreeks contact tussen brandstof en eten, de smerige kookpunten en onhygiënische opslag zijn stuk voor stuk aanleiding om ziek te worden. Ook is het koken in kleine hoeveelheden bijzonder arbeidsintensief. Aangezien er ongeveer 600 man moesten eten, waren er 50 man belast met kookdienst. Een aanzienlijk gedeelte van de te trainen eenheid.

ACOTA-TRAINING

Het trainingsprogramma van ACOTA bestaat uit twee delen. Het eerste gedeelte is voor de stafleden van het te trainen bataljon. Commandovoering in al haar facetten en veel kaderlessen vullen een programma van vijf weken. Aansluitend wordt de eenheid als geheel getraind. Schietvaardigheid, contactdrills te voet en bereden, ZHKH, OVG en basis infanteriedrills tot op compagniesniveau volgen elkaar in hoog tempo op. Vaak komt het verzoek om de training nog in te korten vanwege mogelijke eerdere inzet van het bataljon. Tijd tekort om alles te kunnen behandelen. Door de gebrekkige hygiënische voorzieningen en het grote aantal cursisten met kookdienst, mist elke compagnie dagelijks ongeveer 40 personen. Dit is ruim een kwart van de eenheid! Als commandant van een gevechtseenheid zou ik me slecht voorbereid voelen als een kwart het voorbereidingstraject had gemist. Na onze inbreng en die van 103 zullen er veel minder cursisten kookdienst hoeven te draaien en de hygiënische situatie zal dusdanig zijn verbeterd dat het aantal zieken per dag aanzienlijk zal zijn gereduceerd. Ik waag me niet aan harde cijfers, maar het hoeft niet meer voor te komen dat een kwart van de eenheid afwezig is bij de broodnodige training van ACOTA.

BOUWRESULTATEN

Na twee maanden hard werken in Burundi hebben we een keuken kunnen overdragen aan het Burundese leger waar grote hoeveelheden voedsel snel en hygiënisch bereid kunnen worden.

Twaalf ketels van 200 liter met een deugdelijk rookafvoerkanaal en een vuur, gescheiden van de voedselkamer, kunnen in korte tijd meer dan 1000 man van voedsel voorzien. Eten bereiden is nu veel minder arbeidsintensief. Tevens is de ruwbouw van een sanitairgebouw van 160 m² gerealiseerd.

Hierin is een rioolsysteem aangebracht dat zonder specifieke gereedschappen onderhouden kan worden, waardoor de fecaliën daadwerkelijk in twee grote septic-tanks terecht komen. Naast toiletten komen hier ook douches en twee lange rijen met wasbakken. Ook komt er naast het grote mannengedeelte een afgescheiden vrouwengedeelte met specifiek sanitair. Al met al een gebouw dat 'Afrika-proof' sanitair bevat voor een groot aantal personen. 103 Constructiecompagnie heeft dit gebouw verder afgemaakt. Omdat de bestaande waterbron weer bruikbaar gemaakt wordt, zal er weer stromend water op het kamp zijn. De smerige oude keuken is omgetoverd tot een hygiënisch gebouw met opslagcapaciteit en de basis voor opslag van goede brandstof voor de kooktoestellen ligt er strak bij. Samenvattend kunnen we stellen dat we met een kleine groep genisten een resultaat hebben neergezet in Burundi, dat niet alleen het *beeld* van Camp Mudubugu verandert. Het gebouwde werk zal zijn effect hebben op de effectiviteit van de militaire training en hierdoor op de missie AMISOM. Niet alleen zichtbare resultaten, maar ook effecten op veiligheid en vrede. Bouwen zoals een militair vakman dat graag doet.

Bouwen voor vrede en veiligheid...
Je moet het maar kunnen! ●

LIFTAL HIJSTECHNIEK

Specialisten op het gebied van: > hijs- en hefgereedschap > staalkabels
 > kraantechniek > tuigages > valbeveiliging > hydraulisch gereedschap
 > kettingwerk > keuren > certificeren > dynamisch beproeven

INFO@LIFTAL.COM

WWW.LIFTAL.COM

■ LIFTAL

Vestiging: Vlissingen-Oost
 Postbus 80
 4450 AB Heinkenszand
 Groenlandweg 4, Havennr. 4056

4455 SN Vlissingen-Oost
 Tel.: +31 (0)118-488 450
 Fax: +31 (0)118-488 451
 E-mail: vlissingen@liftal.com

Ook vestigingen in
 Yerseke en Temse.

Spoorwegbouw binnen 101 Geniebataljon:

Spooort het niet?

Dan rijdt het niet!

Met het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog wordt duidelijk dat logistiek via het spoor van groot militair-strategisch belang is. Goede logistiek tijdens militaire operaties is essentieel, en via spoor kunnen snel grote hoeveelheden goederen, materieel en personeel worden getransporteerd. ▶

Militair materieel op weg naar Duitsland

Spoorbrug oefening "Rail away 2003"

Genie-eenheden in zowel binnen- als buitenland krijgen spoorwegbouw als extra taak en heden ten dage zijn er afspraken in NAVO-verband vastgelegd. 101 Geniebataljon kent drie verschillende specialisaties op het gebied van constructie. De pontonniers van 105 Geniecompagnie Waterbouw doen – inderdaad - *waterbouw*, *dirtstrips* (onverharde landingsbanen) zijn in handen van 103 Constructiecompagnie en voor spoorwegbouw zorgt 102 Constructiecompagnie. Dit artikel gaat over de integratie van deze specialisatie binnen 101 Gnbat en 102 Constrcie.

SPOORBOW

Het is niet de verwachting dat de Nederlandse krijgsmacht in de toekomst ingezet zal worden in een grootschalig conflict zoals de beide wereldoorlogen. Er is dan eigenlijk ook geen behoefte aan grootschalige spoorbouwcapaciteiten. Maar ervaringen uit de recente missies leren ons dat het integreren van bestaande spoorwegen in onze *logistic lines of communication* (LLOC) kostenbesparend en efficiënt is. Daarom heeft 101 Geniebataljon voor spoorbouw als taak:

- verkennen of schouwen van spoor
- herstel vernield/beschadigd spoor
- kleinschalige spoorbouwwerkzaamheden

Schouwen van overgroeid spoor

Onze spoorbouw richt zich op het geschikt maken van de infrastructuur voor de ontvangst of doorvoer van de militaire logistiek, maar dient ook de lokale bevolking in het kader van wederopbouw.

Voorbeelden van kleinschalige spoorbouwwerkzaamheden zijn: *Zie foto pag 61*

- aanleg van een rangeerspoor met laad/losperron
- spoorbrug
- spoorwegovergang

OPLEIDEN EN TRAINEN

Sinds 2003 is 102 Constrcie gericht bezig met het verzamelen van kennis en het opdoen van ervaring op het gebied van spoorwegbouw. Expertise werd gezocht zowel binnen als buiten Defensie. Vanuit

het CIMIC-bataljon zijn civiele experts betrokken geweest. En er zijn rechtstreekse contacten met het bedrijfsleven zoals Pro-Rail, Volker Rail en Railinfra Opleidingen Nederland. Volker Rail heeft in 2008 een aantal gereedschappen (Gereedschapsuitrusting Spoorwegbouw) op langdurige bruikleen ter beschikking gesteld, die we nog steeds gebruiken. Ze worden vervoerd per container en bestaan onder andere uit:

Enkele gereedschappen uit GU Spoorwegbouw

Container GU spoorwegbouw met Scania

- slagmoersleutel
- spoorwijdtemal met waterpasfunctie
- spoorstaafboormachine met zielenmal
- spoorstaaf doorslijper
- lorrie vervoer materiaal

De eerste samenwerkingsverbanden hebben eind 2009 geresulteerd in het opstellen van een concept 'Instructiekaart Spoorwegbouw' voor intern gebruik binnen de compagnie.

Uitleg instructeur RIO

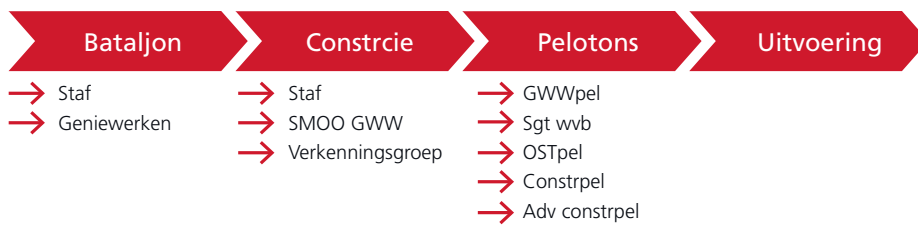
Leren werken met de gereedschappen en toebehoren

Tevens biedt Railinfra Opleidingen Nederland in Amersfoort vanaf 2009 tweemaal per jaar een eenweekse theorie-/praktijk-cursus Spoorwegbouw Defensie aan.

Hier krijgt al het personeel van de constructiecompagnie de basisbeginselen spoorwegbouw aangeleerd. Doordat het opleiden van onze mensen is geïntegreerd in ons O&T-programma, ontstond de behoefte aan een up-to-date handboek en definitieve instructiekaart. En die zijn inmiddels ontwikkeld door het Kenniscentrum OTCGenie, in samenwerking met de civiele spoorwegbouw van het CIMIC-bataljon. In november 2012 zijn het handboek en instructiekaart (HB 5-117 en IK 5-117) officieel vastgesteld en reeds op bouwsteen verstrekt binnen de compagnie.

WIE?

Een spoorwegbouwopdracht volgt het zelfde traject als elke andere constructieopdracht binnen het bataljon. De commandovoering wordt ondersteund met de kennis en ervaring van de diverse staf-functionarissen van de bataljonsstaf en bureau Geniewerken. Zij hebben veelal ervaring opgedaan in eerdere functies binnen 102 Constrcie. Bij onze compagniesstaf zal de SMOO GWW de technische voortgang van de opdracht begeleiden. Vanuit het GWW-peloton ondersteunt de sergeant-werkvoorbereider de verkenninggroep van de compagniesstaf bij het voorbereiden en verkennen van de spoorwegbouwopdracht. Niet alle pelotons binnen de constructiecompagnie kunnen zich constant richten op de taak van spoorwegbouw. Het natuurlijke zwaartepunt voor spoorwegbouw ligt hierdoor bij het Grond-, Weg- en Waterbouw-peloton (GWW), in samenwerking met het Ondersteuningspeloton (OST). Deze mensen hebben de kennis en ook al het materieel en gereedschap voor spoorwegbouw bevindt zich bij deze pelotons: de gereedschapsuitrusting, bouwmachines en kranen. Collega's uit de andere pelotons leveren handkracht voor de opdracht.

TOEKOMST

Politieke en militaire aandachtgebieden verschuiven en onze huidige missies zullen een keer eindigen. De grote vraag is: waar gaat onze volgende inzet zijn?

Waar dan ook: 101 Geniebataljon en 102 Constructiecompagnie zijn er klaar voor om, naast hun organieke constructietaak, waar dan ook ter wereld spoor te bouwen om daarmee het militaire voortzettingsvermogen te garanderen! ●

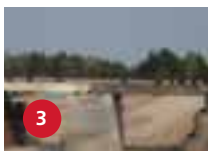
Verwerken spoorwegbouwopdracht tot uitvoering

Op de volgende foto's zijn voorbeelden van uitgevoerde spoorwegbouw te zien

1 Engineer Victory (EV-II) 2008
Spoorwegovergang Altengrabow Duitsland

2 Engineer Together (ET-I) 2009
Bailey spoorbrug Leusderheide Amersfoort

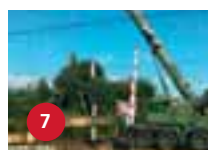
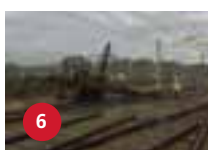
3 Engineer Victory (EV-I) 2010
Spoorviaduct Altengrabow Duitsland

4 Engineer Victory (EV-II) 2011
Smalspoorstation renovatie Altengrabow Duitsland

5 Landmachtdagen 2012 Oirschot
Spoortracé met perrons

6 Railinfra Opleidingen 2012
Plaatsen spoorwissel

7 Railinfra opleidingen 2012
Plaatsen prefab spoorwegvergang

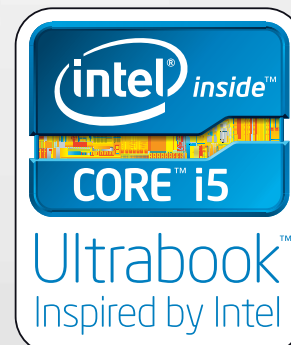
TOSHIBA
Leading Innovation >>>

Toshiba raadt Windows 8 aan.

> PORTÉGÉ Z930 'S WERELDS LICHTSTE ULTRABOOK™ OMDAT DE REST AL ZWAAR GENOEG IS

De Z930 is niet alleen ultradun- en licht maar ook duurzaam en krachtig dankzij de robuuste magnesium behuizing die aan de binnenzijde versterkt is met een honingraatstructuur. Voorzien van de **derde generatie Intel® Core™** processors voor Ultrabook™ kan de Z930 moeiteloos overweg met veeleisende toepassingen. De efficiënte **Solid State Drive (SSD)** en de **Intel® Rapid Start Technology**, starten pijlsnel op en zijn binnen enkele seconden bedrijfsklaar. Met **3 USB poorten** en aansluitingen voor **HDMI, VGA, Gigabit LAN** en **SD** staat de Z930 borg voor snelle, gemakkelijke verbindingen. Het **full-size backlight-toetsenbord** stelt u in staat comfortabel te typen, zelfs bij weinig licht. **Ultrabook™**. Geïnspireerd door Intel.

WWW.TOSHIBA.NL/COMPUTERS

Intel, het logo van Intel, Intel Inside, Intel Inside, Ultrabook en Core Inside zijn handelsmerken van Intel Corporation in de Verenigde Staten en andere landen.

MIJN NAAM IS... ADJUDANT COERT LANGENHUIJZEN

Deze man hoort niet bij 105, maar is wel degene die er het meest nauw mee samenwerkt. Adjutant Langenhuijzen is commandant van de Instructiegroep Bruggen en Varen op het Engelse Gat en hij deelt het terrein – ‘niet meer dan een postzegel’ – met de parate pontonniers. En hoewel het passen en meten is, heeft het nog nooit botsingen opgeleverd: “Integendeel, we steunen elkaar waar we kunnen. Logisch als je in het zelfde vakgebied werkt en op één terrein zit.” De basis van dit succes ligt in de strak gehanteerde afspraak dat hij alleen zaken doet met de SMOO en de luitenant O&T van 105.

MIJN NAAM IS... SERGEANT-1 HAUKE BEHREND

Deze laconieke Nijmegenaar heeft zijn werkzame leven voornamelijk bij de marine gesleten: “Daar ben ik per ongeluk verzeild geraakt toen ik me met een aantal vrienden voor de grap aanmeldde en pardoes werd goedgekeurd.” Hij was matroos operationele dienst, daarna scheepsduiker op een fregat en na de opleiding MCM (Mine Counter Measure) werd hij duikleider aan boord van een mijnenjager. Maar nu zijn gezin een tweeling telt, werd het marineleven toch wat minder, en dus richtte hij zijn blik op de KL-duikers, die bovendien niet zover van zijn woonplaats gevestigd zijn. Met zijn staat van dienst bij de KM moest hij toch even slikken toen hij door de onderofficiersmolen van de KL werd gewerkt: “Op de KMS voelde ik mij negen maanden lang weer als jong broekie behandeld.” En hoewel de AKG erg goed was, heeft hij tot nu toe aan de pantsergeniemodule weten te ontkomen. Merkt hij zelf nog dat hij een wat langere achtergrond bij de KL mist? “Ja, de kretologie van de pleunen (landmachers) heb ik nog steeds niet volledig onder de knie en ook mijn inzicht in de KL-tactiek kan hier en daar nog wel beter.”

MIJN NAAM IS... KORPORAAL RENÉ DIJKSTRA

Uitdagingen, daar gaat het René Dijkstra om. En uitdagingen vindt hij genoeg bij 11 Geniecompagnie. Na de AMOL begon hij bij het eerste peloton als minimischutter. Daar heeft hij een aantal grote oefeningen gedraaid, waaronder in Senegal en tweemaal Fort Hood in Amerika. Dat waren hele ervaringen, waarbij hij veel geleerd heeft. Hij is nu alweer een half jaartje korporaal mineur, nog steeds bij 1Pel, maar het is weer een hele nieuwe uitdaging. “11 Gncie geeft mij alle uitdagingen die ik graag wil aangaan, mentaal, fysiek en technisch. Heerlijk!”

MIJN NAAM IS... SERGEANT-1 MICHIEL VAN DER TOORN

Vijftien jaar geleden begon Van der Toorn als soldaat bij luchtmobiel en als sergeant mocht hij terug naar Schaarsbergen bij de genie, als plaatsvervanger en groepscommandant. In Vught was hij instructeur op de Sapperusschool en deed daarna constructie, pakket D bouwtechniek. Toen werd het hoog tijd voor een OPC-functie en sinds mei 2010 zit deze veelzijdige genist bij 105. Michiel, 35 jaar jong, voelt zich helemaal in zijn element als OPC-1Brpel: “Het is een spijlfunctie; je hebt een vinger in bijna iedere pap. Ik ben mentor voor de gpcn en ‘papa’ voor alle 39 mensen. En we hebben alle smaken: van een 17-jarige die nog bij zijn ouders woont tot een kpl-1 met twee kinderen.” Die 39 pontonniers hebben ook een berg materieel. Maar liefst 29 voertuigen: 24 Scania’s, 1 mattenlegger, 1 shovel, 1 MB en 2 Daf viertonners. De OPC die daarvan voor honderd procent de inzetbaarheid kan bijhouden; die moet nog gevonden worden. Volgens Michiel is het vouwbrugmateriaal wel zo’n beetje aan het einde van zijn levensduur gekomen: “Het heeft wel een modificatie gehad, maar die levert jammer genoeg niet zo geweldig veel op. Bijvoorbeeld de slijtlaag; die is niet vervangen, maar er is alleen overheen gespoten. Geen grip dus. Ze hebben ogen gemaakt aan de kleppen om de haak van de lierkabel aan te bevestigen, maar de beveiliging daarvan past niet. En met de werkboten hebben we geluk dat 330 Herstel hier op het Engelse Gat zit. Hun burgermonteurs hebben een enorme kennis van deze boten en daardoor blijven ze in de vaart. Maar eigenlijk zijn ze echt op.” Dat oud niet altijd slecht hoeft te zijn, blijkt uit de liefde van de OPC voor Bailey: “Bijna een eeuw oud en je kunt er nog steeds bijna alles mee maken.” Dat ‘oud materiaal’ ook zijn weerslag heeft op sport, heeft Michiel aan den lijve ondervonden. Hij speelde 28 jaar hockey en was ook trainer-coach, maar is er nu toch mee gestopt: “Blessures! En ook twee kleine dochttertjes thuis.” Zijn nieuwe hobby’s zijn een stuk minder blesseuregevoelig: koken en wijn.

Een goede *training* is de *beste bewapening*

Autron BV is een begrip op het gebied van schietbanen voor de **Politie en Defensie**. In de 30 jaar van zijn bestaan heeft ons bedrijf zich ontwikkeld van leverancier tot ervaren gesprekspartner. Het gebied van Autron omvat nu **advies, supervisie, organisatie, installatie en onderhoud**. Projectmatig meedenken, adviseren en begeleiden houdt in dat Autron vragen en wensen van de opdrachtgever naast de technische mogelijkheden legt. Onze aanpak kenmerkt zich door een praktische instelling!

- Schietbanen
- Trainingen
- Simulatie
- Onderhoud

AUTRON BV

Postadres:

Postbus 315
1380 AH Weesp

T. 085- 74 40 460
E. info@autron.nl

www.autron.nl

Beter worden door grenzen verleggen

Van 11 tot 15 februari volgden we in Bad Reichenhall het grensverleggend winterprogramma, georganiseerd door de daar gelegerde staf van de sportorganisatie. Onze generieke vormingsdoelen waren het bevorderen van saamhorigheid en trots en het bevorderen van actief en prestatiegericht gedrag. Wanneer je met een hele compagnie op een 'grensverleggend winterprogramma' in Zuid-Duitsland gaat, is de veelgehoorde reactie: "Lekker wintersporten op kosten van het bedrijf." Dat klopt... maar er is meer. De nadruk ligt namelijk op het eerste deel: 'grensverleggend'.

Als commandant van het constructiepeloton neem ik u in gedachten mee naar de skigebieden, met de volgende vragen in het achterhoofd: Waarom heeft 102 Constructiecompagnie aan het programma deelgenomen, hoe gebruiken we het om onze mensen beter te maken en wat is uiteindelijk het effect van de week?

WAAROM GRENZEN VERLEGGEN?

Hoewel een constructiepeloton uitgerust is met veel materieel, zijn het de (vak)mannen en -vrouwen op de werkvloer die vaak het verschil maken. We vragen veel van onze mensen: militair zijn, hun vakmanschap beheersen en in moeilijke omstandigheden samen opdrachten tot een succes maken. Personeel van constructie-eenheden wordt veelal ingezet in kleine (samengestelde) eenheden, per groep of individueel, in nauwe samenwerking met andere vakspecialismen. Dit vraagt veel flexibiliteit en mentale weerbaarheid. Om dat te trainen en daarmee het voortzettingsvermogen te vergroten, werken we actief aan het 'mentaal versterken' van onze mensen, door grenzen op te zoeken en te verleggen. De groepscommandanten geven vaak leiding aan een samengestelde groep uit diverse pelotons. Om maximaal rendement te halen begeleiden de senior-onderofficieren van de compagniestaf de groepscommandanten didactisch op hun leiderschap. Want groepscommandanten zijn de essentiële link tussen planvorming en uitvoering. Het programma bestaat uit de volgende hoofddelen. Een tweedaagse bergtocht te voet met overnachting in sneeuwiglo's, één dag skiën en één dag langlaufen. Ja, dat is een leuk sportief programma en ja, daar zitten voor veel mensen ook grensverleggende elementen in.

BUDDY DRILL

Enkele observaties. Tijdens de bergtocht te voet overbrugt de groep (in dit geval 18 personen groot) circa 800 hoogtemeters. Met de nodige uitrusting is dit geen alledaagse kost en voor sommigen fysiek al een flinke prikkel. De verplaatsing omhoog gaat in een ritme van vijftig minuten lopen en tien minuten

rust, waarbij het in die tien minuten essentieel is jezelf en je buddy inzetbaar te houden. Dat betekent aankleden met een warme buitenlaag, eten en drinken. Alles in tien minuten. Voor veel eenheden is de *buddy drill* gesneden koek. Maar voor ons, veelal zelfstandig binnen ons vakgebied werkend, vraagt zo'n drill om bewust handelen en gedrag. Samen ben je verantwoordelijk voor elkaar. Neem daarbij de temperaturen ver onder het vriespunt, de koude wind en de fysieke vermoeidheid, en deze ogenschijnlijk recreatieve bezigheid wordt grensverleggend. Aan de groepscommandant om zowel de drill als het gedrag te stimuleren en te bewaken.

SPIEGELEN

Ook het skiën en langlaufen zijn er op ingericht om de collega's te trainen. De compagnie wordt naar vaardigheidsniveau ingedeeld. Wie het nog niet kon, krijgt skiles van een sportinstructeur. Het eindniveau van de dag is dat de compagnie als één geheel van de piste naar de parkeerplaats afdaalt en dat iedereen daar in mee kan komen. De dag wordt geëvalueerd en gespiegeld aan onder andere de vormingsdoelen saamhorigheid (elkaar helpen wanneer het minder goed lukt) en actief gedrag (iedereen doet en denkt mee om het doel te halen).

LEREND VERMOGEN

Alle dagen wordt er veel gezien en geëvalueerd. Daarbij dient een situatie of handeling als springplank voor het maken van afspraken over gewenst en ongewenst gedrag. Belangrijk daarbij is het maken van de koppeling met de werkvloer: "Wat leert deze situatie ons voor de toekomst?" Daarnaast is het goed om als leidinggevenden de collega's ook buiten de *comfort zone* te zien acteren. Hoe reageert iemand op een situatie en wat doet hij er vervolgens mee? Het is uiteindelijk aan de leidinggevenden om met die kennis daadwerkelijk aan de slag te gaan, om onszelf en onze collega's beter te maken.

De evaluaties en gesprekken tijdens een grensverleggende week zijn een tussenstation op het spoor van continue ontwikkeling van onze mensen. Hun ontwikkeling mag, gezien de onzekere wereld van veranderende inzet, individualiserende loopbaanontwikkeling en bezuinigingen, niet stilstaan. ●

● 101GNBAT

Eerste luitenant Maarten Roorda en eerste luitenant Wouter Beeks,
C-Advanced Constructiepeloton 102, resp. 103 Constric

Het advanced
constructiepeloton:

Het antwoord op een veranderde omgeving

Advanced... Plak een mooi modewoord op een beproefd concept en je hebt een nieuwe eenheid... Maar wat is nu de meerwaarde van deze nieuwe eenheid? Deden we het dan niet goed? En wat houdt dat 'advanced' eigenlijk in? Zijn jullie nu zoveel beter dan het gewone peloton? Een greep uit de kreten die je om je heen hoort als je over het advanced constructiepeloton begint.

ONTWIKKELINGEN CONSTRUCTIEGENIE

In de afgelopen jaren heeft de constructiegenie zich stap voor stap ontwikkeld. In Uruzgan zagen we een constante vraag naar taakteams van de genie. Behoeften van commandanten veranderden, locaties worden bijgebouwd, ontmanteld of overgedragen, opslagbehoeftes voor klasse V wijzigen en vliegstrips worden verbeterd. Naast deze wisselende behoefte aan tijdelijke taakteams bestond er ook een constante behoefte aan onderhouds capaciteit. Kandahar, Tarin Kowt en Deh Rawod dienden onderhouden te worden, voornamelijk op elektrotechnisch (ET) en installatietechnisch (IT) gebied. Door een (te) intensief gebruik van de diverse infrastructuur werden de genie-eenheden voor Afghanistan opgedikt met een zogenaamd Infra Support Detachment (ISD), dat al snel uit 15 tot 20 personen bestond.

GEAVANCEERDE TECHNIEK

Terwijl er een constante vraag was naar vakkundig construc-

tiepersoneel, veranderden de installaties. Van een eenvoudige mobat naar ingewikkelde elektrotechnische installaties met regelkasten; van een airco-unit per container naar een luchtbehandelinginstallatie voor een containerstraat en van een septictank naar een afvalwaterbehandelingsinstallatie. Steeds meer systemen die een hoger kennisniveau vereisen.

UITBESTEDEN

Om kosten te besparen wordt er tegenwoordig ook veel gebruik gemaakt van *outsourcing*. In gewoon Nederlands: uitbesteden van werkzaamheden. Voor ons betekent dit veelal het inschakelen van lokale aannemers. Gebruik van lokaal personeel en lokale aannemers is steeds beter mogelijk. Vooral in Noord-Afghanistan hebben lokale aannemers een redelijk kennisniveau en er zijn ook grotere machines lokaal in te huren. De uitvoerende taak van de constructiegenist verschuift daarmee naar een meer controlerende en begeleidende rol.

KORTER OPLEIDEN

Als laatste zien we dat er, eveneens als bezuiniging, bespaard wordt op opleidingstijd. Het gevolg is dat onder andere de pantsergenie-eenheden en de luchtmobiele genisten technisch minder hoog opgeleid worden en minder goed getraind zijn in constructievaardigheden. Maar voor de ondersteuning van manoeuvre-eenheden is nog steeds een bepaald kennisniveau nodig. Hier komt advanced personeel om de hoek kijken: met enkele van deze mannen erbij kan ook een eenheid met een lager technisch niveau nog steeds veel bereiken. Kortom: meer doen met minder (hoog opgeleid) personeel!

VIER PIJLERS

Al deze ontwikkelingen hebben geleid tot een herbezinning, waaruit het idee werd geboren een eenheid op te richten die de gewijzigde taakstelling aankon. Begeleiding van lokale arbeiders en aannemers, het vullen van de (individuele) instandhoudingmissies, het verbreden van de technische kennis om de snelle technologische ontwikkelingen het hoofd te kunnen bieden en het ondersteunen van pantser- en luchtmobiele genie-eenheden in diverse omgevingen (*permissive*, *semi-permissive* en *non-permissive*). Dit concept werd uitgewerkt tot een klein peloton ervaren constructiegenisten met een taakstelling gebaseerd op vier pijlers:

1. Projectbegeleiding
2. Instandhouding
3. Technische verdieping
4. Ondersteuning van *combat support* genie-eenheid

OPLEIDINGEN

Een advanced constructiepeloton wordt alleen beter dan een 'gewoon' constructiepeloton, indien er flink in wordt geïnvesteerd. Om te beginnen met opleidingen. Allereerst worden manschappen zo veel mogelijk opgeleid tot leidinggevend korporaal, om hun rol bij de eerste pijler goed vorm te kunnen geven. Ze moeten onder andere de competenties communicatie en besluitvaardigheid op een hoog niveau beheersen. Leidinggeven aan een groep *locals*, met alle taal- en opleidingsproblemen die daar bij komen kijken, is echt niet aan iedereen besteed.

Daarnaast moeten de genisten zo snel mogelijk een pakket-C opleiding in hun vakgebied afronden. Want voor de tweede en derde pijler is een goede technische basis essentieel. De korporaalstoelen staan beschreven als een niveau-III stoel in de technische richting. Hierbij is het dus zaak dat de korporaal zijn MBO niveau-3 opleiding heeft of gaat behalen in zijn functie. Dan pas is hij voldoende onderlegd om zijn functie in het advanced peloton uit te kunnen voeren. De soldaat in elke groep is bedoeld als tekenaar. Vaktechnisch MBO niveau-2 opgeleid in de BK, ET of IT moet hij met een Autocad-opleiding in staat zijn eenvoudige technische tekeningen te maken of revisietekeningen aan te leveren.

BLINDE VLEKKEN

Naast de gebruikelijke opleidingen, retentieleessen en CTC-periodes wordt ingestoken op de didactische vaardigheden van de advanced genist. Via takenboeken en competentiegericht opleiden blijft ieders ontwikkeling, ook na het afronden van de opleidingen, continu doorgaan. Tevens zoeken we naar oplossingen voor de 'blinde vlekken' in de technische kennis; onderwerpen als zonne-energie, led-technologie, werken met dikwandig staal, luchtbehandeling en het werken aan en kunnen

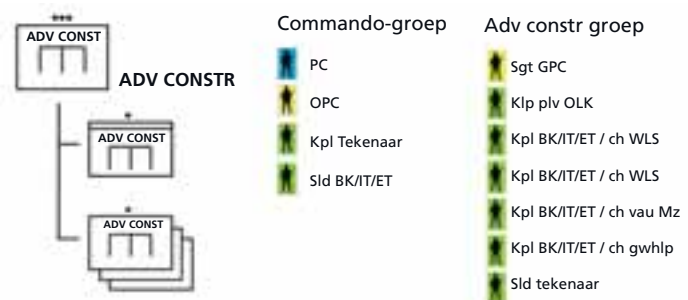
controleren van betonwerkzaamheden worden zoveel mogelijk opgenomen in het jaarplan.

FIT

Tot slot wordt er extra aandacht besteed aan mentale en fysieke gehardheid en een goede beheersing van de militaire vaardigheden. Overal ter wereld inzetbaar zijn als ondersteunend element bij *combat support* eenheden vereist meer dan alleen maar technisch hoger opgeleid zijn. Om het hoofd te kunnen bieden aan de diverse dreigingen zullen de advanced constructiegenisten fysiek en mentaal fit moeten zijn. Ook dient men rekening te houden met een groot aanpassingsvermogen (werken met een lokale aannemer of met een luchtmobiele genist is toch echt verschillend), zelfstandigheid en mentale weerbaarheid. In dit geval geldt meer dan ooit: wij bouwen waar de lokale aannemer niet kan of wil!

HET PELOTON

Het peloton bestaat uit drie groepen: een bouwkunde-, elektro- en installatiegroep. Daarnaast een kleine commandogroep. De groepen bestaan nu uit een sergeant (vervolgfunctie), vijf korporals en een soldaat tekenaar (vervolgfunctie).

Het grote verschil met het constructiepeloton is het aanvangsniveau van het binnenstromende personeel. De jongste generatie constructiegenisten stroomt binnen bij de compagnieën met een civiele ROC-opleiding. Deze soldaten moeten, nadat ze geplaatst worden, nog een groot deel van de functieopleiding volgen en moeten groeien in taakvolwassenheid. Na hun startfunctie kunnen zij, indien opgeleid en ervaren, doorstromen naar het advanced constructiepeloton om hier verder te groeien in de gekozen technische richting. Het personeelsverloop binnen het advanced peloton zal hierdoor lager zijn dan bij het constructiepeloton; het aanvangsniveau en de technische kennis juist hoger.

Natuurlijk is de praktijk weerbarstig. Door alle (individuele) uitzendingen is het lastig om binnen het advanced constructiepeloton een constante lijn uit te zetten en vooral vast te houden. Door het gevraagde hogere opleidingsniveau wordt er ook nog veel tijd gestoken in individuele opleidingen. En voordat de soldaat op niveau is met tekenen, valt hij al bijna weer van zijn stoel of krijgt hij de kans om zijn kwaliteiten op een korporaalstoel uit te voeren.

Desondanks denken wij dat het advanced constructiepeloton een uitstekende keuze is om het technische niveau van de constructiepelotons te verhogen en te waarborgen en biedt dit het personeel goede kansen om aan hun niveau te werken, baan-kansen te houden of deze te creëren. Al met al een eenheid die een antwoord biedt op de knelpunten van het verleden en die klaar is voor de uitdagingen van de toekomst. ●

Panasonic raadt Windows 8 Pro aan.

Panasonic
ideas for life

TOUGHPAD: TABLETS VOOR ROBUUSTE MOBILITEIT IN THE FIELD

AL MEER DAN 17 JAAR PRODUCEREN WIJ ROBUUSTE
MOBIELE TOUGHBOOK COMPUTERS.

NU IS ER OOK EEN COMPLETE LIJN ROBUUSTE TABLET
PC'S DIE TEGEMOET KOMEN AAN DE VRAAG NAAR MEER
COMPACTHEID EN LICHT IN GEWICHT, MAAR UITERAARD
CONFORM DE BEKENDE TOUGHBOOK KWALITEIT!

GECEERTIFICEERD VOOR DEFENSIE

Onze ruggedized tablets zijn er in verschillende groottes voor uiteenlopende toepassingen: gaande van een groot 13 inch beeldscherm tot een compact 7 inch beeldscherm dat eenvoudig op de man te dragen is.

De nieuwe Toughpad tablets voldoen aan de MIL-Standaard (MIL-STD810G) voor o.a. schokbestendigheid- en temperatuurklassen en aan de Ingress Protection standaard IP65 voor water- en stofbestendigheid.

De TOUGHPAD geeft u optimale bewegingsvrijheid en toegang tot uw data en applicaties, ook onder de meest extreme omstandigheden!

Voor vrijblijvend advies contacteer ons op:

+31 73 640 2576 (Nederland)

+32 2 481 03 73 (België)

Of stuur ons een e-mail op toughbook.benelux@eu.panasonic.com

www.toughbook.eu

FZ-G1

FZ-A1

JT-B1

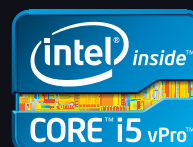
CF-D1

TOUGHBOOK

When it's worth doing better.

Intel, het Intel Logo, Intel Core, Intel vPro, Core Inside en vPro Inside zijn handelsmerken van Intel Corporation in de V.S. en andere landen. Google en Android zijn handelsmerken van Google Inc.

CLS'n 103 Constructiecompagnie
in actie in Hilversum

Realistisch oefenen voor de combat life saver:

“Dit zou je eigenlijk elk jaar moeten doen”

“Ik ben al acht jaar CLS (combat life saver) maar ik heb nog nooit zo realistisch kunnen oefenen als hier. Ik wist niet wat ik hier kon verwachten, maar al snel bleek ik bij zwaar gewonde patiënten aangewezen te zijn op mijn eigen handelen, samen met mijn collega-CLS. Je staat er die eerste minuten echt in je eentje voor. Je bent dan gefocust op je protocol, inclusief het daadwerkelijk prikken van infusen op elkaar. Je moet hier met helm en scherfvest aan de slag, je wordt geconfronteerd met reëel gedrag van de zwaargewonden en dus stond het zweet dik op mijn rug. Het totale plaatje is hier gewoon realistisch en compleet.” Aldus een van de CLS'n van 103 Constructie, die bij het Kennis- en Trainingscentrum Geneeskundige Dienst (KTC GnkD) in Hilversum uit hun vertrouwde omgeving werden gehaald.

Als CLS/gewondenhelper hebben ze drie dagen lang een breed scala aan events voorgeschoteld gekregen, waarin ze met hun medisch handelen zijn geconfronteerd, inclusief hoe ze de patiënt overdragen aan een AMV (algemeen militair verpleegkundige) van een afvoerploeg. Observer-trainers zien alles en koppelen dit terug op de CLS. Vooral daardoor hebben de CLS'n veel inzicht in hun handelen en het effect op de patiënt gekregen. Geen verrassing dat CLS'n enthousiast zijn over deze training.

TRAIN AS YOU FIGHT

De training is gericht op al het medisch personeel van de initiële CLS tot en met de afvoer naar het role 2 hospitaal. In *after action reviews* met de complete keten kijken de observer-trainers van het KTC terug op de effecten van het handelen. Hierdoor krijgen alle specialisten ook de mogelijkheid om terug te kijken

Kpl-1 Michael Fernandes, kpl-1 Laurens Vermeulen, kpl Carolien Bar, kpl Kylie Beijers

op de behandelingen in het traject.

WORST CASE

Door geconfronteerd te worden met meerdere gewonden, leert de CLS dat hij goed moet communiceren met zijn collega om een inschatting te maken wie hij als eerste moet behandelen. Omdat het een neventaak is van iemands organieke functie, komen deze aspecten zelden aan bod. Veel eenheden hebben wel opfrisdagen, maar door deze training weet de CLS weer waar hij staat en wat zijn huiswerk is. ●

● 101GNBAT

MIJN NAAM IS... SERGEANT-1 RUUD COPPENS

Constructie is een apart wereldje, maar dat moet je ervaren, volgens Ruud Coppens: "We krijgen steeds meer steunverleningopdrachten in de burgermaatschappij, de zogenaamde maatschappelijke dienstverlening. Dat vind ik goed en dat mag voor mij nog wel vaker want het geeft altijd veel voldoening, voor de klant en voor ons. En de gebouwde constructies blijven staan!" 102Constrcie is een eenheid waar veel beweging in zit en de club is dan ook maar sporadisch als geheel bij elkaar. 102 is ook een leuke eenheid: "Ik ben hier met mijn tweede functie als sergeant-verkenningen bezig; een uitdagende baan. Zo ben je met OPC-zaken van het staflogpel bezig, dan ben je met de compagnie'staf aan het plannen en voor je het weet ben je op uitzending." Ruud is genist *pur sang*: "Ik haal de meeste voldoening uit het improviseren waartoe we als genisten meestal worden gedwongen." Laat hem maar op de werkvloer bezig zijn, dan slaat hij zich wel door de bezuinigingen heen en blijft hij met plezier naar zijn werk gaan.

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 MICHAEL REINDERTSEN

Hij begon bij het constructiepeloton, maar is nu machinist op de hijskraan bij het Ostpel-102Constrcie. En hij kan (bijna) alles: "Bij een ostpel moeten er veel bijzondere, soms uitzonderlijke, klussen gedaan worden. Grote steunverleningen, zoals een radartoren afbreken, een V2-raket hijsen voor het Haags Museum, een Shermantank hijsen in Museum Overloon, of matten leggen voor de Rode Kruis Bloesemtocht, Veteranendag en de Vierdaagse. Goed voor je ervaring op hijskraangebied met al die lasten van verschillende gewichten en afmetingen. Ik heb ook de opleiding op de MLC70 mattenlegger gevolgd, en dat maakt mij veelzijdig inzetbaar. Matten leggen en hijsen moet je echt op een veilige en verantwoorde manier toepassen. Kortom: de afwisseling, zelfstandigheid en de complexere opdrachten zijn voor mij de krenten in de pap."

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 RUDY KEIZER

Rudy (27) is kipperchauffeur en wat hem betreft gaat hij nog jaren op de vrachtwagen verder. Hij begon als sappeur en boordschutter bij 112Pagnacie in Havelte en verhuisde met die eenheid mee naar Wezep. Hier zat hij ook nog bij de commandogroep van zijn peloton, maar werd vervolgens aangenomen bij 103Constrcie. Kipperchauffeur dus! Deze Groninger uit Musselkanaal wil in dienst zoveel mogelijk er uit halen wat er in zit. Veel rijbewijzen behalen en zoveel mogelijk ervaring opdoen voor later, op de vrachtwagen. En om toch een beetje fit te blijven is hij graag lekker bezig met sport.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 TIM BAKKER

Tim (24) rijdt zomers graag en veel op de motor; ritjes in Duitsland met een aantal vrienden en zijn vriendin: "Helaas spelen we daar soms ook met ons rijbewijs, maar dat geeft ook wel een kick. Verder doen we weekendjes weg, prachtige routes om te rijden." En dan is er nog autorodeo: "Ik rijd dit jaar mee in de klasse 4X4 met een Jeep Cherokee 4.0. Snel man: als de vlag omlaag gaat en de rode lichten van het stoplicht gaan uit, trap je het gaspedaal door de bodem, dan zit je vast achter in de stoel. En dan maar hopen dat je als eerste bij de bocht bent en er als eerste ook weer uitkomt!" Als scaniachauffeur bij de Cgp-2Pel-105Gncie Wb vindt Tim de grote steunverleningen het leukst. Hij hielp bij Bevrijdingsdag en de Nijmeegse Vierdaagse, maar het opbouwen van het bevrijdingsfestival was het indrukwekkendst. Minder leuk was dat hij zijn vingers er eens afgehad heeft door een bedrijfsongeval. Tim heeft ook nog een aparte specialiteit: lol maken wanneer iedereen er doorheen zit.

MIJN NAAM IS... KORPORAAL JORDY MODDERKOLK

Deze korporaal vindt het leuk verantwoordelijkheid te dragen: "Ik ben er mede verantwoordelijk voor dat mijn groep goed functioneert. Als meest ervaren chauffeur help ik de collega's hun taak correct uit te voeren en ben ik aanspreekpunt voor mijn groepscommandant voor de voertuigen. Op oefening ben ik zijn ogen aan de wal en regel ik de ladingen die hij nodig heeft. We praten hier over de Bgp-1Bruggel-105GncieWB. Jordy (24) rijdt – uiteraard – Scania en bedient de bridge adaptor pallet. Hij woont met vriendin in Hoenderloo en zou na zijn contract graag bij de brandweer willen werken.

Sergeant-majoor Robert de Vries, CSM - 412 Pagnicie

Hoofddoel: Veva-leerlingen enthousiast maken

Bijvangst: vorming 'gouden driehoek'

Een genie-YPR komt aangereden bij een hindernis en daaruit stormen acht leerlingen met een volledig groen gezicht. Aan de andere kant van de Oirschotse Heide bouwt een aantal leerlingen een MGB en een derde groep leerlingen is bezig met zowel de genietank als de bruggenlegger. Enthousiasmeren van deze leerlingen in hun BPV (beroepspraktijkvorming) is het hoofddoel van het derde peloton van 412 Pantsergeniecompagnie.

GOUDEN DRIEHOEK

De pelotonscommandant: "Ons peloton kreeg de mooie opdracht om 125 ROC-leerlingen, verdeeld over drie weken, een mooi programma aan te bieden. Omdat zij onze toekomstige collega's worden staat het programma, naast het behalen van eigen leerdoelen, in het teken van enthousiasmeren. Daarnaast stonden in deze weken vorming en begeleiding van het eigen personeel centraal. Niet alleen de vorming van de groepscommandant maar juist ook van zijn korporaals en soldaten. Door juist de manschappen het podium te bieden, hoopten we hierdoor het verantwoordelijkheidsgevoel van de individuele militair te vergroten. En terugkijkend op deze weken kunnen we constateren dat de leerlingen enthousiast waren over het programma en dat zij met name de directe begeleiding waardeerden. De toekomst zal uitwijzen hoeveel leerlingen uiteindelijk

kiezen voor een baan binnen ons wapen. Zelf kijken wij terug op drie goede weken, waarin de doelen voor de leerlingen en die voor onszelf ruimschoots zijn behaald. De BPV biedt voor een peloton kansen om de nadruk te leggen op de vorming van de 'gouden driehoek' (groepscommandant, plaatsvervanger en mineur) en de individuele militair. Want dat vormt de basis voor een peloton."

SOLDATEN OP HET PODIUM

De groepscommandant: "De BPV-weeken waren een uitgelezen kans voor mij om mijn eigen mensen te begeleiden. Ze werden gedwongen op de voorgrond te treden, zichzelf te laten zien en een voorbeeld te zijn voor de leerlingen. Door aan goede zelfreflectie te doen kon ik ze op deze manier ook meer begeleiding geven. Zelf deed ik af en toe een stap terug en gaf ik hun het podium. En het deed ook veel voor hun zelfvertrouwen om een groep van 15 scholieren aan te sturen. Omdat de BPV-cyclus drie weken achter elkaar was met telkens het zelfde programma, kreeg je een zeldzame situatie waarin je kon nagaan waarom een bepaalde manier goed werkt en waardoor je deze kennis kon borgen. Ook merk ik bij mijn mensen dat er interesse is gewekt in het meer naar voren stappen; een groot voordeel bij het doorstromen naar een andere functie. In het algemeen waren alle scholieren ijverig, maar tussen de verschillende scholen uit de regio's zuid, midden en noord was een groot verschil in vorming merkbaar. Dus moest ik samen met mijn jongens telkens een andere aanpak toepassen om de leerlingen te begeleiden.

GROEI IN LEIDING GEVEN

De korporaal: "De BPV-weeken waren een goede kans om te groeien in onze manier van leidinggeven. De aansturing van de groepscommandant was redelijk vrij, waardoor wij als begeleiders veel vrijheid kregen voor onze eigen invulling. Elke week evalueerden we o.l.v. de groepscommandant. Daar kregen we *tips & tools* die we meteen de volgende week konden toepassen. Zo groeiden wij in onze manier van leidinggeven en begeleiden van leerlingen. Ik merkte dat de BPV-leerlingen heel erg naar de korporaals opkijken, maar het vooral makkelijker vinden om naar een korporaal toe te stappen dan naar de sergeant of

de luitenant. De korporaal blijkt dus een belangrijke schakel te zijn tussen de leerlingen en het kader. Dit is ook terug te leiden naar de rol van de korporaal binnen een pantsergeniegroep. En de leerlingen vinden het mooi om verhalen te horen over wat wij hebben gedaan en meegemaakt. Ze krijgen meer respect voor ons en dat verhoogt het aanzien van de korporaal. Het is ook heel belangrijk in het groepsproces dat je als gouden driehoek goed op één lijn zit en hetzelfde denkt over de uit te voeren opdrachten. Deze drie weken waren heel goed om snel stappen te kunnen maken met de gouden driehoek door de intensieve samenwerking en de verschillende evaluaties. En door drie weken voor een groep te staan hebben we vertrouwen gekregen in ons leidinggeven. Deze manier van samenwerken en communiceren moeten we in de gouden driehoek bestendigen, of soms nog verbeteren." ●

Engineering bij 1 GNC; hoe breed wil je het hebben?

De commandant van 1 GNC is – zoals iedereen weet - afwisselend een Duitse en een Nederlandse luitenant-generaal. Afgelopen drie jaar heb ik als chef van de Engineer Branch luitenant-generaal Van Loon mogen dienen. We hebben het wel eens over 'op een rijdende trein springen'; een mooie metafoor voor de omvorming van deze staf naar een *JTF capable HQ*, plus oefeningen ontwikkelen waar de ministers van Buitenlandse Zaken van beide landen leidend zijn, plus scenario's ontwerpen waarin civiele partners hun leermomenten kunnen vinden. Een soort ICE op kruissnelheid, zeg maar. Het hoofdkwartier heeft in deze afgelopen periode door deze *drive* werkelijk een *comprehensive mindset* aangenomen.

Binnen het handjevol NATO hoofdkwartieren die elkaar in de gaten houden, staan we met 1 GNC beangstigend hoog in de ranglijst. Beangstigend, omdat je moet oppassen om niet even zo snel in de ranglijst te duikelen. Maar de positie die we nu hebben voelt tegelijkertijd goed moet ik toegeven; het gevoel dat je niet voor niets het geniedeel voor de oefeningen ontwikkelt en onze *branch* zo goed mogelijk loodst. Het blijft onverkort belangrijk om onze meerwaarde zichtbaar en tastbaar te maken. Binnen de *Engineer Branch* hebben we de overtuiging dat we het hoofdkwartier op een behoorlijk aantal punten goed ondersteunen. Ik wil er graag wat over uitleggen.

COMPREHENSIVE OEFENEN

Er is al veel geschreven en gesproken over *comprehensive* optreden, hoewel de 'hype' al een beetje over het hoogtepunt heen lijkt te zijn. Binnen onze branch zien we het zo: het hoofdkwartier past zijn oefenscenario zo veel mogelijk aan aan de wensen van alle deelnemende (N) GO's, civiele en diplomatieke organisaties. Als de externe deelnemers hun eigen oefendoelstellingen kunnen halen in het door ons ontwikkelde en aangepaste scenario, dan heeft het voor hen ook écht zin om deel te nemen. Bovendien worden civiele deelnemers in plaats van slechts *role players* werkelijk *development and policy partners*, zoals we in de missies ook intensief met elkaar werken. Zo ontwikkelen we trainingsmogelijkheden die voor iedereen interessant en realistisch zijn en kunnen we werkelijk samen (= *comprehensive*) in het scenario onze optredens verbeteren. Daar komt bij dat het ook een relatief goedkope manier van oefenen is, omdat we beleid ontwikkelen zonder al te veel oefenende troepen in het veld te brengen. Deze manier van trainen past ons genisten ook erg goed. Bij de oefeningen hebben we veel en in-

tensief contact gezocht met partners als het gaat over aanpassingen en verbeteringen van het land en de infrastructuur, waar we met zijn allen gebruik van maken. De civiele partners zijn erg blij met onze informatie over *Remnants of War* en EOD-gegevens; dat is vaak onze ingang om samenwerking op gang te brengen.

GNC JOC

Civil development coordination

JOINT LOGISTIC SUPPORT GROUP

Met mijn collega's in de Engineer Branch heb ik steeds gezocht naar mogelijkheden om toegevoegde waarde te leveren en deel te nemen aan nieuwe ontwikkelingen binnen het hoofdkwartier. Want ook voor een Engineer Branch geldt: *use it or loose it*. We zijn druk geweest om een beter beeld van *Disaster Relief* operaties te krijgen. We hebben onze collega's van de *Joint Logistic Support Group* overtuigd van de noodzaak om geniekenis vanaf het begin te gebruiken bij een ontplooiingsoperatie. Er zijn nog steeds militaire logistici die denken dat civiele infrastructuur zonder slag of stoot beschikbaar is en dat civiele bedrijven hun loodsen en containeroverslag *à la minute* gaan leegmaken als wij ons grijze schip aanmeren. Soms is het goed om genist

GNC staf ontplooid

Comprehensive oefenen

te zijn, wanneer je een gewaardeerde logistieke collega kunt uitleggen dat je nu al een vliegveld *C-17 capable* aan het maken bent voor de *redeployment*, terwijl de logistici zich nog het hoofd breken over het opzetten van brandstoflijnen en *3rd level logistics*. We hebben een robber-tje gevochten over de scheiding van verantwoordelijkheden tussen *Joint Logistic Support Engineering* en *Headquarter Engineering*. Volgens NATO-aanwijzingen neemt *Joint Logistic Support* alle infra, geneeskundige en logistieke ondersteuning tot aan het brigadevak voor haar rekening. Maar wij hebben binnen het hoofdkwartier afgesproken dat de *Engineer Branch* verantwoordelijk blijft voor alle engineering en hoofdaanvoerlijnen in het operatiegebied. *Good thinking* van 1 GNC, want dat past naadloos binnen het denkpatroon om militair herstel (engineering) te coördineren met *UN Development* programma's. *Infra development* is *core business* van de genist, waar de logisticus de infra gebruikt om materieel en goederen te transporteren. Refererend aan de definitie van Engineering, is dat meer dan het bouwen van een *Maybe&Johnson* brug op een hoofdaanvoerweg. Het is goed om breed te blijven denken en te zoeken naar mogelijkheden om onze geniekennis maximaal te benutten.

Volgens de WIKI encyclopedie is Engineering "the science, skill, profession of acquiring and applying scientific, economic, social and practical knowledge in order to design, build and maintain structures".

Logistic deployment

BESLOMMERINGEN

De coördinatie van alle hulpverleningsorganisaties die belang hebben bij of bezig zijn met infrastructuur en *real estate*, *de-mining* en chemische installaties in het operatiegebied, is een niet te onderschatten klus voor onze branch. Daarnaast steken we relatief veel energie in het terugvorderen van nationale investeringsgelden bij NATO en zijn we daarmee een belangrijke adviseur voor de commandant van de *Resources* divisie; momen-

UN support overleg

teel een Franse brigadegeneraal. En verder ondersteunen de EOD en CIED officieren regelmatig de G3 bij zijn CIED strategie. Soms zoek ik opnieuw naar het overzicht van alles waar de branch mee bezig is en mis ik de UK *Chief Engineer* die ik al twee jaar waarneem. Maar dan ga ik in de namiddag meestal wat hardlopen om de boel boven te resetten en te defragmenteren. Het is goed dienen in dit hoofdkwartier en je zou de mogelijkheid om vlak over de grens internationale ervaring op te doen in het achterhoofd kunnen houden. Münster is een mooie stad, het hoofdkwartier is internationaal gevuld, heeft een pragmatische aanpak en met de *Engineer Branch* doen we er toe.

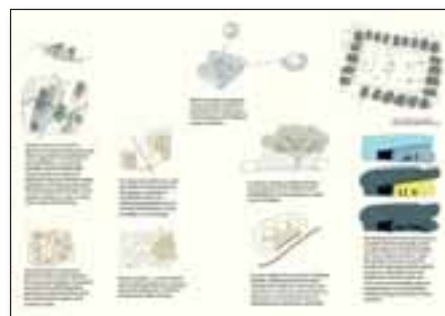
UN SUPPORT

In de laatste oefening *Peregrine Sword* wilde ik een deelnemende UN instantie helpen met advies voor nieuw op te zetten vluchtelingenkampen. Ik snap dat UNHCR echt veel meer verstand heeft van deze materie; vluchtelingenkampen zijn hun *core business*; niet de onze.

Maar in het scenario kwam binnen een etmaal echt zó veel ellende tegelijkertijd, dat de UN de militaire steun als laatste redmiddel accepteerde. Ik verdenk nog steeds een collega CBRN Engineer van de club MEL/MIL scenarioschrijvers, die 's avonds alle registers aan *injects* heeft opengetrokken en vervolgens met pijn in zijn buik van het lachen naar bed is gegaan. Dus toog ik met een lijst goede bedoelingen en wat snelle schetsen naar de vergadering van de UN *representative*. De UN vertegenwoordiger hoorde mij aan en vroeg of ik het SPHERE handboek met de vigerende richtlijnen voor infra in vluchtelingenkampen van de UN wel kende. Waarop ik natuurlijk met de bijzonder professionele blik - zoals Mart Smeets die tijdens de Tour gebruikt - antwoordde dat ik het handboek niet helemaal uit het hoofd kende, maar toch zeker de relevante delen wist op te zoeken. Ik kwam er goed mee weg, want de UN vertegen-

woordiger vroeg gelukkig niet door. Maar het geeft wel aan dat UN professionals gewoon verwachten dat wij militairen ons verplaatsen in hun UN werk- en denkwereld als we samen zaken doen. Goed om te onthouden dat het SPHERE handboek richting en aanwijzingen geeft aan het handelen van de UN familie. Het geeft bijvoorbeeld aan hoe de UN denkt over liters drinkwater per persoon en hoe sanitair ingericht kan worden. Hebben wij niet alleen verstand van.

UN SPHERE handbook: The Sphere Handbook is one of the most widely known and internationally recognized sets of common principles and universal minimum standards for the delivery of quality humanitarian response. Because it is not owned by any one organization, the Sphere Handbook enjoys broad acceptance by the humanitarian sector as a whole.

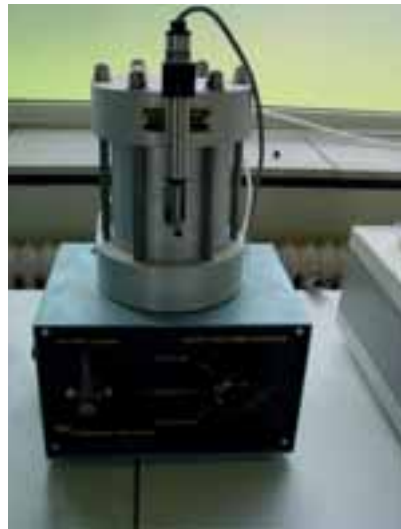

UN refugee SPHERE guideline

WHAT'S NEXT?

Next staat voor het hoofdkwartier een missie als onderdeel van het *International Joint Command* in Kabul op het programma. En in 2014 is het hoofdkwartier NRF HQ waarin we bij het oefenen de realiteit dichter willen benaderen. Zoals een *roll on roll off* schip met militair materieel lossen in een bedrijvige haven en dan maar eens zien of het zo *smooth* gaat als het in de PowerPoint presentaties lijkt. Voorlopig zit de vaart er bij 1 GNC behoorlijk in. Je hoort nog van ons. **All the best!** ●

Het nieuwe bachelor curriculum Civiele Techniek voor genieofficieren

Eind 2010 is, op initiatief van de toenmalige Commandant NLDA luitenant-generaal Richard Tieskens, een onderzoek gestart om na te gaan in hoeverre het mogelijk is een volwaardige bacheloropleiding Civiele Techniek onder te brengen als een variant binnen de bestaande en geaccrediteerde bacheloropleiding Militaire Systemen en Technologie (MS&T) van de NLDA. Op dat moment was deze bacheloropleiding ondergebracht bij de bacheloropleiding Civiele Techniek van de Universiteit Twente (UT). Door de bezuinigingen op Defensie was deze ontwikkeling in 2011-2012 in een stroomversnelling gekomen, mede omdat in de bezuinigingsbrief van minister Hillen expliciet werd vermeld dat het aantal bacheloropleidingen bij de NLDA van vijf naar drie moest worden teruggebracht. De bacheloropleiding Civiele Techniek was één van de twee bacheloropleidingen die niet zelfstandig door zou gaan. Vanaf het studiejaar 2013/2014 zal het nieuwe curriculum Civiele Techniek aangeboden gaan worden als een variant van de bacheloropleiding MS&T. In dit artikel wordt een overzicht gegeven van de opzet en inhoud van dit nieuwe curriculum.

RANDVOORWAARDEN BIJ HET ONTWERPEN

Bij het ontwerpen van een nieuw curriculum Civiele Techniek als een variant binnen de bestaande en geaccrediteerde bacheloropleiding MS&T dient rekening te worden gehouden met een aantal randvoorwaarden. De twee belangrijkste zijn:

1. de variant dient voor minimaal 60% uit bestaande MS&T vakken te bestaan;
2. de eindtermen zijn afgestemd op de benodigde kennis en vaardigheden behorende bij de beroepsprofielen zoals die door de krijgsmachtdelen zijn opgesteld.

Ad 1. Voor een wetenschappelijke bacheloropleiding is het van belang dat deze algemeen erkend wordt door de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO). De NLDA/FMW wordt door de NVAO erkend als hogeronderwijsinstelling en heeft daarmee het recht om opleidingen te laten accrediteren en wettelijk erkende graden/titels uit te geven. De MS&T bacheloropleiding is één van drie geaccrediteerde bacheloropleidingen van de NLDA/FMW. Bij het ontwikkelen van een variant binnen een geaccrediteerde bacheloropleiding dient rekening te worden gehouden met de 60%-eis, wil de accreditatie die geldt voor de bacheloroplei-

ding als geheel ook van kracht zijn voor de betreffende variant. Een driejarige bacheloropleiding bestaat uit 180 EC (1 EC omvat 28 studielasturen).

Ad 2. De brede taakstelling van de genie vereist zowel breed opgeleide als specialistische officieren. De laatste categorie is van een dermate specialistische aard, dat deze officieren alleen nog kunnen worden gevonden door HBO'ers of academici aan te nemen en hen een militaire opleiding aan te bieden en/of door capabele onderofficieren te laten doorstromen (kort model). Het lange model, waarbij de opleiding van breed opgeleide officieren centraal staat, wordt verzorgd door de KMA en de NLDA/FMW, waarbij de NLDA/FMW het wetenschappelijke deel voor zijn rekening neemt, middels het aanbieden van geaccrediteerde bacheloropleidingen. De brede bacheloropleiding Civiele Techniek wordt traditioneel gekenmerkt door sterke aandacht voor twee belangrijke kennispijlers: (1) de technisch-inhoudelijke kennis van de toekomstige genieofficier en (2) diens kennis van het bouwproces. Behalve aandacht voor inhoudelijke kennis is er gedurende de opleiding ook aandacht voor het aanleren van belangrijke 'academische' vaardigheden zoals analytisch denken, argumenteren, redeneren en interpreteren, maar

ook voor meer praktische (funderende) vaardigheden zoals schriftelijk en mondeling rapporteren, wiskunde, statistiek en computervaardigheden. Met betrekking tot het aanleren van vaardigheden is het van belang te vermelden dat de technische bacheloropleiding Civiele Techniek de kenmerken heeft van een 'ontwerpersopleiding', waarbij het aanleren van ontwerpvaardigheden centraal staat.

HET MS&T-DEEL VAN HET CURRICULUM

De bacheloropleiding MS&T biedt in eerste instantie de wetenschappelijke opleiding voor de volgende types officieren: KLU-ELEK, KLU-TECH, KM-E, KM-T en KM-ZB. Bij de opzet van de bacheloropleiding is er gestreefd naar maximale gemeenschappelijkheid; zo draagt de bacheloropleiding bij aan het creëren van een 'paarse krijgsmacht', wordt een voldoende kritische massa bereikt die herkenbaar is voor technische universiteiten en wordt in de uitvoering doelmatig gebruik gemaakt van de personele en materiële middelen van de NLDA/FMW. Inmiddels staat de opleiding open voor meerdere types officieren, onder wie genieofficieren. Op hoofdlijnen bestaat het MS&T-curriculum uit diverse typen vakkenclusters: inleidende, grondslagen, verdiepende, integrerende,

verbredende en profilerende. De vakken in het *inleidende vakkencluster* worden gedoceerd in de Gemeenschappelijke Officiersopleiding (GOO) en zijn bedoeld voor alle studenten binnen de FMW. De totale GOO is 30 EC groot met de volgende inleidende vakken: Inleiding Krijgswetenschappen, Inleiding Operaties, Inleiding Militaire Bedrijfswetenschappen, Inleiding Militaire Systemen en Academische Vaardigheden. In het *grondslagen vakkencluster* vormen de vakken samen de gemeenschappelijke technisch-wetenschappelijke basis. Ze zijn verplicht voor alle studenten in de bacheloropleiding MS&T. Dit vakkencluster telt 41 EC met de volgende inleidende vakken: Wiskunde, Natuurkunde, Informatietechniek en Dynamische Systemen. De *verdiepende en verbredende vakkenclusters* bestaan uit keuzeblokken, die op hun beurt weer bestaan uit een set van (samenhangende) vakken die ofwel bedoeld zijn om een verdieping te geven in een bepaald technologiegebied, ofwel om de toepassing van militaire technologie in een breder perspectief te plaatsen. Bij de selectie van de keuzeblokken c.q. individuele vakken in beide vakkenclusters is gekeken in hoeverre deze relevant zijn of aansluiten bij de kennisbehoefte en bij de benodigde vaardigheden van toekomstige genieofficieren. Op basis van dit criterium zijn de volgende keuzeblokken geselecteerd: Instandhouding en Operations Research. De keuzevakken zijn: Geodesie, Geografische Informatiesystemen, Stromingsleer, Stijfheid & Sterkte en Voortgezette Sterkteleer, in totaal 33 EC. Uit het *integreerend vakkencluster* is het vak Themaproject met een omvang van 7 EC gekozen. Dit vak is een multidisciplinair project, waar vanuit een praktijksituatie één of meer aspecten via een theoretische benadering, modelvorming, simulatie en proeven diepgaand onderzocht worden. In overleg met de voorzitter van het opleidingsbestuur MS&T en de verantwoordelijke docent is afgesproken dat dit vak voor Civiele Techniekstudenten een (grotendeels) civieltechnische invulling krijgt. Het MS&T-deel in het Civiele Techniek-curriculum bestaat uit vakken uit de GOO, grondslagen en de verdiepende, verbredende, en integrerende vakkenclusters en heeft een omvang van 111 EC, waarmee ruimschoots aan de randvoorwaarde van 60% MS&T-vakken wordt voldaan. Van de resterende studie-

punten is 15 EC gereserveerd voor de afstudeerscriptie en het vak Ontwerpen van onderzoek.

HET CIVIELE TECHNIEK-DEEL VAN HET CURRICULUM

Op basis van het voorgaande kunnen we concluderen dat de maximale ruimte voor specifieke Civiele Techniek-vakken in het curriculum 54 EC bedraagt. Dit lijkt zo op het oog wat summier, maar hierbij moet worden opgemerkt dat een groot aantal vakken uit het MS&T-deel ofwel funderend is voor de Civiele Techniek-vakken (bijv. Wiskunde en Mechanica) ofwel zodanig gekozen zijn, dat zij een bijdrage leveren aan de vereiste kennis en vaardigheden die behoren bij het beroepsprofiel van de genieofficier (bijv. Voortgezette Sterkteleer en Stromingsleer). De invulling van het Civiele Techniek-deel in het curriculum is tot stand gekomen op basis van verschillende brainstormsessies met de docenten van de kennissectie Civiele Techniek van de FMW waarbij er nadrukkelijk feedback is gevraagd en verkregen vanuit het OTCGenie. Bij de opzet van het Civiele Techniek-deel is er van uitgegaan dat er drie 'lijnen' door het curriculum lopen: (1) een proceslijn waarin een set vakken is opgenomen, gericht op bouwprocesaspecten van het (militaire) 'bouwen', (2) een ontwerplijn met een aantal samenhangende ontwerpprojecten en (3) een technieklijn met een set vakken met een technisch karakter. Zoals al eerder is opgemerkt heeft de bacheloropleiding Civiele Techniek de kenmerken van een 'ontwerpersopleiding' waarbij het aanleren van 'ontwerpvaardigheden' centraal staat.

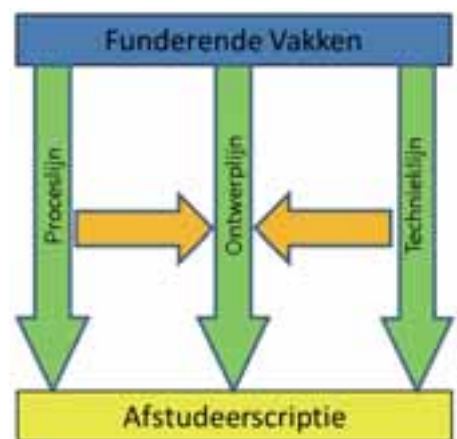
DE OPZET VAN HET CIVIELE TECHNIEK-CURRICULUM

De Proceslijn heeft een totale omvang van 8 EC en bevat het vak Procesmanagement & Ontwerpen en het vak Projectmanagement & Uitvoeringstechniek, waarbij Procesmanagement & Ontwerpen zich voornamelijk richt op de vroege fasen (de initiatief- en ontwerpfasen) en Project Management & Uitvoeringstechniek op de latere fasen van de *lifecycle* van een civieltechnisch object (de projectvoorbereidings- en projectuitvoeringsfasen). De ontwerplijn heeft een totale omvang van 10 EC met de ontwerpprojecten Genieproject I en Genieproject II, die beiden afgestemd zijn met het MS&T-

vak Themaproject dat (grotendeels) civieltechnisch ingevuld wordt. De projecten zijn zodanig geprogrammeerd dat zij in samenhang alle fasen van de lifecycle van een civieltechnisch object behandelen in relatie tot de opgedane kennis en vaardigheden van de studenten. De Technieklijn heeft een totale omvang van 36 EC en bevat de vakken: Vloeistofmechanica, Inleiding Waterbeheer & Management, Grondmechanica, Grondkerende Constructies & Funderingen, Bouwconstructies, Constructieel & Materiaalkunde, Genietechnieken en Pyrotechniek. Inhoudelijk richten deze vakken zich zo veel mogelijk op de technische aspecten van civieltechnische objecten die voor het militaire bouwen relevant zijn, zoals compounds, kazernes, vliegvelden, (munitie-)bunkers, infrastructuur, waterbouwkundige constructies en bruggen.

VAN PROCES NAAR TECHNIEK

Dit artikel heeft een kort overzicht gegeven van de nieuwe opzet van de opleiding Civiele Techniek. Hoewel deze als zelfstandige bacheloropleiding is moeten verdwijnen, is hetgeen de genie er voor terugkrijgt zeker niet van mindere kwaliteit en past het zelfs beter bij de eisen en wensen van het afnemende veld. Door de inbedding van de variant Civiele Techniek in de bacheloropleiding MS&T is het accent van de opleiding verschoven van proces naar techniek. De docenten van de kennissectie Civiele Techniek zijn er van overtuigd dat het nieuwe curriculum een goede wetenschappelijke basis biedt voor breed opgeleide genieofficieren, die berekend zijn op hun complexe taak in een almaar veranderende wereld. ●

Gebruikte literatuur

- E. Dado: Verleden, Heden en Toekomst van de Wetenschappelijke Opleiding Civiele Techniek aan de Nederlandse Defensie Academie, GENIST, Magazine van het Regiment Genietroepen, Jubileumnummer, 2011.
 FMW: Studiegids Opleiding Militaire Systemen en Technologie, 2011.
 H. Hillen: Defensie na de kredietcrisis: een kleinere krijgsmacht in een onrustige wereld, beleidsbrief BS/2011011591, 8 april 2011.

BAILEYBRUG GORINCHEM (DEEL 2) WAS DEEL STRATEGISCHE NOORD-ZUID VERBINDINGEN

Een ooggetuigeverslag van de bouwer

‘Baileybrug Gorinchem is nu echt geschiedenis.’ Dat kop-te GENIST in oktober 2012 over het verwijderen van de betonnen pijlers, die in 1954 waren gebouwd om daar ‘als de Russen zouden komen’ snel een baileybrug overheen te kunnen bouwen. Vrijwel onmiddellijk kreeg de redactie een email van Toon Stalpers met enige opmerkingen en aanvullingen over dit artikel. Die, en de bijgevoegde foto’s, waren dermate prikkelend, dat we daar het fijne van wilden weten. Een verslag van Claudius Schrover.

Toon Stalpers kan het weten, want hij had zelf met zijn eenheid de aanbruggen gebouwd in 1957. Hij was dus niet alleen ooggetuige, maar zelfs ook ‘handgetuige’. De bouwer zelf is van het bouwjaar 1934 en heeft na de HBS-B en de HTS Weg- en Waterbouw in ‘s-Hertogenbosch zijn dienstplicht vervuld bij de genie, lichting 55-6. Dit na de basisopleiding in Vught (Lunettenkazerne) en de SROG (Dumoulinkazerne) in Soesterberg. Hij was PC bij de B-Compagnie van 112 Pontonnierbataljon in Keizerveer.

NAMEN VAN TOEN

De aanbruggen van de baileybrug M2 (verbrede bailey) op de noordelijke en zuidelijke uiterwaarden van de Merwede waren in totaal ongeveer 600 m lang en zijn in 14 dagen gebouwd door zijn compagnie, onder leiding van kapitein Gerrit van der Geld. De pelotonscommandanten waren de tweede luitenanten Jacq Huijbers en Pierre Lousberg (lichting 55-4) en Joop van den Oudenaarden en Toon Stalpers (55-6). Toon kan zich nog enkele namen herinneren: bataljonscommandant Van Dorp, met zijn plaatsvervanger De Nier en de CC’n Hamel, Kees Brouwer en De Roo. Het vak bruggenbouw werd hen daar aardig bijgebracht. Hij weet zich nog te herinneren dat kapitein Van der

Geld streng, doch rechtvaardig de luitenant overhoorde over het vak: “Maar later kwamen we er achter dat de kapitein eerst alles nakeek in het voorschrift om daarmee gewapend ons te overhoren.” Om de motivatie onder de krijgers veilig te stellen werden de paneelploegen soms niet helemaal op lengte samengesteld, met wisselende krachtsinspanningen bij de dragers tot gevolg. Verder vond Van der Geld dat bij terugkomst van een werkdag eerst de soldaten moesten worden voorzien van droge kleren en eten en pas daarna kon het kader zich verzorgen. Over vorming gesproken!

HUZARENSTUKJE

Het drijvende gedeelte was ongeveer 400 meter lang. De bouw van die 600 meter aanbruggen in slechts 14 dagen was natuurlijk een huzarenstukje. De pijlers stonden hart-op-hart 30,50 meter uit elkaar, wat handig is met panelen van 3,05 m. Als je in *GoogleMaps* op de betreffende locatie kijkt (in het verlengde van de Ambonstraat aan de noordzijde) zijn de pijlers nog steeds te zien, want Maps loopt gelukkig wat achter. In de tijd dat deze strategische voorziening werd gebouwd, lag de Merwedebrug over de A27 bij Gorinchem er nog niet – evenmin trouwens als die A27 zelf. Er was alleen

het veer bij Sleeuwijk. Al het brugmateriaal werd aangevoerd vanuit Papendrecht; een behoorlijk logistieke operatie.

Even over de jaartallen. Het artikel spreekt over een bouw in 1954. Toen is de brug inderdaad gebouwd, maar met bailey M1, zoals Toon Stalpers eind vorig jaar bleek bij een gesprek met kolonel b.d. Frans van de Beemt, die toen ook als PC bij 112 Pontonnierbataljon diende. De aanbruggen die de B-Compagnie in 1957 heeft gebouwd, hebben er heel wat jaren gelegen. In die tijd was er op de Merwede nog eb en vloed en was de pijler aan de waterkant drijvend geplaatst in een betonnen put om de hoogteverschillen van eb en vloed te overbruggen. Maar het was een onding; lomp, groot en nagenoeg onhandelbaar. Bij de bouw van de aanbruggen stond je bij vloed boven water te werken en dan moest je boven over de panelen lopen omdat de brug nog niet was ingedekt. Zoals in het artikel staat, is in 1958 de complete overspanning beoefend, maar ja, toen was Toon Stalpers al de dienst uit.

SUPER GEHEIM

Waarom al die inspanningen? Deze baileybrug bij Gorinchem was deel van het waarborgen van de noord-zuidverbindingen

gen tijdens de Koude Oorlog. Nu nauwelijks voor te stellen, maar toen waren er tussen de Moerdijk en Hedel-Zaltbommel-Culemborg, behalve de Maasbruggen bij Keizersveer en Heusden, geen bruggen over de grote rivieren. De strategische plannen uit de Koude Oorlog, zoals de Rijn-IJssellinie, zijn prima beschreven in '250 jaar Genietroepen 1748-1998'. Eigenlijk was het allemaal super geheim wat we toen deden. 112 Pontonierbataljon was in die tijd belangrijk bij deze plannen. Niet alleen voor de noord-

zuidverbindingen, maar ook om de Waal, Rijn en IJssel met caissons af te sluiten, waardoor het rivierwater kon worden opgestuwd tot een waterlinie. Ook het evacueren van de binnenvaartschepen vanuit Duitsland richting Rotterdam viel binnen hun taak.

Toon Stalpers is 34 jaar lang reservist geweest, voornamelijk bij 462 Geniebataljon (RIM: rechtstreeks instromend mobilisabel), tot hij in 1989 als plaatsvervangend bataljonscommandant afzwaaide.

Hij heeft altijd in de civiele aannemerij gewerkt. Daar is hij nog steeds actief bij de ingenieursvereniging KIVI NIRIA. Hij is bestuurslid van de Regio Zuid en de Vakafdeling voor Bouw- en Waterbouwkunde Zuid en lid van de gemeentelijke monumentencommissie. Zijn militaire avonturen zijn nog niet vergeten. Dit gesprek vond plaats in zijn werkkamer, waar zijn herinneringen aan de tijd bij het regiment worden gekoesterd en waar Radio Classic FM duidelijk zijn favoriet is. ●

De Historische Genieverzameling in 2012

Generaal-majoor b.d. Marcel van den Broek, voorzitter

Het afgelopen jaar was bestuurlijk een lastig jaar door de vele tollens die los stonden. Maar desondanks hebben we 2012 met een positief gevoel kunnen afsluiten. Veel genisten dragen ons museum in het Huis van het Regiment een warm hart toe en dat geeft het warme geniegevoel.

BEZOEKERS

In 2012 heeft ons museum ruim 5.000 bezoekers verwelkomd, onder wie ruim 1.200 betalende - en dan rekenen we de Wapendagen natuurlijk niet mee. Bijzonder was weer de openstelling tijdens de Nationale Museumdagen. Op het buitenterrein trad de *re-enactmentgroep Mars* op als een Amerikaanse geniegroep uit 1944. Het was voor hen een lustrum: ze deden dit voor de tiende keer.

KOMMANDANTUR

In samenwerking met het Nationaal Monument Kamp Vught is een expositie ingericht in de *Kommandantur*, het hoofdgebouw van het concentratiekamp tijdens de oorlogsjaren. In het oude bureau van de regimentsadjutant (boven de doorgang) wordt stilgestaan bij wat hier in de Tweede Wereldoorlog is gebeurd. Ons Rijks-

vaartuig RV-29 zag er door de inzet van onze vrijwilligers schitterend uit en was aanwezig bij diverse festiviteiten. Bijzonder was de vaartocht door de Rotterdamse haven van C-LAS, luitenant-generaal De Kruif, samen met zijn Noorse collega.

PARATE EENHEDEN

De parate eenheden gaan ons helpen met het onderhoud van de buitencollectie. We kunnen hun steun goed gebruiken en het betreft ook onze jongere collega's nog meer bij onze verzameling. Zij komen als aanvulling op de Logistieke Eenheid van het OTCGenie, die ons al jaren op een geweldige wijze ondersteunt. Op het gebied van de infrastructuur is er niet veel gewijzigd. We wachten op de onderhoudsplannen voor de komende jaren. Wel hebben we in het Huis van

het Regiment ruimte vrijgemaakt voor een 'Veteranenontmoetingsplaats'.

FINANCIËN

We hebben ook enkele giften mogen ontvangen, waaronder donaties van genisten die hun jubileum- of afscheidsreceptie gaven in het Huis van het Regiment. Maar ook het regiment heeft ons gesteund met extra financiën. Hierdoor en door een sobere en strakke financiële planning konden we 2012 met een licht positief saldo afsluiten. Mogen we ook het komende jaar weer op u rekenen? Bezoek met kinderen, vrienden of bekenden of met uw vereniging of club het Huis van het Regiment. U kunt daar dit jaar ook de foto-expositie van kolonel b.d. Jaap Brandenburgh, 'Genie in close-up', bewonderen. ●

Op 23 mei vieren we het 265-jarig bestaan van het Regiment Genietroepen. Bij een regiment hoort een vaandel, als belangrijk symbool. Niet voor niets is de vaandeltop te zien in het rangonderscheidingsteken van de Regimentsadjutant. Alle regimentsleden worden beëdigd op het vaandel. Met het binnentreden van het vaandel werd het Geniemuseum in september 2007 Huis van het Regiment Genietroepen. Sindsdien heeft het actieve vaandel daar een plaats gekregen en wordt een 'rustend' vaandel in de historische collectie bewaard. Toch heeft het regiment nog niet zo heel lang een vaandel. Er valt veel te vertellen over het vaandel en zijn symboliek bij het Regiment Genietroepen.

- 1 *Regimentscommandant kolonel O. Bueno de Mesquita met het zojuist uitgereikte vaandel in april 1927 (foto: NIMH, Den Haag)*
- 2 *De door kapitein-adjutant Nottrot ontworpen vaandelkast uit juni 1931. "Vervaardigd in de timmerwerkplaats van het regiment, onder leiding van den Chef van die werkplaats, den Sergeant-Majoor-timmerman W.Th. Menzel, door den timmerman F.W. de Roder."*
- 3 *Het vaandel van het 1e Regiment Pioniers paradeert voor de Prins op 20 mei 1948 in Utrecht.*
- 4 *Prins Bernhard reikt op 20 mei 1948 in de Kromhoutkazerne te Utrecht, het nieuwe vaandel van het 1e Regiment Pioniers uit aan regimentscommandant luitenant-kolonel J. Nottrot.*
- 5 6 *Opnieuw reikt Prins Bernhard een vaandel uit aan het Regiment Genietroepen, ditmaal aan regimentscommandant kolonel A. Bos, op 15 mei 1973 in de Prinses Margrietkazerne in Wezep.*

Het vaandel van het
Regiment Genietroepen

Kloppen de afmetingen wel?

VAANDELS EN STANDAARDEN

In het verre verleden (vanaf de Romeinen tot in de 18e eeuw) hadden vaaandels en standaarden een tactische rol. Voor de strijder op het chaotische strijdtoneel, was dan duidelijk te zien waar zijn eenheid en commandant zich bevonden. Het vaandel werd tot het uiterste verdedigd door de dapperste en meest onverschrokken krijgers. Als het in handen van de vijand viel, was de strijd daarom verloren. Een populair spel als Stratego (je wint als je het stuk met de vlag in handen hebt) en het 'vlagje veroveren' bij scouting herinneren nog aan deze rol van het vaandel in de geschiedenis.

In 1820 werden vaaandels en standaards (de vaaandels van de bereden eenheden werden standaards genoemd) ingevoerd bij de krijgsmacht van het Koninkrijk der Nederlanden (in 1814 opgericht). Niet langer voor tactisch gebruik op het gevechtveld maar vanwege hun symbolische betekenis. Ze staan voor de verbondenheid met het Koningshuis, symboliseren de historie, tradities maar ook de gevallen van het regiment en korps. Een vaandel of standaard dient daarom met alle respect te worden behandeld en te worden gegroet door militairen en ook door burgers. De vaaandelwacht, die het vaandel omgeeft, staat symbool voor de dapperen die het vroeger tot de laatste snik verdedigden op het slagveld. De vaaandeldrager is in principe de oudste en hoogste onderofficier van het regiment of korps.

NEDERLANDSE AARDE

Het vaandel (of de standaard) bij de Nederlandse krijgsmacht bestaat uit een doek, een stok met een vaaandeltop en een koord met vaaandelkwasten. Het doek is van oranjeleurende zijde, dubbelzijdig gevoerd en met een franje van gouddraad. Het doek is vierkant en langs de vier zijden van het doek is een ononderbroken oranjetak geborduurd, zowel aan de voorzijde als aan de achterzijde. De afmetingen zijn 87 bij 87 centimeter, behalve bij de gemechaniseerde eenheden van de Landmacht: die hebben een vaandel van 60 bij 60 centimeter.

Op de voorzijde, in het midden van het doek, is de eerste initiaal geborduurd van de naam van de Koning, die het vaandel heeft verleend, met daarboven de koninklijke kroon. Onder die naamletter is de naam van de eenheid in goud geborduurd. Op de achterzijde van het doek is het koninklijk Nederlands wapen geborduurd, in de voorgeschreven vorm en kleuren. Het wapen is omgeven door een eiken- en een lauwertak.

De stok is een matzwart gelakte houten stok, die van boven naar beneden door het vaandel wordt geschoven. Boven aan de stok is een vaaandeltop aangebracht. Deze

bestaat uit een doosvormig voetstuk met daarop een liggende leeuw, met in zijn rechterklaus een opgeheven zwaard. Zijn linkerklauw rust op een bundel van zeven pijlen. Onder het voetstuk is een cirkelvormige eikenkrans aangebracht om een ring. Vaaandeltop, krans en ring zijn uitgevoerd in verguld messing.

Het voetstuk van de vaaandeltop is 17 centimeter lang, 7 cm breed en eveneens 7 cm hoog. Op elk van de korte zijden staat het initiaal van de Koning(in). Op beide lange zijden staat de tekst: "Koning (of Koningin) en Vaderland". De tekst is omsloten door een slang die zichzelf in de staart bijt. Het voetstuk vormt als het ware een 'doos'. Heel hardnekkig is de mythe dat hierin Nederlandse aarde zou worden bewaard. Helaas, het klinkt mooi en mischien wat romantisch, maar het is niet waar. Het voetstuk is alleen een esthetische oplossing in het ontwerp, om de liggende leeuw een goede plaats te geven.

EEN VAANDEL VOOR HET REGIMENT GENIETROEPEN

Het Regiment Genietroepen kreeg op 30 april 1927 voor het eerst een vaandel uitgereikt, tijdens een plechtigheid in het Wilhelminapark in Utrecht. Commandant Veldleger, luitenant-generaal T.F.J. Muller Massis, overhandigde het namens de koningin aan de regimentscommandant, kolonel O. Bueno de Mesquita.

Vaaandels werden in die tijd in een platte doos op het bureau van de commandant bewaard. Bij ceremoniële gebeurtenissen werd het dan uit de doos gehaald en aan de vaaandelstok bevestigd. Zo ook op 15 mei 1931, bij de 183e verjaardag van het regiment. Zoals elk jaar, zou het vaandel meegaan op de mars door de stad Utrecht. Toen de stoet de hoofdpoot van de Kromhoutkazerne verliet, merkte de kapitein-adjutant van het regiment, J. Nottrot, dat het vaandel ondersteboven hing! Onmiddellijk werd besloten om via de achterpoot terug te marcheren, om binnen de fout te herstellen. Zoals een goed genist betaamt, was ook Nottrot oplossingsgericht. Hij ontwierp een vaaandelkast, waarin het vaandel, compleet hangend aan de stok kon worden opgeborgen. De eerste vaaandelkast van de krijgsmacht was hiermee ontwikkeld. Voor gebruik gereed, een maand later; probeer dat vandaag de dag nog maar eens! "Als een gedenknaald rijst de kast uit haar voetstuk op, waarmede gesymboliseerd wordt, dat het Vaandel, o.a. door haar opschriften, de geschiedenis van het Regiment wil huldigen en in herinnering brengen," aldus de toelichting bij het ontwerp uit juni 1931. De kast overleefde de oorlogsjaren en werd in 1948 weer in gebruik genomen. Tot begin 2000 stond de vaaandelkast in het bureau van de regimentscommandant in de Prinses Margrietkazerne in Wezep. Bij de verhuizing van de regimentszetel naar Vught, bleek de vaaandelkast niet meer ►

● GENIEHISTORIE

in de bureauruimte daar te passen en kreeg een passende plaats in het Geniemuseum. Het vaandel zelf overleefde de oorlog echter niet. Na de capitulatie voor de Duitse bezetter, op 15 mei 1940, de 192e verjaardag van het regiment, vernietigde de commandant van het Geniedepot Schoonhoven, luitenant-kolonel Van den Berg, het vaandel. Het doek werd in kleine stukken geknipt en verdeeld onder een groep officieren. Een aantal stukken zijn te zien in het Geniemuseum.

EEN NIEUW VAANDEL, MET CRAVATE

Na 1945 was de vooroorlogse eenheid binnen het Wapen der Genie alleen in theorie hersteld. Er moesten bovendien zoveel mogelijk eenheden voor de strijd in Nederlands-Indië worden klaargestoomd. Deze taak werd uitgevoerd door het 1e Regiment Pioniers dat in 1946-1947 de genie-eenheden voor drie divisies opleidde. Vanaf 1948 werd een nieuw Depot Pioniers opgericht, waarin het regiment een sluimerend bestaan ging leiden. Op 20 mei 1948 reikte Prins Bernhard het nieuwe vaandel voor de genie uit, met daarop de naam van de eenheid: het 1e Regiment Pioniers. Luitenant-kolonel Nottrot, de ontwerper van de vaandelkast, nam het in ontvangst. Op 1 juli 1949 kwamen de drie 'zuilen' van de genie (pioniers, pontonniers en bouwdienst) weer onder eenhoofdige leiding van de nieuwe Inspecteur der Genie, generaal-majoor J. Kok. Er werd een 1e Regiment Genietroepen Pioniers en een 2e Regiment Pontonniers opgericht op 1 juli 1950. Dit vereiste een aanpassing van het genievaandel, omdat de naam van de eenheid hiermee was veranderd: het 1e Regiment Pioniers bestond immers niet meer. Het recht op een vaandel bleef echter behouden. Er werd een zogenaamde cravate aan het vaandel bevestigd met het opschrift: 1e Regiment Genietroepen. Een cravate is een 'hulpmiddel' om een wijziging of aanvulling op de tekst op het vaandel aan te geven, tot het doek uiteindelijk vernieuwd zal worden. Het bestaat uit een lange strook, van dezelfde kleur als het vaandel zelf en vormt op het oog een soort strik, bevestigd aan de stok. De strook is afgezet met een oranjetak, dezelfde als op het vaandel zelf. De ruimte binnen de afzetting is dan bedoeld voor de tekst.

EEN NIEUW VAANDEL VOOR EEN 'NIEUW' REGIMENT

Het Wapen der Genie moderniseerde in de koude-oorlogsjaren die volgden, maar de belangstelling voor het verleden en de tradities verdwenen niet. Centraal daarin stond het Regiment Genietroepen, niet langer als operationele eenheid, maar wakend over de tradities van het wapen. Het 1e Regiment Genietroepen Pioniers en 2e Regiment Pontonniers werden op 1 januari 1972 hierin samengevoegd. De commandant van 101 Geniegevechtsgroep in Wezep werd regimentscommandant, bijgestaan door de regimentstraditieeraad.

Het eerste grote evenement van het vernieuwde regiment was in 1973, de viering van de 225e verjaardag van de oprichting van het regiment in 1748. Bij die gelegenheid ontving regimentscommandant, kolonel A. Bos, een

nieuw vaandel uit handen van Prins Bernhard. Deze keer was als naam van de eenheid het Regiment Genietroepen op het vaandel aangebracht, waardoor de cravate, samen met het vaandel uit 1948, mocht worden bewaard in de Historische Genieverzameling. Het is nog steeds te zien in de permanente expositie van het Geniemuseum.

EEN STILLE WISSELING VAN DE WACHT

In 2003 was het vaandel(doek) opnieuw aan de beurt om te worden vervangen. Dit keer geen groot ceremonieel vertoon. Het vaandel werd gewisseld in het bureau van regimentscommandant kolonel R. Veger bij het Genie Opleidingscentrum in Vught, sinds 2000 de zetel van het regiment. Regimentsadjutant Cees van Vessem droeg meteen zorg voor een correcte wisseling van het doek. Vanaf 1986 kent het regiment een regimentsadjutant, herkenbaar aan een afbeelding van de vaandeltop boven zijn rangonderscheidingsteken.

Bij de opening van een deel van het museumgebouw, in september 2007, verhuisde het vaandel naar het formele bureau van de regimentscommandant, gevestigd in dat gebouw. Bij het binnentreden werd het vaandel door regimentscommandant kolonel T.J.J. De Vries begroet: "Welkom in het Huis van het Regiment Genietroepen".

Vanaf dat moment werd het 'Huis' een begrip.

Hoe lang het vierde vaandel dienst zal doen, is twijfelachtig. Bij een inspectie vanuit de Traditiecommissie KL is vastgesteld dat er toch het een en ander niet conform de voorschriften is. Het vaandeldoek meet namelijk 55 cm bij 55 cm en dat is dus te klein. Het is de bedoeling dat alle vandenels van de krijgsmacht weer op dezelfde lijn worden gebracht en dus zit een vervanging van het vaandeldoek er op termijn weer in. ●

Het vaandeldoek wordt gewisseld in september 2007 door regimentsadjutant Cees van Vessem en regimentscommandant kolonel R. Veger in Vught. (foto: B. Oude Nijhuis)

Bronnen

- Vaandels en standaarden bij de Nederlandse krijgsmacht, W.L. Plink e.a., DP20-30, 2004
- Tradities bij het wapen der genie, sergeant-1 C. van Zandvoort, mei 1980
- 250 jaar Genietroepen, 1748 – 1998, Martin Elands e.a., 1998

Er zit al 125 jaar muziek in de genie

In 1888 werd door onderofficieren van het Wapen der Genie de Geniemuziek opgericht. Vele jaren later houden vrijwilligers uit heel het land deze muzikale traditie van het Regiment Genietroepen op enthousiaste wijze in stand.

Reeds in 1748 werd bij het toenmalige Staatse leger het Regiment Mineurs en Sappeurs opgericht. Maar pas in 1888 kreeg de organisatorische nazaat van het regiment, het Korps Genietroepen, een eigen muziekkapel. Deze kapel, in de volksmond *de geniemuziek* geheten, werd opgericht in Utrecht, de plaats waar het Korps Genietroepen destijds was gevestigd. De kapel bestond uit genieonderofficieren die in hun vrije tijd een instrument bespeelden. Zij kregen van de korpscommandant faciliteiten om te repeteren, mits ze alle feestelijke gelegenheden en ceremonies van het korps zouden opluisteren. Een praktische en typische genieoplossing die tot het begin van de Tweede Wereldoorlog prima werkte. De mobilisatie en de vernietiging van alle instrumenten tijdens het bombardement van Rotterdam maakte echter een einde aan het bestaan van de kapel.

GENIEMUZIEK NA WO-II

Na de oorlog werd de geniemuziek in ere hersteld. Dat gebeurde in 1953 in Den Bosch onder de naam *Fanfarekorps der Genie*. Vele generaties dienstplichtige muzikanten maakten deel uit van het in binnen- en buitenland vermaarde korps. Aan die muzikale hoogtijdagen kwam in 1995 een abrupt einde. Als gevolg van bezuinigingen en de opschorting van de dienstplicht werd het korps opgeheven. Het werd samengevoegd met het *Fanfarekorps der Limburgse Jagers*. Zo ontstond het *Fanfarekorps Koninklijke Landmacht*. Hoewel dit korps de tradities van zowel de Limburgse Jagers als de Genie

ging uitdragen, voelde de opheffing van de eigen geniemuziek voor het Regiment Genietroepen toch een beetje als een gemis. Dat gevoel viel echter in het niet bij de verslagenheid en het verdriet toen het Fanfarekorps Koninklijke Landmacht in 1996 op de terugvlucht van een optreden in Italië op de vliegbasis Eindhoven verongelukte. Het ongeluk kostte het leven aan 27 leden van het fanfarekorps, één gedetacheerde muzikant van de Koninklijke Militaire Kapel, één civiele muzikant, één militair van de Defensie Verkeers- en Vervoersorganisatie en vier bemanningsleden van de Belgische C-130. Er waren zeven zwaargewonden. Het regiment treurde. Maar hoe hard ook, het leven ging door en in 1997 kon het Fanfarekorps Koninklijke Landmacht weer beschikken over een adequate bezetting van militaire beroepsmuzici.

OUD-MUZIKANTEN VOELEN ZICH GEROEPEN

De Herculesramp deed veel oud-muzikanten van het voormalige Fanfarekorps der Genie eens te meer beseffen hoe fijn de onderlinge band was die zij tijdens hun diensttijd met elkaar hadden gehad. Dat besef leidde in 1997 tot de oprichting van het *Oud-Leden Fanfarekorps der Genie*. In mei 1998 trad het korps voor het eerst op; heel toepasselijk tijdens de viering van het 250-jarig bestaan van het Regiment Genietroepen. Vanaf dat moment ontwikkelde het muziekkorps zich weer snel tot een zeer gewaardeerd onderdeel van het Regiment Genietroepen. Inmiddels treedt het korps op onder de naam *Vrijwillig Fanfarekorps der Genie*, gekleed in een prachtige replica van het uniform van de genie anno 1888 en ver-

gezeld door marketentsters in authentiek uniform.

Anno 2013 bestaat de geniemuziek 125 jaar. Het Vrijwillig Fanfarekorps der Genie is daarvan bij de laatste 15 jaar betrokken. En net zoals in de Utrechtse beginjaren, 125 jaar geleden, wordt het korps gevormd door vrijwilligers die allemaal nauw zijn verbonden met de hechte geniefamilie die zo kenmerkend is voor het Regiment Genietroepen. Met veel enthousiasme, energie en plezier geven zij vorm aan de hedendaagse geniemuziek. Zo nam het korps in februari deel aan een taptoe in Duitsland. Samen met orkesten uit onder andere Oekraïne, Moldavië en Duitsland. Bij Nederland werden in Berlijn en Dresden een reeks prachtige optredens gegeven. Tijdens het laatste optreden in Dresden werd het oudste lid van het FKG, Frans Jetten, door orkest en publiek toegezongen. Frans werd 80 jaar! Hij is van lichte 53-1 en maakte deel uit van het eerste organieke FKG van na de oorlog. Op zijn tachtigste speelt hij de altsaxofoon nog loepzuiver. Het Vrijwillig FKG is trots op Frans Jetten, trots op zijn onderlinge kameraadschap en trots dat het deel uitmaakt van het mooiste regiment van de landmacht! ●

De 80-jarige Frans Jetten maakte in 1953 al deel uit van het eerste organieke FKG

● VERENIGINGEN EN STICHTINGEN

Kapitein b.d. Jan van Wijk, voorzitter

101 Gnbat gastheer in Duitsland Club Officiëren b.d. PMK te velde

Op uitnodiging van luitenant-kolonel Caelen stapten 17 leden van bovengenoemde club (*onder wie twee 79-jarigen, wie doet het hen na?*) op de vroege dinsdagmorgen van 6 november in de bus op weg voor een tweedaags bezoek aan de oefening *Engineer Victory II* van 101 Geniebataljon in het oefenterrein Ohrdruf in voormalig Oost-Duitsland.

Vooraf werden we in het Atrium op de PMK welkom geheten door de BC en de BA. Zij waren even terug uit het veld vanwege een bevelsuitgifte van C-LAS.

Na een busrit van 500 km, waarbij we onderweg op een P-plaats zelf de lunch konden samenstellen uit een van de PMK meegebrachte doos met ingrediënten, kwamen we 's middags aan in het oefengebied, waar we eerst onder de nodige hilariteit onze stapelbedden moesten opmaken. Deze voorwaar voor ons niet-alledaagse activiteit hebben we toch succesvol weten af te ronden, waarna we – jawel! – achter in viertonners klommen en op weg gingen naar de bataljons-cp. Door het slechte terrein bleek de verplaatsing nog een hele toer. Gelukkig hadden velen hun oude kistjes van zolder gehaald, want soms zakte je ver weg in een dikke laag vette leem.

Waarnemend BC, majoor Marx, heette ons met een warme bak koffie welkom en vervolgens gaf de *battle captain*, kapitein Hoogezand, ons een duidelijke uitleg omtrent de opzet van de (constructie) oefening en de afzonderlijke doelen per compagnie. Hierna klommen we weer in de viertonners voor verplaatsing over het uitgestrekte terrein naar 102 Constrcie, waar majoor Plomp ons inwijdde in zijn speciale opdracht voor deze oefening. Daarna te voet - door de dikke leemlaag - naar de verschillende bouwprojecten waar de pelotons- of de groepscommandanten ons een duidelijke uitleg gaven.

Op de CP stond ons een warme hap te wachten en daar waren we ook helemaal aan toe. Dus weer instijgen – wat steeds beter ging - en op weg naar de eettent. De warme hap, die er overigens heel anders uitzag dan wij in onze herinnering hadden, ging er goed in; sommigen nuttigden zelfs een tweede! En wederom – jawel, u raadt het al - klommen we in de

voertuigen en gingen op weg naar de locatie van 105 Brugcie, waar majoor Gelinck ons zijn organisatie, taak en speciale oefenopdracht presenteerde. Daarna te voet, in het stikdonker, door 15 cm dikke prut, langs een berghelling naar de bouwprojecten. Ook hier stonden weer op tijd mensen klaar om ons duidelijk uit te leggen wat en hoe er werd gebouwd en waarom op deze manier.

ZERO CAN RULE

Hierna - het was inmiddels 23.00 uur en we waren een beetje moe - reden we weer met de voor ons inmiddels vertrouwde voertuigen naar het kamp. We hoopten daar een lekkere neut te kunnen nemen om weer wat op te warmen. Maar helaas, we hadden het kunnen weten, *das war einmal!* Nee, we moesten ons eerst van de vette leemlaag op ons schoeisel en ook op de kleding ontdoen, en dat was op zich al een tijdrovende klus. Maar het bataljon was ons niet vergeten en had een voorraad frisdrank klaarstaan; bravo! Na een poosje gezellig napraten, hebben we onze bedden opgezocht. Sommigen moesten er in klimmen, en ook dat is allemaal goed verlopen. Zelfs als ze er 's nachts uit moesten!

DE VOLGENDE OCHTEND...

07.30 uur: Reveille! Waslokaal, bed afhalen en inleveren bij de 'foerier'. Het plan om op de CP te ontbijten – dus weer het lemen terrein in – hebben we maar laten varen. We hebben nog even de huidige 'veldkeuken' kunnen bekijken, maar het enige wat ons hierin nog bekend voorkwam was de koffiegeur. Een listige opmerking van één onzer (naam bekend bij de leiding) bezorgde ons gelukkig nog een heerlijke verse kop koffie!

We eindigden met een stukje cultuur in de nabijgelegen oude universiteitsstad Erfurt, waar een gids ons rondleidde. Daarna kon ieder op eigen gelegenheid (en RM!) lunchen en zijn we naar Wezep teruggereeden, waar we zes uur later moe doch voldaan arriveerden.

Korte evaluatie: ondanks het slechte weer en het zeer slechte terrein, zagen wij in alle geledingen enthousiaste mensen aan het werk. We kijken terug op een zeer geslaagde trip met een overvol programma, waarbij we een goede indruk hebben gekregen van de huidige constructiemogelijkheden. Overste Caelen en uw mensen, veel dank! ●

Checklist

ben jij al 'VRIEND van het Regiment' ?

- Je bent lid van het Regiment Genietroepen en voelt je thuis bij de genie
- Je waardeert datgene wat het regiment allemaal doet
- Je bent trots op de tradities die het Regiment Genietroepen in ere houdt
- Je leidt je familie rond in het Geniemuseum, het Huis van het Regiment;
- Je geniet van de muziek van ons eigen Fanfarekorps der Genie
- Je zingt het Mineurslied uit volle borst - staande gezeten
- Je geniet de brandewijn 'ad fundum'
- Je zou wel op de foto willen met een van de marketentsters

EÉN OF MEER INGEVULD?

Laat dan zien dat je ook 'VRIEND van het Regiment' wilt zijn en doe een vrijwillige donatie aan het regiment door een bedrag over te maken naar de:

STICHTING VRIENDEN VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN
 REKENINGNUMMER 4432.28.566 (DEUTSCHE BANK TE HEERDE)
 T.N.V. SVRG

De stichting - SVRG, die mede zorg draagt voor de financiering van alle activiteiten van het Regiment Genietroepen. ●

Vereniging van Genieonderofficieren

Al sinds 1976 zorgt de VG00 er voor dat de genieonderofficieren tijdens jubilea, medaille-uitreikingen, dienstverlatingen en helaas ook bij begrafenissen van collega's vertegenwoordigd zijn. Ook zorgt de VG00 er voor dat genieonderofficieren zitting hebben in al onze regiments- en stichtingsbesturen. Het is soms erg belangrijk dat genieonderofficieren met één gezicht naar buiten kunnen treden en één stem kunnen laten horen.

Ons verenigingsblad De Promotor is al ruim 35 jaar het vakblad dat het domein van de genieonderofficier zichtbaar maakt. We hebben dat jubileum uitgebreid gevierd! Elk jaar organiseren wij voor de leden en hun partners een leuke contactdag. Afgelopen jaar was dat in Ouwehands Dierenpark. We hadden prachtig weer en het was er 'bere'-gezellig! Waar we dit jaar op 6 september naar toe zullen gaan is zelfs voor mij nog een verrassing. Hou daarvoor onze website en facebookpagina in de gaten. Kijk ook op de website wanneer je meer over de VG00 wilt weten. Natuurlijk kun je jezelf dan ook eenvoudig aanmelden als lid. Want voor slechts € 20,- per jaar valt de Promotor vier keer per jaar op jouw deurmat! Dus collega-onderofficieren die

nog geen lid zijn, *noblesse oblige*, meld je vandaag nog aan op www.vg00.nl ●

● VERENIGINGEN EN STICHTINGEN

Joop den Haan, secretaris VOPET

Herdenking Watersnoodramp 1953 in Raamsdonkveer

Jeugd met zandzakken in de strijd tegen hoog water

Het was op 1 februari 60 jaar geleden dat water en wind een ramp in het Zuidwesten van Nederland veroorzaakten. Er wordt veelal gesproken over de ramp in Zeeland, maar laten we niet vergeten dat het westen van Noord-Brabant ook zwaar is getroffen.

Begin december ontving de VOPET een uitnodiging voor het bijwonen van de herdenking van de watersnood te Raamsdonkveer. Dit vanwege de hulp van de destijds in Keizersveer gelegerde Pontonniers. In de

uitnodiging was de vraag bijgesloten om VOPET-leden die de bevolking daadwerkelijk geholpen hebben te vragen hun herinnering op schrift te stellen. Daarvoor is een aantal leden benaderd en ons lid de heer W. Been heeft deze oproep beantwoord met zijn verhaal. De stichting 'Veers Erfgoed' heeft in samenwerking met de gemeente een indrukwekkende herdenking georganiseerd. Vertegenwoordigers van de bijstand verlenende legeronderdelen waren als gast aanwezig. Het in de Pontonnierskazerne gelegerde 462 Pontonniersbataljon heeft destijds van zich doen spreken. Zij waren het die, na de eerste oproep van de burgemeester, binnen een uur hulp konden bieden. De heer Been was door de organisatie uitgenodigd om de dank van de getroffen bevolking te ontvangen. Ook nu heeft 101 Geniebataljon laten blijken dat het hulp biedt bij voorbereidingen en uitvoering van een groots opgezette herdenking.

Na een indrukwekkende toespraak van de burgemeester volgde de herdenking met 750 schoolkinderen. Op het Heereplein - dit lag in 1953 direct aan de haven - was een waterbassin gemaakt met randen van zandzakken. De loeiende storm die door de stad woei kwam deze keer gelukkig alleen uit de luidsprekers. Tijdens de toespraak steeg het water zichtbaar naar de bovenrand en werden de kinderen gevraagd te helpen met de gereedstaande voorraad zand de zakken te vullen en de dijk te versterken om zo te voorkomen dat het water weer de stad in zou stromen. Met enthousiasme en de hulp van de aanwezige militairen werden de zakken gevuld, de 'dijk' opgehoogd en versterkt. In 1953 boden buitenlandse helikopters hulp, maar bij deze herdenking heeft onze luchtmacht getoond te

beschikken over goed hulpmateriaal. Na het hulpgeroep van de schoolkinderen verscheen er enkele malen een Chinook boven de stad, die met luid gejuich werd begroet. Na de ceremonie was er een ontvangst in het Henricusgebouw waar een fototentoonstelling over de ramp in de stad en de hulp daarna was opgesteld. Bij de rondgang langs de tentoonstelling zijn onder het genot van een hapje en drankje vele herinneringen gedeeld. Aan de jongeren, en hen die de ramp op afstand hebben beleefd, is op een indrukwekkende wijze getoond, dat hulp bieden aan mens en dier in nood voor de toenmalige militairen een no-nonsense klus was die zij met grote inspanning gezamenlijk hebben kunnen klaren.

Meer foto's en gegevens op de website: www.veerserfgoed.nl ●

Adjutant b.d. Philip Meissenberg kijkt terug op 10 mei 1940:

“Daar komen de burenen”

Kranslegging bij het Geniemonument tijdens de Wapendag Genie.

Ondanks zijn respectabele leeftijd van 94 jaar is Philip Meissenberg nog steeds zeer scherp van geest en kan hij boeiend vertellen over zijn ervaringen tijdens de inval van de Duitsers op 10 mei 1940. Ervaringen die hij zich tot in detail kan herinneren en waarnaar hij in de loop der jaren veel onderzoek gedaan heeft in allerlei archieven, omdat hij er op zeker moment achter kwam dat er maar weinig van bekend was bij de mensen in zijn omgeving, maar zeker ook bij vele autoriteiten. Op die manier heeft hij vanuit eigen waarneming bij kunnen dragen aan een stukje geschiedschrijving omdat ook bleek dat hetgeen wat opgetekend was, lang niet altijd met de werkelijkheid overeen kwam.

MOBILISATIE

Adjutant Philip Meissenberg is als oudste genieonderofficier b.d. de nestor van de Vereniging Genieonderofficieren (VGOO) en een van de aller-oudste regimentsleden en genieveteranen. Hij is nog steeds een graag geziene gast en altijd prominent aanwezig bij bijzondere gelegenheden van zowel de VGOO als het Regiment Genietroepen. Velen zullen hem daarvan ongetwijfeld kennen. Hij is in 1918, het jaar dat er een einde kwam aan de Eerste Wereldoorlog, geboren in Duitsland omdat het in die tijd normaal was dat mensen uit Limburg o.a. voor bevallingen naar het ziekenhuis in Aken gingen. Zijn ouders woonden overigens in Nuth, waar hij ook een deel van zijn jeugd doorbracht. Op latere leeftijd heeft hij het vak van meubelmaker geleerd om vervolgens bij zijn vader in het familiebedrijfje aan het werk te gaan. Dit bedrijf, dat in Aken gevestigd was, moest noodgedwongen worden opgegeven vanwege de oplopende spanningen en de politieke onrust in Duitsland in de dertiger jaren en zo verhuisden ze in 1938 terug naar Nederland, waar Philip in datzelfde jaar als dienstplichtige werd opgeroepen bij de infanterie. Zo kwam hij uiteindelijk terecht bij het 13e Regiment Infanterie. Al kort na zijn opleiding begon in Nederland de mobilisatie en werd de eenheid ingezet voor de bewaking en beveiliging van de landsgrenzen in Zuid-Limburg.

Groepsfoto tijdens mobilisatie

MEI 1940

In de meidagen van 1940 is de eenheid belast met de bewaking van de bruggen over de Maas in Maastricht. De Servaesbrug, de Wilhelminabrug en de spoorbrug, die door de genie ►

● VETERANENENOUDEDIENDEN

allemaal onder lading gebracht waren. "In eerste instantie moesten wij de Servaesbrug bewaken. Later werd onze sectie verplaatst naar de spoorbrug. Daar was een 'bunker' gebouwd waarin de mitrailleur moest worden opgesteld. Deze bunker was gemaakt van een houten bekisting tegen het met basaltblokken beklede talud. Misschien dat het ooit de bedoeling was om er ook nog beton in te storten, maar zover is het nooit gekomen. Om bij onze stellingen te komen werden we door de genie telkens met een boot over het verbindingskanaal tussen de Maas en de sluis Bosscherveld gezet. Bij Nederlandse militairen was deze post overigens bekend als het 'dodeneiland'. Maandenlang, waarbij het in de winter van '39 - '40 erg koud was, hebben we daar gezeten om te voorkomen dat de Duitsers de bruggen heel in handen zouden krijgen."

En is dat ook gelukt?

"Ja, in eerste instantie wel. Het was niet echt een verrassing dat we aangevallen werden. Daar werd serieus rekening mee gehouden. Nederland had tenslotte het leger gemobiliseerd en er werden te pas en onpas alarmoefeningen gehouden. Het was niet zo zeer de vraag óf, maar meer wanneer het zou gaan gebeuren."

En wanneer en hoe wisten jullie dat het menens was?

"In de nacht van 9 op 10 mei kregen we rond twee uur weer alarm. Eerst dacht ik dat het wel weer het zoveelste oefenalarm was, dus ik had niet echt veel haast. Daardoor miste ik bijna de boot om overgezet te worden. Aangekomen bij onze opstellingen werd de mitrailleur opgesteld in de 'bunker'. Om drie uur kwamen de eerste vliegtuigen over op weg naar het fort Eben Emael, net over de grens in België. Later werden we aangevallen door jachtvliegtuigen en omdat onze mitrailleur weigerde hebben we de aanval nog wel beantwoord met geweervuur, maar dat had uiteraard weinig effect. Toen de vliegtuigen weg waren zagen we plotseling vanuit de richting Borgharen, van waaruit we eigenlijk geen opmars verwachtten, een colonne motoren met zijspan naderen. Het waren er volgens mij wel twintig of meer en meteen werd het vuur geopend."

Hoe wisten jullie dat het Duitsers waren, ze kwamen toch uit een onverwachte richting?

"De sergeant gaf ook opdracht om te stoppen met vuren, maar ik riep ondanks de vrij grote tussenafstand 'doorvuren', omdat ik wist dat er in de hele regio hooguit één motor van onze eigen eenheden rond reed. Meer hadden we er niet. Dit konden dus onmogelijk Nederlandse troepen zijn. We zijn blijven schieten tot ze weer uit het zicht verdwenen, waarbij er toch een aantal in brand geschoten zijn door onze jongens die wat dichterbij zaten."

Het eerste vuurcontact. Dat moeten spannende momenten geweest zijn. Hoe ging het verder?

"De Duitsers verschansten zich aan de overzijde van de Maas en hebben gewacht op versterking. Toen die eenmaal gearriveerd was barstte de hel los. We kwamen onder zwaar vuur te liggen. Toen de tegenstand te groot werd, is het bevel gegeven om de bruggen over de Maas

te springen. Rond half zeven 's morgens ging de spoorbrug als laatste van de drie. In het daarop volgende gevecht werden we bestookt met snelvuurkanonnen waarmee onze houten 'bunker' aan flarden werd geschoten." Rond half tien werd de strijd opgegeven en moest de stad Maastricht zich overgeven.

Wilhelminabrug na de capitulatie van Maastricht

MOEDIG STAND GEHOUDEN

In de stadsarchieven van Maastricht wordt later gewag gemaakt van:

'Een goede gevechtsoptelling voor een lichte mitrailleur (Post Nr.13.V) op de linkervleugel van de Maasverdediging aan de overzijde van het voedingskanaal naar Bosscherveld, waarvan de bezetting het zwaar te verduren heeft gehad door vuur vanuit vliegtuigen en kleine artillerie, waarbij zij moedig hebben stand gehouden. Zij hebben werkelijk op een dodeneiland gezeten.'

Ook wordt het moedige en kordate optreden van de pontonniers, belast met het overzetten van de mannen, beschreven:

'Gewonden werden met een vlet van het dodeneiland gehaald. Toen de vlet was lek geschoten, werd hij door de pontonniers al zwemmend buitenboord, veilig overgebracht.'

SCHOTWOND

Bij de aanval sneuvelen van zijn sectie drie kameraden en er raken er drie gewond, waaronder hijzelf. Hij wordt geraakt door een geweerkogel in zijn bovenbeen. Op eigen kracht loopt hij nog richting Smeermaas, een klein Belgisch grensdorp. Daar aangekomen wordt hij door de bewoners opgevangen en met de bestelauto van de bakker naar het ziekenhuis in Maastricht gebracht, waar de kogel verwijderd wordt. Na enkele uren wordt het ziekenhuis gevorderd door de *Wehrmacht* en wordt Philip overgebracht naar de MGD op de Tapijnkazerne.

"Maar ook dat duurde niet lang omdat na enkele dagen de kazerne ingenomen werd door de Duitsers. Alle Nederlandse militairen die konden lopen werden afgemarcheerd naar het station en op transport gezet naar Duitsland. We waren toen nog met z'n drieën, sgt Tissen, sld Nijssen en ik. Wij, de gewonden, werden ondergebracht in een tijdelijk lazaret in de muziekschool. Nederlandse

VETERANEN EN OUDGEDIENDEN ●

militaire artsen die daar werkten, hielden ons opzettelijk 'plat' om te voorkomen dat ook wij naar Duitsland gestuurd zouden worden. In dat lazaret werden overigens ook Belgische en Franse gewonden opgevangen en na een tijdje was de Führer ons blijkbaar zat en werden we ontslagen. Op 21 mei werd ik, lopend op een bezemsteel, opgehaald door mijn vader op het busstation van Maastricht."

GRATIS MEDISCHE VERZORGING....

Aangezien de wond nog niet genezen is, moet hij thuis regelmatig naar de huisarts voor de wondverzorging. Zijn vader dient een verzoek in bij het Ministerie van Oorlog om voor vergoeding van de rekeningen in aanmerking te komen, maar krijgt als antwoord dat hij deze zelf moet betalen. Reden: "Dan had hij maar in krijgsgevangenschap moeten blijven, want daar had hij gratis medische verzorging."

ONDERGRONDS

Op 15 juli 1940 gaat hij met 'groot verlof' en om te voorkomen dat hij in het kader van de *Arbeitseinsatz* (Nederlandse mannen die verplicht werden in de Duitse industrie te gaan werken) naar Duitsland gestuurd wordt, gaat hij in Limburg aan het werk in de kolenmijn Oranje Nassau. Daar werkt hij bovengronds, maar later ook als mijnwerker ondergronds. Na de bevrijding van Maastricht in september 1945 sluit hij zich als vrijwilliger aan bij de Binnenlandse Strijdkrachten, Ordedienst Gewest 19 Limburg en later, van 11 oktober tot 1 januari 1945 bij de Stoottroepen Commando Limburg. In januari 1945 gaat hij over naar de Koninklijke Landmacht, wordt in april bevorderd tot korporaal en gaat op 6 augustus 1945 wederom met groot verlof.

"Maar uiteindelijk ben je toch weer bij Defensie terecht gekomen want je bent met FLO gegaan als adjudant."

"Ja, het bloed kruipt waar het niet gaan kan dus in januari 1950, het jaar van de oprichting van de NAVO, ben ik weer als vrijwilliger met een dienstverband van 4 jaar terug gegaan naar de infanterie op de Willem de Zwijgerkazerne in Wezep. In juli 1951 werd ik korporaal en ben naar de Genieschool in Soesterberg gegaan, waar ik in mei 1953 geslaagd ben voor sergeant der Genie."

Philip Meissenberg vervult vervolgens gedurende 20 jaar diverse functies binnen de genie en gaat op 1 december 1974 als adjudant met eervol ontslag.

ONDSCHIEDINGEN EN DRAAGSINGNES

Behalve de zilveren medaille voor 24 jaar eerlijke en trouwe dienst als onderofficier ontvangt Philip in 1950 voor zijn inzet tijdens de Duitse inval het *Oorlogsherinneringskruis met gesp bijzondere krijgsverrichtingen "Nederland mei 1940"*.

Voor de opgelopen verwondingen wordt in oktober 1991 het *Draaginsigne gewonden 'Vulneratus nec Victus'* (Verwond maar niet overwonnen) toegekend. In 1994 volgt de toekenning van het *Herinneringsinsigne Binnenlandse Strijdkrachten 1944-1945* en in 1998 pas wordt hij gerechtigd tot het dragen van het *Onderscheidingsteken OVW (Oorlogsvrijwilliger)*. ●

Plaquette met namen gesneuvelden Maastricht

Sld Philip Meissenberg tijdens de mobilisatie 1939

● VETERANENENOUDEDIENDEN

Luitenant-kolonel b.d. Henk Stokking

Gevaar voor besmetting met het ‘Afrikavirus’

“Pap, wat ga je doen na je FLO?”

Deze vraag stelde mijn jongste dochter Femke mij met Kerst 2010. Het gevolg van deze vraag was dat zij en ik in september 2011, nadat ik op 1 juli 2011 met FLO was gegaan, naar Tanzania afreisden om daar voor een half jaar vrijwilligerswerk te gaan verrichten (natuurlijk na toestemming van echtgenote Leny!). Femke had daarvoor al in 2008 in het zuiden van Tanzania een half jaar stage gelopen bij een klein lokaal ziekenhuis. Met die goede ervaring had ze het voornemen om nog eens terug te gaan. Ikzelf heb wel eens geopperd dat ik na mijn FLO wel eens iets op het gebied van ontwikkelings-samenwerking zou willen doen en zo zag zij dus haar kans schoon.

Kantoor KIWAKKUKI in Moshi

Voor Femke zou het als verpleegkundige waarschijnlijk niet zo moeilijk zijn om werk te vinden, maar wat zou ik kunnen gaan doen? In mijn woonplaats Culemborg kwam ik in contact met prof. dr. Zier Versluys, oud-kinderarts, voorzitter van de stichting Child. Deze stichting (www.stichtingchild.nl) ondersteunt financieel de lokale NGO-organisatie Kiwakkuki (KWK) in Moshi. Kiwakkuki werd opgericht om vrouwen in de regio te voorzien van informatie over de oorzaken en gevolgen van HIV/AIDS en hun gemeenschap te helpen bij de bestrijding van HIV/AIDS met onderwijs, begeleiding, emotionele steun en medische zorg.

Prof. Versluys heeft mij gevraagd of ik namens Child voor Kiwakkuki als vrijwilliger zou willen werken om hen te adviseren

Vertrek vanaf Düsseldorf Airport

over organisatieontwikkeling, *capacity building*, fondsenwerving en het uitvoeren van een aantal (boekhoudkundige) controles. Femke kreeg de mogelijkheid om te gaan werken op de kinderafdeling van het Mawenzi Regional hospital, een regionaal ziekenhuis in Moshi, in het noorden van Tanzania aan de voet van de bijna 6000 meter hoge Kilimanjaro. Zo vertrokken wij in september 2011 vanaf Düsseldorf naar Moshi in Tanzania.

WONEN IN MOSHI

Bij aankomst in onze huurwoning viel de stroom al meteen 24 uur uit; welkom in Afrika! Het Tanzaniaanse leven went snel maar je geduld wordt wel op de proef gesteld. Alles kost hier tijd en die hebben ze hier in overvloed. We hebben voor onze

VETERANEN EN OUDGEDIENDEN ●

mobiliteit een tweedehands Suzuki Escudo 4WD 1600cc (kleine jeep) gekocht. Het went snel om links te rijden maar het blijft constant opletten in het chaotische verkeer. Voor zover er regels zijn, houdt men zich er hier vaak niet aan. Vooral de *dalla dalla's*, krakkemikkige kleine en vaak fel gekleurde busjes, bedoeld voor niet meer dan 15 personen (maar er kunnen er altijd meer in!), willen nogal eens onverwachte manoeuvres uitvoeren. Wat we als een groot probleem hebben ervaren, is het afval. Het wordt niet opgehaald, dus je moet zelf maar zien wat je ermee doet. De één verbrandt het in of vlakbij zijn eigen tuin, de ander gooit het gewoon ergens neer. Je ziet dus overal afval liggen en ruikt vaak de smerige rook van het verbranden van afval waar etenresten, plastic, papier en ander chemisch afval in zit. Kan dus niet gezond zijn en is enorm bodemvervuilend. Wij gaven ons afval maar mee aan onze huisbewakers, die het vermoedelijk ergens anders weer weggooien/verbranden. Dat was dus ook niet echt een oplossing, maar een betere hadden we niet.

FONDSENWERVING BIJ KIWAKKUKI

Kiwakkuki is voor bijna 90% van haar inkomsten afhankelijk van fondsenwerving. Hier lag dus voor mij een prioriteit. Omdat fondsenwerving van levensbelang is voor KWK, is er in haar staf capaciteit voor ingebouwd. In de staf coördineerde ik mijn werk voornamelijk met de programmamanager. Maar gezien haar volle agenda was zij zeker niet degene die - wanneer ik weer zou zijn vertrokken - mijn werk zou kunnen overnemen. Daar lag dus een zorgpunt. Er moest iemand in de staf worden vrijgemaakt die dit van mij zou overnemen. Iemand die handig kan *googlen* en het Engels goed beheerst qua lezen en schrijven. De KWK-leiding heeft hier een stafmedewerker voor aangewezen. Ik heb deze man ingewerkt door vooral samen naar nieuwe sponsors te zoeken en nieuwe projecten op te zetten. Ik richtte mij voornamelijk op fondsen buiten Nederland, omdat Child dat reeds doet op de fondsen in Nederland. Het is op zich geen probleem om met behulp van internet fondsen, charitatieve instellingen etc. te vinden, maar het is wel belangrijk om te onderzoeken of het werk van KWK past binnen de doelstelling van zo'n fonds. Het beste zijn de fondsen die projecten alleen financieel ondersteunen en die niet zelf projecten hebben in ontwikkelingslanden of zelf aan fondsenwerving doen. Daarnaast past het soms niet bij het actuele beleid van een fonds om specifiek aan onderwijskosten bij te dragen die structureel van aard zijn. Men draagt soms liever éénmalig bij aan een project dat na een beperkte looptijd een concrete output laat zien. Daarom heb ik ook de ontwikkeling van enkele andere projecten binnen KWK opgezet.

ANDERE PROJECTEN

Er lag een aantal wensen van KWK voor ondersteuning met ICT-middelen. Bij toeval liep ik in Moshi aan tegen de vestiging van het Nederlandse ICT-bedrijf Viafrica, van oorsprong een NGO-organisatie voor ICT-projecten in het onderwijs in Afrika, die zich nu ook richt op commerciële activiteiten. Met de staf van KWK en een consultant van Viafrica hebben we de ICT-wensen in kaart gebracht en heeft Viafrica deze verder gekwantificeerd in de benodigde hard- en software en daar een prijskaartje aan gehangen. Deze projecten konden we daarna weer inschieten bij potentiële sponsors.

WORKSHOPS

Om naar potentiële sponsors een goed beeld te kunnen schetsen van het werk van KWK, heb ik een aantal voorlichtingsbijeenkomsten bijgewoond. Onder meer workshops voor

Workshop onderwijzers

onderwijzers/leraren van lagere en middelbare scholen uit de stad Moshi en de directe omgeving daarvan. Er werd gediscussieerd over hoe de jongeren (30% van de bevolking is 10-24 jaar) benaderd/voorgelicht kunnen worden over HIV/AIDS en seksueel gedrag. Uit onderzoek blijkt dat 30% van de 15-jarigen seksueel actief is en van de 18-jarigen 65-80%. Met als gevolg dat 24% van de 15-18 jarige meisjes zwanger is en/of al een of zelfs meer kinderen heeft! Er werd vaak betrokken gediscussieerd en ervaringen uitgewisseld. Wie vervult welke rol, hoe kunnen we elkaar helpen, wat zijn elkaars verwachtingen? Ook waren er workshops met de doelgroep, de jeugd, zelf. Dit om vooral te inventariseren wat hun verwachtingen/ervaringen zijn bij het KWK-Youth center. Kunnen we taboes doorbreken? Durven zij zich te laten testen? Wat vinden zij normaal in het seksueel verkeer? Dit leverde van twee kanten waardevolle informatie op, waarmee KWK zijn programma's verder kan ontwikkelen maar waardoor KWK ook op de kaart wordt gezet en laagdrempelig wordt.

OP SCHOOLBEZOEK

Om Kiwakkuki goed te kunnen doorgronden heb ik in de Kili-manjaro-regio door Child gefinancierde projecten bezocht. Dit betrof onder andere scholen, waar aidswezen door Kiwakkuki worden ondersteund. Voor de basisscholen in Tanzania is het onderwijs gratis, al zijn er wel kosten voor de ouders/voogden, zoals voor schooluniformen. Andere belangrijke items zijn schoolmaterialen en de kosten voor een schoollunch. In totaal wordt zo'n 40.000 Tanzaniaanse shilling (Tsh) - nog geen 20 euro - per kind per jaar gebruikt voor de weeskinderen in het basisonderwijs. Aan het voortgezet- en beroepsonderwijs zijn hogere kosten verbonden. De minimale schoolkosten per jaar daarvoor bedragen zo'n 150.000 Tshs (ruim 60 euro) en dit dekt dan de kosten voor lesgeld, lunch en schooluniform. De stichting Child is één van de sponsors van Kiwakkuki bij het ondersteunen van deze meest kwetsbare kinderen (veelal aidswezen die meestal zelf gezond zijn). Dat was ook het doel van ons bezoek: een aantal kinderen een nieuw uniform te geven, schriften en schrijfmateriaal. Daarnaast kreeg de schoolleiding per leerling zo'n 10.000 Tshs (5 euro) waarmee de ouders/voogden schoenen voor hen kunnen kopen. Ik kon tevens controleren of de opgegeven kinderen voor wie Child betaalt ook daadwerkelijk fysiek aanwezig waren. In een land waar de corruptie hoogtij viert is controle niet overbodig. De hoofdonderwijzers en het onderwijzend personeel laten niet na om tijdens de ►

● VETERANEN EN OUDGEDIENDEN

Uitdelen nieuwe uniformen, schriften en schrijfmateriaal

rondleiding hun noden duidelijk te maken, in de hoop dat je dit onder de aandacht kunt of wilt brengen van mogelijke fondsen in Nederland of elders in de wereld. Naast grote wensen als nieuwe klaslokalen, de aanleg van elektriciteit en computerless-lokalen gaat het ook vaak om kleinere zaken als schoolmaterialen, lesmateriaal, kasgeld voor aanschaf van de levensmiddelen voor de schoollunch. Ten tijde van ons verblijf werd Tanzania geconfronteerd met een inflatie van ruim 16%! Daardoor vlogen de levensmiddelenprijzen omhoog en was het voor elke school moeilijk om met de verkregen bedragen rond te komen.

MAWENZI HOSPITAL

Femke is in oktober 2011 met haar werk op de kinderafdeling in het Mawenzi ziekenhuis gestart. Daar bleek dat zowel de artsen als het verplegend personeel zeer ongemotiveerd waren. Bij de artsensite kijkt de arts bijna niet naar het kind, doet geen onderzoek en vitale functies worden niet gemeten. Femke vond het altijd weer knap dat ze op die manier een diagnose konden stellen en een behandeling voor konden schrijven. De verpleegkundigen hier werken ook heel anders dan in Nederland. De dag wordt begonnen met schoonmaken van de afdeling, wat ook hard nodig is. De verpleegkundigen houden zich vooral bezig met medicijnen en infusen. Praten met de patiëntjes wordt hier niet veel gedaan. Femke had dus niet veel te doen op de kinderafdeling en was elke dag rond een uur of één in de middag klaar met werken. Aangezien ze het in dit ziekenhuis niet zo naar haar zin had, is ze op 1 januari 2012 gestart in een ander ziekenhuis in Moshi, het St. Joseph Hospital.

ST. JOSEPH HOSPITAL

Het St. Joseph hospital is een *designated district hospital*. Dit wil zeggen dat het voor de helft door de katholieke kerk en voor de helft door de staat wordt gefinancierd. Het ziekenhuis met ongeveer 200 bedden heeft zijn deuren geopend in 2001. Het ziet er allemaal erg netjes uit. Het is kleiner dan het Mawenzi hospital, maar alle basisafdelingen zijn er: een mannenafdeling, vrouwenafdeling, kinderafdeling, verloskunde en twee operatiekamers, een lab en een polikliniek. Het ziekenhuis is uitgeroepen tot beste ziekenhuis van Moshi in 2011. Femke is hier ook weer gaan werken op de kinderafdeling, die in een nieuw gedeelte uit 2009 zit en waar nog steeds aan gebouwd wordt. De kinderafdeling is met ongeveer 45 bedden gelijk de grootste afdeling van het ziekenhuis. Meteen vanaf dag één voelt Femke zich al erg welkom; meer dan ooit in Mawenzi.

De kinderafdeling van het St. Joseph hospital

De kinderafdeling is erg druk, ze behandelen gemiddeld 25 kinderen per dag met uitschieters tot 40. Voor het eerst heeft mijn dochter hier echt hard moeten werken. Officieel zijn er koffie- en lunchpauzes maar daar komt niets van terecht. Ze komt nu zelfs wel eens moe thuis! Kortom, het bevalt haar goed. Ze werkt samen met een Franse en een lokale arts, en is dus niet de enige blanke in dit ziekenhuis. De meeste kinderen op de afdeling worden opgenomen vanwege malaria, longontsteking en ondervoeding, waaraan ze helaas soms nog overlijden.

SPEELKAMER

Femke zag dat de kinderen vaak met moeder de hele dag op bed liggen omdat er niets anders is te doen. Er is geen speelgoed en ook geen speelkamer. Dit bracht haar op het idee op de kinderafdeling een speelkamer te creëren. De directrice van het ziekenhuis was meteen enthousiast en gaf vrij snel de volle goedkeuring. Ze mocht een ruime kamer inrichten. De muren zijn door lokale kunstschilders voorzien van het verhaal van de ark van Noach in de zogenaamde Tinga Tinga stijl, typische Tanzaniaanse schilderkunst. Met hulp van vele gulle gevers uit Nederland kon ze de kamer volledig inrichten. En op vrijdag 16 maart was de officiële opening. Met belangstelling van de twee nationale dagbladen uit Tanzania!

Tinga Tinga stijl

De opening van de speelkamer

Al met al kijken wij beiden met veel voldoening terug op een half jaar vrijwilligerswerk in Tanzania. Een unieke ervaring om zo iets samen met je dochter te kunnen doen. Bovendien hebben we naast het werk ook gereisd door het land en mochten we, samen met Leny, genieten van een mooie safari naar de grote natuurparken van Tanzania. Net als Femke ben ook ik nu met het Afrikavirus besmet. ●

LANDELIJKE VETERANENDAG DEN HAAG
ZATERDAG 29 JUNI 2013

Defileer mee met het Regiment Genietroepen

Ook in 2013 zal het Regiment Genietroepen weer deelnemen aan de Landelijke Veteranendag te Den Haag. We hopen met nog meer veteranen van het regiment te kunnen deelnemen dan in 2012. Er zal ook weer een detachement actief dienenden van het Regiment Genietroepen deelnemen. Beide detachementen worden vooraf gegaan door ons eigen Fanfarekorps der Genie. Deelname aan het detachement Veteranen Regiment Genietroepen (VRG) staat open voor alle genieveteranen, jong en oud, actief en postactief.

Meld u snel aan voor het defilé bij het Geniedetachment!

De inschrijving sluit op 25 mei

Inschrijven kan via de website www.regimentgenietroepen.nl, hier vindt u ook meer informatie over het programma, deelname en het aanmeldingsformulier. U kunt zich ook aanmelden bij het **Secretariaat Regiment Genietroepen**, Postbus 10151, 5260 GC Vught.

U kunt voor informatie ook bellen met Mevr. Angelique van Heertum
Telefoon: 073- 6881304 of emailen: agam.v.heertum@mindef.nl.

Aanmelden via Checkpoint kan ook, maar dan wordt u ingedeeld als een 'niet-georganiseerde' veteraan bij een algemeen detachement. ●

● VETERANEN EN OUDGEDIENDEN

Brigadegeneraal b.d. Hein Scheffer, voorzitter VRG

Nuldelijns Ondersteuning voor veteranen

In eerdere uitgaven van GENIST is geschreven over de ontwikkelingen rond de nuldelijns ondersteuning. In de Veteranenwet wordt veel aandacht besteed aan de zorg voor de veteraan en zijn relatie. Op het gebied van de nuldelijns ondersteuning voor veteranen in werkelijke dienst wordt hard gewerkt aan het inrichten van het collegiaal netwerk. De nuldelijns ondersteuning van de veteraan die de dienst heeft verlaten en zijn relatie, wordt opgepakt door veteranenverenigingen en andere organisaties zoals de inloophuizen. Binnen het veteranenplatform waarin alle circa 45 veteranenverenigingen/organisaties zijn verenigd (ook de onze), is het initiatief genomen om de nuldelijns ondersteuning van de verenigingen uit te bouwen en zoveel mogelijk met elkaar samen te werken om uiteindelijk te komen tot een landelijk dekkend nuldelijns ondersteuningssysteem waaraan alle verenigingen een bijdrage leveren en waar alle veteranen en hun omgeving de vruchten van kunnen plukken.

BUDDY SUPPORT

Nuldelijns ondersteuning is eigenlijk een bijzondere vorm van *buddy support*. Buddy support is er op gericht om elkaar waar nodig en mogelijk te helpen in de breedste zin van het woord. Bij dienstverlating krijgt de min of meer dagelijkse buddy support door militaire collega's een andere vorm en is de veteraan in de regel meer aangewezen op zijn persoonlijke en/of (andere) werkomgeving. Veteranenverenigingen/organisaties spannen zich in om voor met name (nu nog) de postactieven bijeenkomsten te organiseren in de vorm van wapendagen, regimentsdagen, etc. om erkenning en waardering te geven aan de veteranen, maar tegelijkertijd ook de mogelijkheid te bieden de collegialiteit die we gewend zijn binnen Defensie te kunnen voortzetten/vasthouden. Voor de veteranen bieden deze gelegenheden de mogelijkheid om oude bekenden/buddy's te zien en te spreken

en om onder het genot van een hapje en een drankje oude herinneringen op te halen. Dit soort bijeenkomsten - meer in algemene zin: het bij elkaar komen van veteranen - wordt door verenigingen/organisaties als een belangrijke gelegenheid gezien om in contact te komen met maten die meer dan incidentele aandacht nodig hebben en dan nuldelijns ondersteuning aan te bieden. Deze ondersteuning kan worden geleverd door de veteranen onderling (buddy support), maar beter nog door daarvoor opgeleide veteranenhelpers.

VETERANENHELPER

Veteranenhelpers zijn vrijwilligers die zich willen inzetten voor het welzijn van de veteranengemeenschap. Het doel van veteranenhelpers is het verlenen van meer dan buddy support: niet alleen elkaar 'in de gaten houden' maar waar nodig helpen en

VETERANEN EN OUDGEDIENDEN ●

begeleiden naar de professionele hulpverlening. Veteranenhelpers zijn in het algemeen individuele vrijwilligers die dit kunnen en graag willen doen. Daarvoor krijgen ze een opleiding door De Basis in Doorn. Deze opleiding is er op gericht om signalen te herkennen en gesprekstechnieken te leren om de signalen nader te duiden. Heel erg belangrijk in deze opleiding is dat veteranenhelpers weten hoe men veteranen - indien nodig - kan doorgeleiden naar het Landelijk Zorgsysteem voor Veteranen of andere (maatschappelijke) hulpinstanties. Nuldelijns ondersteuning maakt daarmee géén deel uit van het zorgsysteem, maar is wel een instrument om in contact te blijven met veteranen die in het zorgsysteem zitten of, beter nog, door hun inzet kunnen voorkomen dat een zorgvraag ontstaat.

LANDELIJK DEKKEND NETWERK

Binnen het veteranenplatform zijn er verenigingen die al beschikken over een landelijk dekkend goed werkend nuldelijns ondersteuningsstelsel en er zijn verenigingen die nog niet zo ver zijn. Onze vereniging behoort tot de laatste categorie. Om alle verenigingen binnen het Veteranenplatform te helpen en ondersteunen bij het verder uitwerken en opzetten van het ondersteuningssysteem, is er een projectorganisatie opgericht. De projectorganisatie is druk bezig met het opzetten van het landelijk systeem en doet dat in nauw overleg met de verenigingen/organisaties. Aspecten die daarbij aan de orde komen zijn bijvoorbeeld het ontwikkelen van een (nieuwe) opleiding voor veteranenhelper, het zorgen voor een bepaalde kwaliteit van het systeem door o.a. normstelling en een niet te onderschatten aspect is de financiering van het systeem door het V-fonds.

Tot zover een wat algemene beschrijving van wat er op dit moment gaande is in veteranenland op het gebied van nuldelijns ondersteuning. Binnen het bestuur hebben we besloten ons aan te sluiten bij de ontwikkelingen rond de nuldelijns ondersteuning en daaraan ook onze bijdrage te willen leveren.

DISKV WIJST DE WEG

Iedere veteraan of zijn omgeving (inbegrepen nabestaanden) moet op elk gewenst moment contact met iemand kunnen opnemen als er hulp nodig zou zijn. Als het gaat om zorg, zijn er de formele zorginstanties in het Landelijk Zorgsysteem Veteranen, waarvoor het Centraal Aanmeld Punt (CAP) van het Veteraneninstituut de toegang is. Het CAP is 24 uur per dag 7 dagen per week bereikbaar (0343- 474148 of zorg@veteraneninstituut.nl).

Als het gaat om buddy support kan men in contact komen met een veteranenhelper via de Digitale Sociale Kaart (DiSK). De DiSK is voor elke inwoner van Nederland de wegwijzer naar werk, wonen, welzijn en zorg in zijn gemeente en regio. DiSK helpt de burger en professional bij het vinden van de juiste voorziening, waaronder nuldelijns ondersteuning.

Een onderdeel daarvan is een speciale Digitale Sociale Kaart Veteranen (DiSKv) www.disk-veteranen.nl. De veteranenorganisaties hebben afgesproken om per vereniging een veteranenhelper als contactpersoon op de DiSKv te publiceren. Dat geldt ook voor onze vereniging. Om dubbelingen in het landelijk dekkend systeem te voorkomen, heeft het bestuur van de VRG besloten geen eigen landelijk dekkend VRG systeem uit te rollen. Als een

genieveteraan behoefte heeft aan een luisterend oor, kan hij of zij contact opnemen met de veteranenhelper van de VRG, de missievereniging of een lokale veteranenhelper. In overleg met de veteraan kan dan worden bepaald hoe vervolcontact (indien nodig en gewenst) plaatsvindt. Dat kan zijn door een van onze eigen veteranenhelpers of door een veteranenhelper van een andere vereniging die bij de veteraan in de omgeving woont. Daarnaast is er de optie om naar een ontmoetingscentrum te gaan. Ook die vind je in de DiSKv.

ONTMOETINGSRUIMTE IN HUIS VAN HET REGIMENT

Naast publicatie op DiSKv heeft onze vereniging besloten meer contactmomenten voor veteranen te gaan faciliteren. Op dit moment wordt eenmaal per jaar de wapendag georganiseerd die tevens de veteranendag voor onze vereniging is. Naast de wapendag is het bestuur bezig om periodiek (in beginsel maandelijks) bijeenkomsten voor veteranen te organiseren. We zijn bezig om daarvoor een ontmoetingsruimte te realiseren in het Huis van het Regiment. De bedoeling van deze ruimte is veteranen daar de gelegenheid te bieden elkaar onder het genot van een hapje en een drankje te kunnen treffen en bij deze gelegenheden zullen ook veteranenhelpers aanwezig zijn. Omdat we streven naar een landelijk dekkend systeem voor alle veteranen, zijn deze bijeenkomsten bestemd voor alle veteranen in de regio.

Het is nog niet bekend wanneer de ontmoetingsruimte officieel kan worden geopend. Kijk daarvoor regelmatig op de website van het regiment.

VETERANENHELPER WORDEN?

Op dit moment hebben we een veteranenhelper binnen de VRG en dit jaar worden er nog twee opgeleid. We zijn op zoek naar mensen die ook veteranenhelper zouden willen worden. Mocht u interesse hebben, laat het dan weten via de mail:

veteraneninfo@regimentgenietroepen.nl. De opleiding voor veteranenhelper vindt plaats op vijf locaties in het land en duurt twee dagen en een terugkomdag. De opleiding zelf en de reis- en verblijfskosten worden vergoed. Na succesvol afronden van de opleiding krijgt u een certificaat. Met de veteranenhelper wordt een eenvoudige overeenkomst afgesloten, worden de onkosten van inzet vergoed en een aanvullende verzekering aangeboden. Voorts is de VRG-contactpersoon, tevens veteranenhelper, (maar ook die van andere verenigingen) te vinden op DiSKv www.disk-veteranen.nl.

Tot zover deze toelichting op het nuldelijns ondersteuningsstelsel en hoe de VRG daarmee omgaat. Natuurlijk heeft het overgrote merendeel van de veteranen uitzendingen en de gevolgen daarvan goed doorstaan. Maar de realiteit is ook dat een kleine groep collega's vroeger of later in zijn of haar leven last kan krijgen van wat zij tijdens inzet hebben meegemaakt. Het is onze taak om deze collega's daarbij te helpen en het nuldelijns ondersteuningsstelsel is daarbij een instrument dat we kunnen gebruiken. ●

Met dank aan kolonel b.d. M. van der Giessen, projectleider Nuldelijns Ondersteuning, voor zijn bijdrage aan de totstandkoming van dit artikel.

● VETERANEN EN OUDGEDIENDEN

Claudius Schrover, vice-voorzitter VRG

Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VRG)

Nieuw, maar toch hetzelfde

Ondertekenen notariële akte door voorzitter en vice-voorzitter

VAN STICHTING NAAR VERENIGING

We zijn in 2007 begonnen als stichting. De belangrijkste reden was om snel aan de slag te gaan en in te zetten op een zo goed mogelijk gevulde lijst met veteranen. Ook wilden we vanaf het begin onze veteranen betrekken bij de Wapendag Regiment Genietroepen en we wilden als veteranen van het regiment in het defilé van de Landelijke Veteranendag in Den Haag meelopen. In de afgelopen vijf jaar heeft Defensie ons financieel ondersteund. Maar nu heeft Defensie bepaald dat vanaf 2013 alleen nog 'verenigingen' met geregistreerde leden in aanmerking komen voor een financiële bijdrage. Daarom heeft het bestuur de Stichting omgevormd naar Vereniging. Het bestuur bestaat uit de zelfde mensen (zie foto) en ook de doelstellingen en ambities zijn identiek. Er was al sprake van enige uitbreiding door het verzorgen van nuldelijnsondersteuning: de *buddy-support*. De omvorming heeft wel tot gevolg dat we ledenvergaderingen gaan organiseren. Immers de leden vormen de vereniging. De leden hebben inspraak en kiezen ondermeer het bestuur. In de eerste Algemene Ledenvergadering (ALV) zal er dan ook de gelegenheid zijn om zich kandidaat te stellen voor het bestuur. We hopen echt dat u dat doet! Het merendeel van onze leden bestaat uit soldaten en korporaals en het zou een juiste afspiegeling van het ledenbestand zijn wanneer dat ook zichtbaar zou zijn in de bestuurssamenstelling. Dit laat natuurlijk onverlet dat iedere veteraan van het regiment zich kandidaat kan stellen. Omdat we vermoeden dat niet iedereen in staat is de ALV te bezoeken hebben we door de notaris laten vastleggen dat de leden ook digitaal hun stem kunnen uitbrengen. Tevens geven we op de regimentssite informatie over de VRG. Daar kunt u ook vragen stellen, zich aanmelden voor activiteiten, lidmaatschap, etc. Velen van u kijken regelmatig naar de site en kunnen daar ook de laatste ontwikkelingen en aanbiedingen in 'veteranenland' lezen. Zonder *social media* bestaan we niet lijkt het wel tegenwoordig, dus is ook de VRG via *Facebook* in de lucht.

CONTRIBUTIE?

Hoe betalen wij de eventuele kosten? Nou, door erg zuinig te zijn en door voor de noodzakelijke kosten onze hand op te houden bij het regiment; indirect dus bij u. Tot nu toe gaat dit goed, maar het is geen vetpot. Voorlopig gaan we geen contributie vragen. Maar om in aanmerking te blijven komen voor andere financiële ondersteuning door derden (Veteraneninstituut,

Adj bd Ed Steiger overhandigt donatie aan voorzitter VRG

V-fonds e.d) zijn we soms genoodzaakt een kleine bijdrage te vragen. Deze instanties baseren hun financiële ondersteuning namelijk op de mate van een eigen bijdrage. Uiteraard zijn er nog vele onderwerpen die ik zou kunnen noemen, zoals een hele belangrijke, de vorderingen over de uitvoering van de onlangs aangenomen Veteranenwet, maar ik wil het voorlopig hierbij laten. Zodra er belangrijke actuele informatie is kunt u dat lezen op de site, of anders tot de volgende **GENIST** (oktober 2013).

Bestuur VRG

Na het ondertekenen van de statuten op 18 december 2012 heeft op 22 januari 2013 de eerste bestuursvergadering van de VRG plaats gevonden in de Regimentskamer van het Huis van het Regiment. Het bestuur stelt zich aan u voor: staand v.l.n.r.: adj Frans Schiltman (regimentsadjutant), maj b.d. Gerrit Beerkens (bladredacteur Genist), maj Peter Floor, maj b.d. Fons Aarendonk (penningmeester), ing. Frank Wilsens (secretaris). Zittend v.l.n.r.: elnt b.d. Hans van Meeteren, bgen b.d. Hein Scheffer (voorzitter) en lkol b.d. Claudius Schrover (vicevoorzitter en hoofdredacteur Genist). De samenstelling van het bestuur is de zelfde als van het bestuur van de stichting die reeds vanaf 14 mei 2008 de belangen van onze veteranen behartigt en ondersteunt.

DONATIE VAN ED STEIGER AAN VRG

Bij de laatste uitreiking van de herinneringsspelden vroeg Ed Steiger mij of het mogelijk was om de VRG een donatie te doen met geld dat hij wilde 'ophalen' tijdens zijn komende FLO receptie. Hij wist dat er bij recepties wel eens werd gevraagd voor een bepaald 'goed doel' te doneren; het bekende envelopje op de uitnodiging. Zelf had ik de VRG niet als 'goed doel' gezien, maar het is wel zo dat de vereniging niet of nauwelijks geld heeft en het vele werk door vrijwilligers geheel vrijblijvend wordt gedaan. Bijvoorbeeld het maken van dit mooie blad *GENIST*. We vragen (tot nu toe) geen contributie en misschien moeten we in de toekomst een kleine eigen bijdrage vragen wanneer we iets organiseren. Overigens is die bijdrage dan tevens bedoeld om de mogelijkheid te creëren ook elders financiële steun te vragen, zoals bij het fonds voor Vrede en Veiligheid (het V-Fonds) dat vaak als voorwaarde voor subsidie stelt dat de deelnemers zelf ook een bijdrage leveren. Ed merkte derhalve geheel terecht op dat we ons daarin niet onderscheiden van andere 'goede doelen'. Op 22 januari 2013, voor aanvang van de bestuursvergadering, heeft Ed samen met zijn echtgenote het bedrag wat hij had ontvangen officieel overgedragen aan onze voorzitter, bgen b.d. Hein Scheffer. En het was geen onaanzienlijk bedrag (€ 345,00), waarbij hij aangaf dat er nog verschillende bezoekers aan zijn receptie hebben toegezegd via bank of giro een bedrag over te maken aan de Veteranen Regiment Genietroepen. Daarom hier ons bankrekeningnummer: 1150.56.122 Gaat u nog iets overmaken, vermeld daar dan bij 'FLO receptie Ed Steiger'. Wij zullen Ed op de hoogte houden van wat er nog binnenkomt.

DONATIE VAN REÛNISTEN PRT-3 2007 AAN VRG

Bij de zelfde bestuursvergadering werden we volledig verrast door het aanbieden van een donatie van € 45,00. Onze secretaris Frank Wilsens had van de OTC-adjutant Toon Sprangers het bedrag gekregen dat bij de reünie van PRT-3 2007 Afghanistan was overgebleven. Een geweldig leuk gebaar van de veteranen en reünisten, waarvoor wij jullie zeer erkentelijk zijn. Met deze donaties is het mogelijk om onze activiteiten zoals de Wapendag en deelname aan de Landelijke Veteranendag in Den Haag financieel te ondersteunen. Zaken als banners, informatiebulletins, flyers en stickers kunnen daarmee worden aangeschaft. ●

Ontmoetingsruimte in aanbouw

QR-code VRG

OPENING OP WAPENDAG: Ontmoetingsruimte in het Huis van het Regiment

Het oudste ontmoetingscentrum voor veteranen 'Het Eldershoes' staat in het Limburgse Hoensbroek en enige tijd geleden zijn er in Smilde, Havelte en Amsterdam nieuwe ontmoetingscentra voor veteranen en diensslachtoffers geopend. In Amsterdam-Noord was het burgemeester Eberhard van der Laan zelf die veteranencentrum 'De Veldpost' opende. Wie *googlet* op 'ontmoetingscentrum veteranen' krijgt vele hits. Bijvoorbeeld in Noord-Brabant in 'De Treffer' in Eindhoven, in Cuijk, Tilburg, Woensdrecht, Bergen op Zoom, 's-Hertogenbosch, Breda, Dongen, Drunen, etc etc. Genoeg aanbod zou je zeggen. Inderdaad! Maar kenmerkend voor vele van deze centra is dat het cafés zijn, die commercieel worden uitgebaat. Het blijkt echter dat de veteraan zich het meest thuis voelt in zijn vertrouwde omgeving met de mensen die hij kent en die hem kennen. Eind 2011 is het bestuur met deze gedachte op zoek gegaan naar een ontmoetingsruimte voor regimentsleden en veteranen. Nu hebben we bij het regiment het unieke Huis van het Regiment, met daarin reeds gehuisvest de Regimentskamer, de Regimentsadjutant en de Historische Collectie Regiment Genietroepen (voorheen Geniemuseum). De Historische Collectie had ruimte 25 (werkplaats Historische Collectie) van gebouw K (Huis van het Regiment) in gebruik en was bereid deze ruimte te laten omvormen tot 'Ontmoetingsruimte (oud)regimentsleden en veteranen'. Wat is een betere plaats dan in het Huis van het Regiment? Niet iedereen is bekend met de staat van onderhoud van deze ruimte, maar er moest wel iets aan gebeuren. En dat is gelukt met steun van de DVD. Met nieuwe kozijnen en een deurpartij, een vernieuwd plafond, schilderwerk en nieuwe vloerbedekking gaat het een acceptabele ontmoetingsruimte worden. Via via hebben we een overvloedige bar op de kop kunnen tikken en op het moment van schrijven zijn we bezig de inventaris verder aan te vullen. De verdere aankleding zal bestaan uit regimentseigen trofeeën. We kunnen er als (oud)regimentsleden en veteranen trots op zijn dat we weer iets unieks van de grond hebben getild. De ontmoetingsruimte krijgt overigens een regionale functie voor veteranen. Ook veteranen van andere wapens en dienstvakken zijn van harte welkom, zoals wij als genisten tijdens onze missies ook van harte welkom waren bij hen.

1748-2013
265 jaar